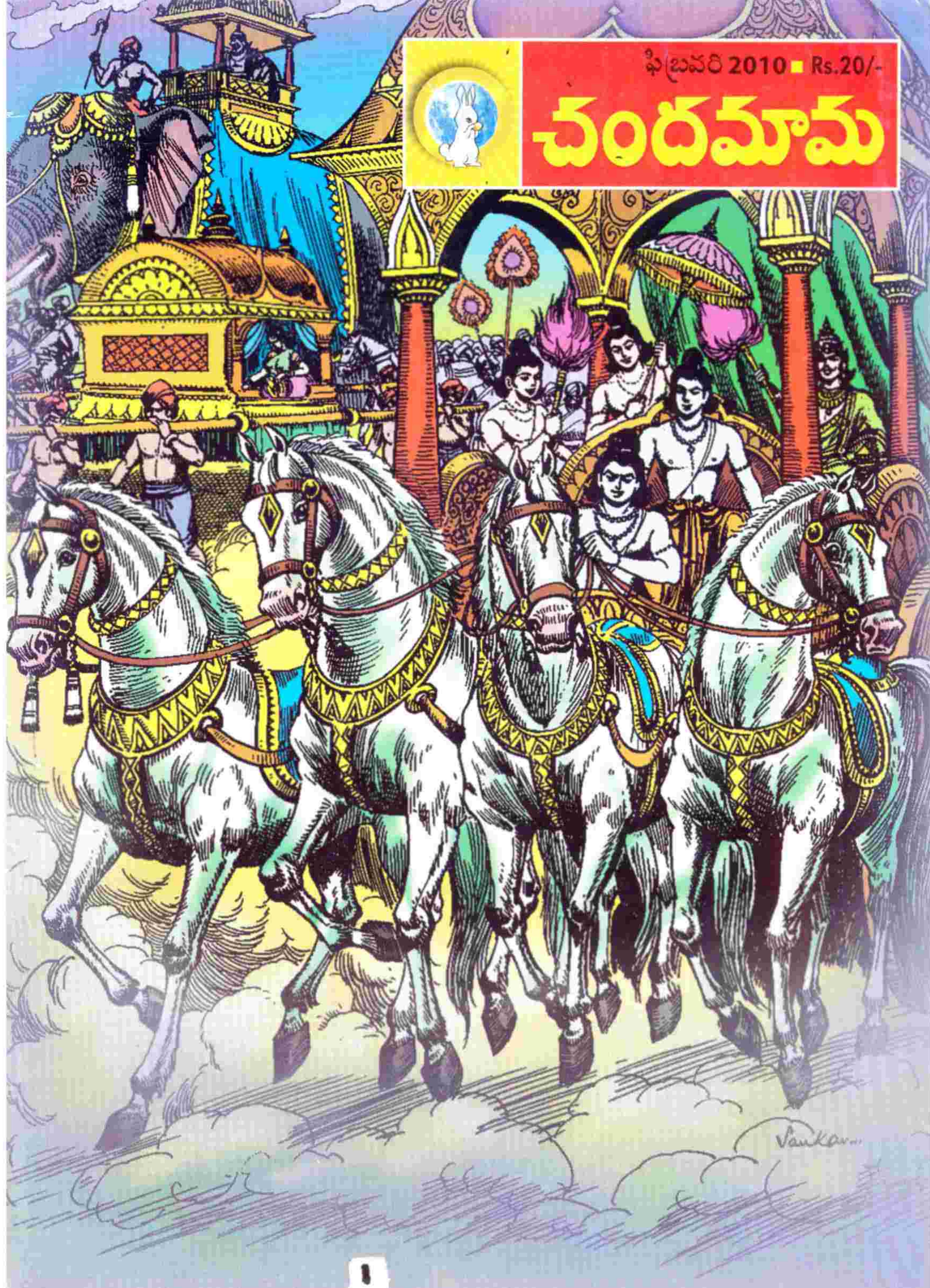

ఫిబ్రవరి 2010 ■ Rs.20/-

చందులు

PARLE

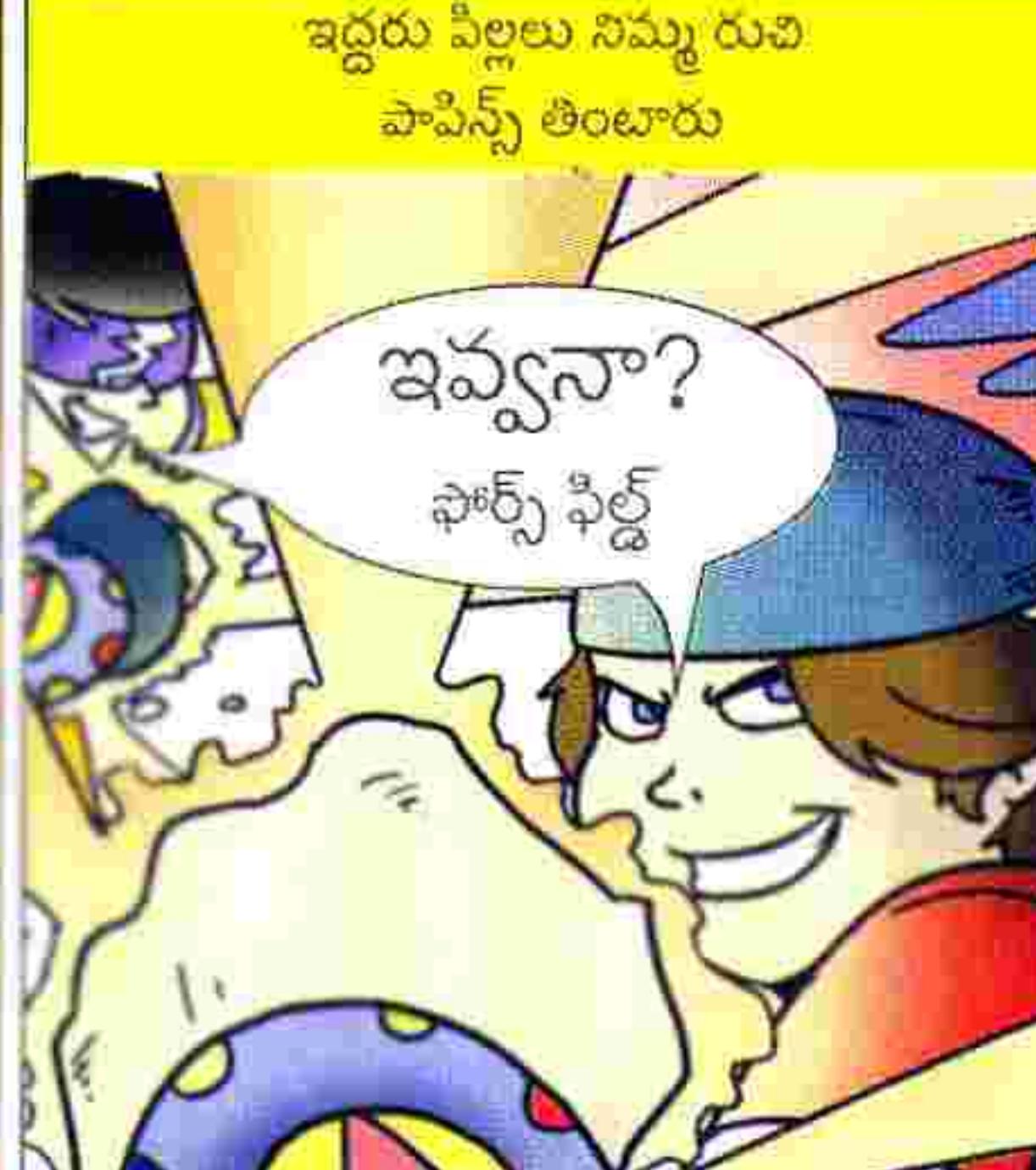
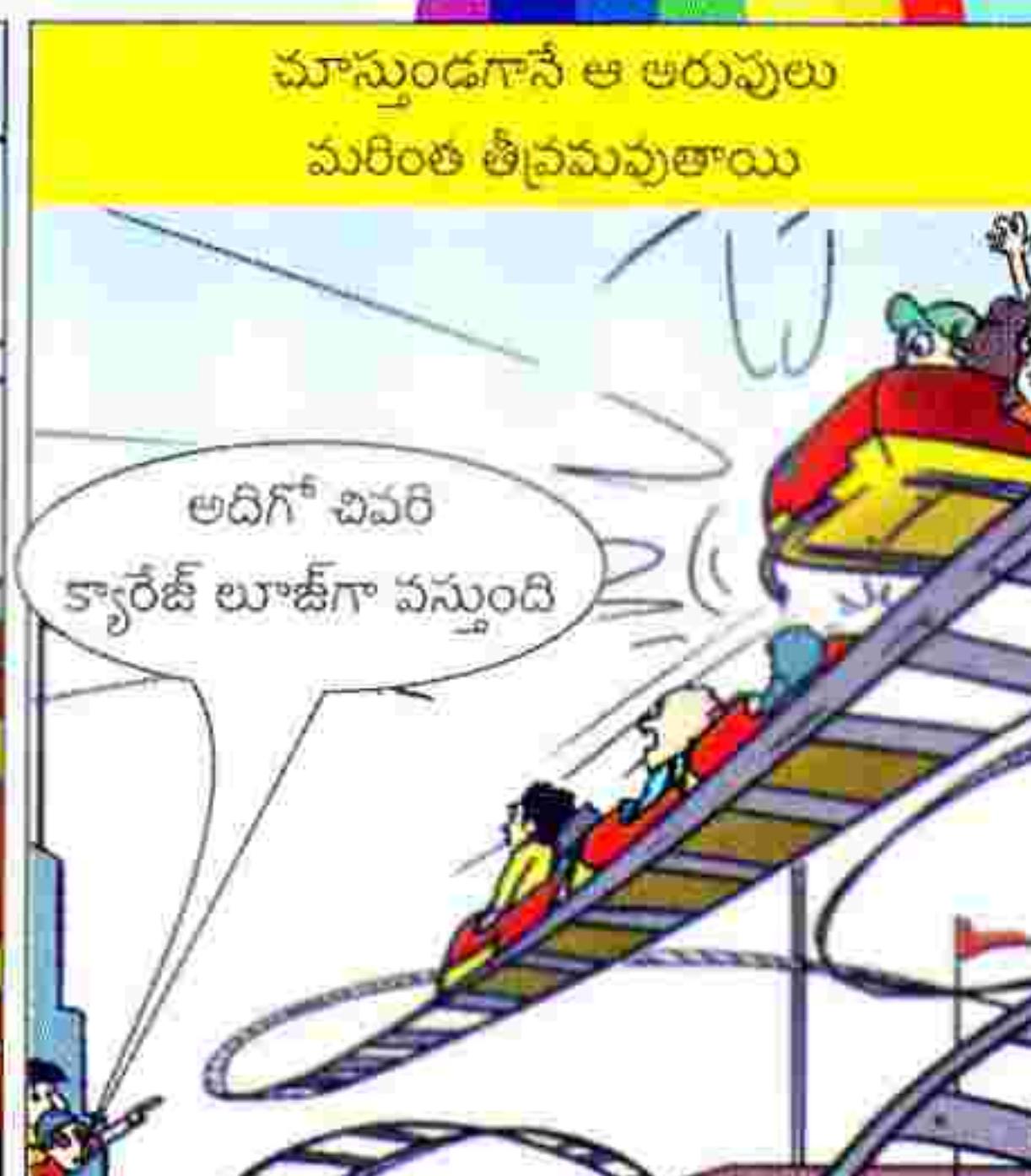
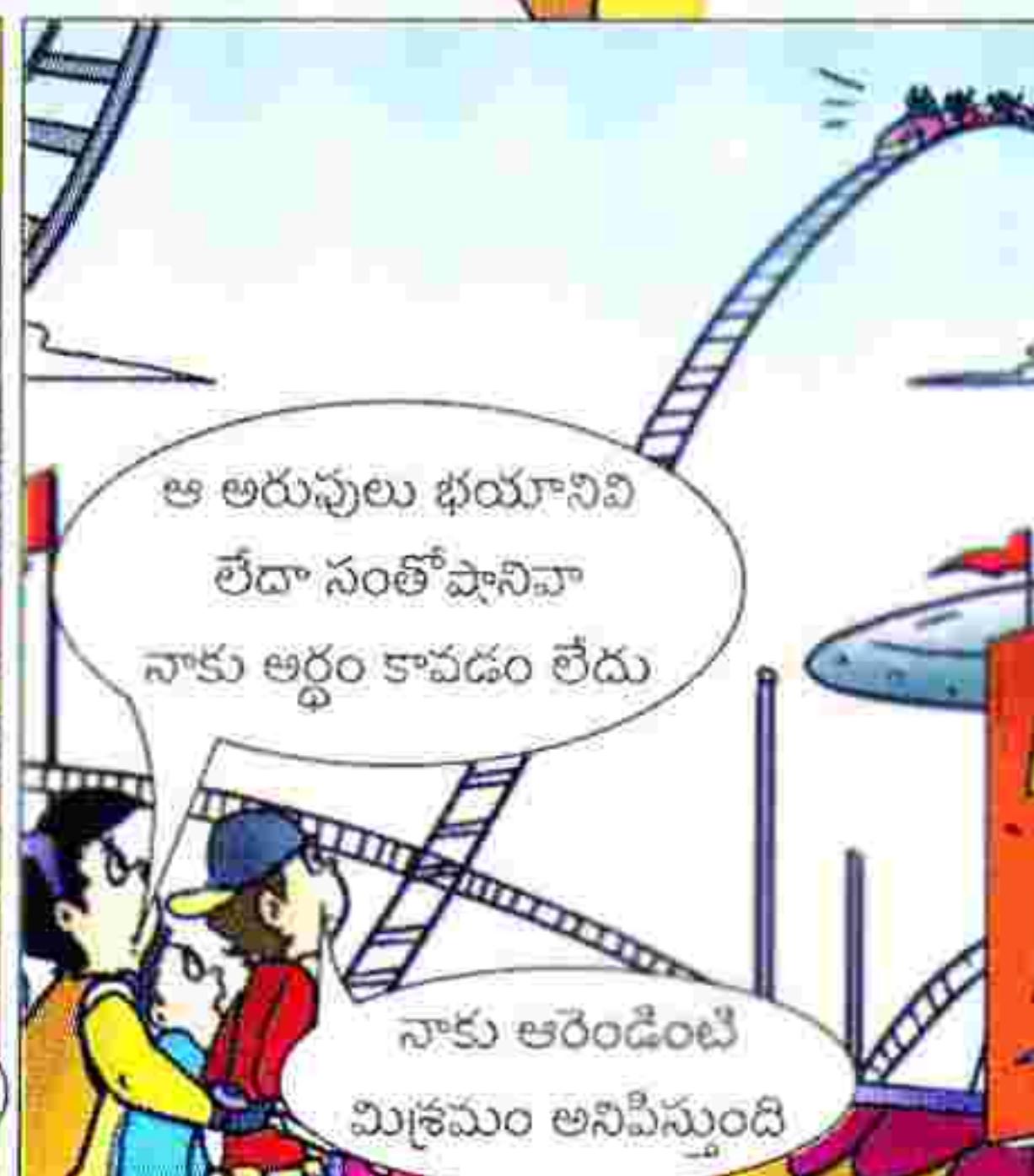
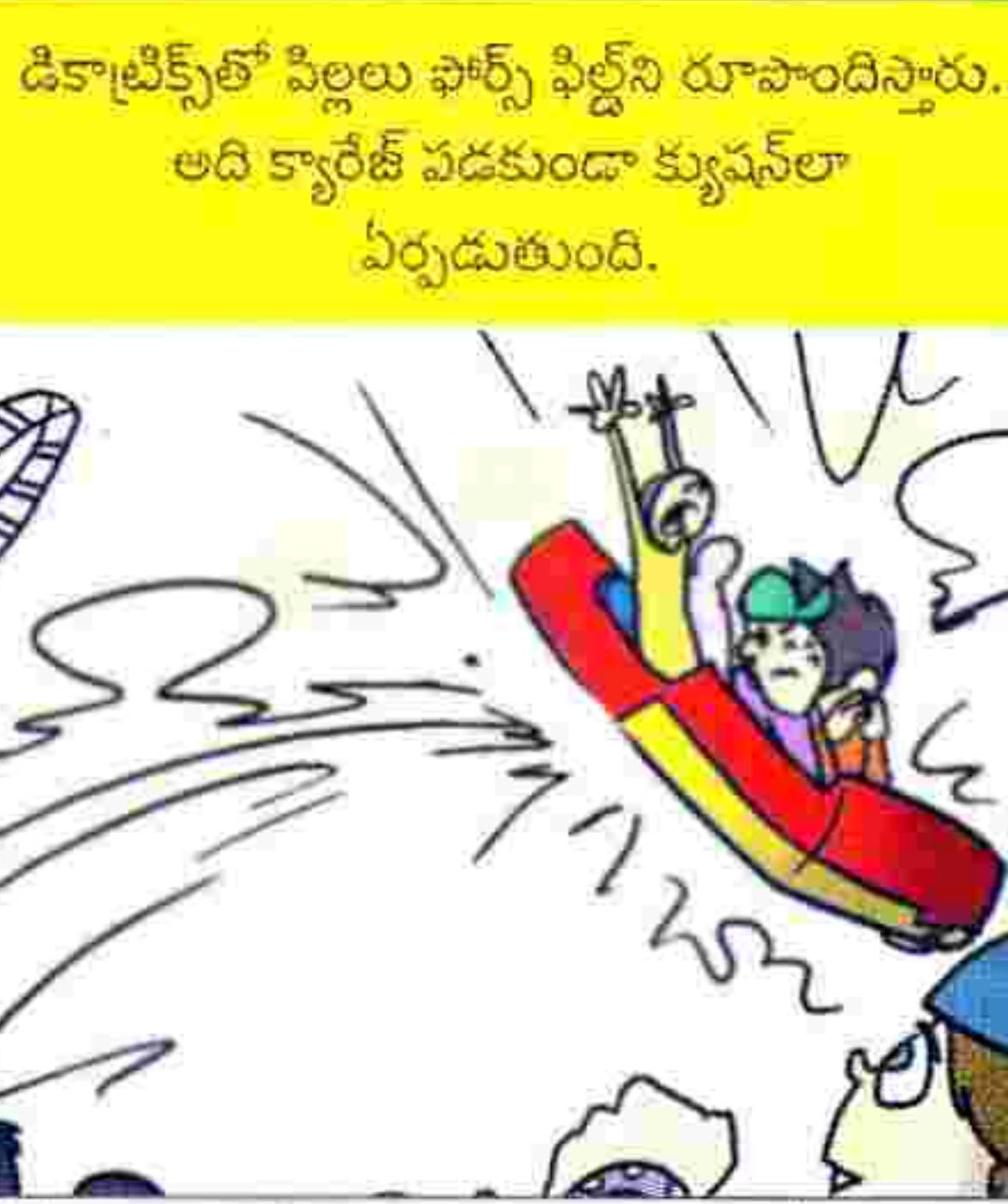
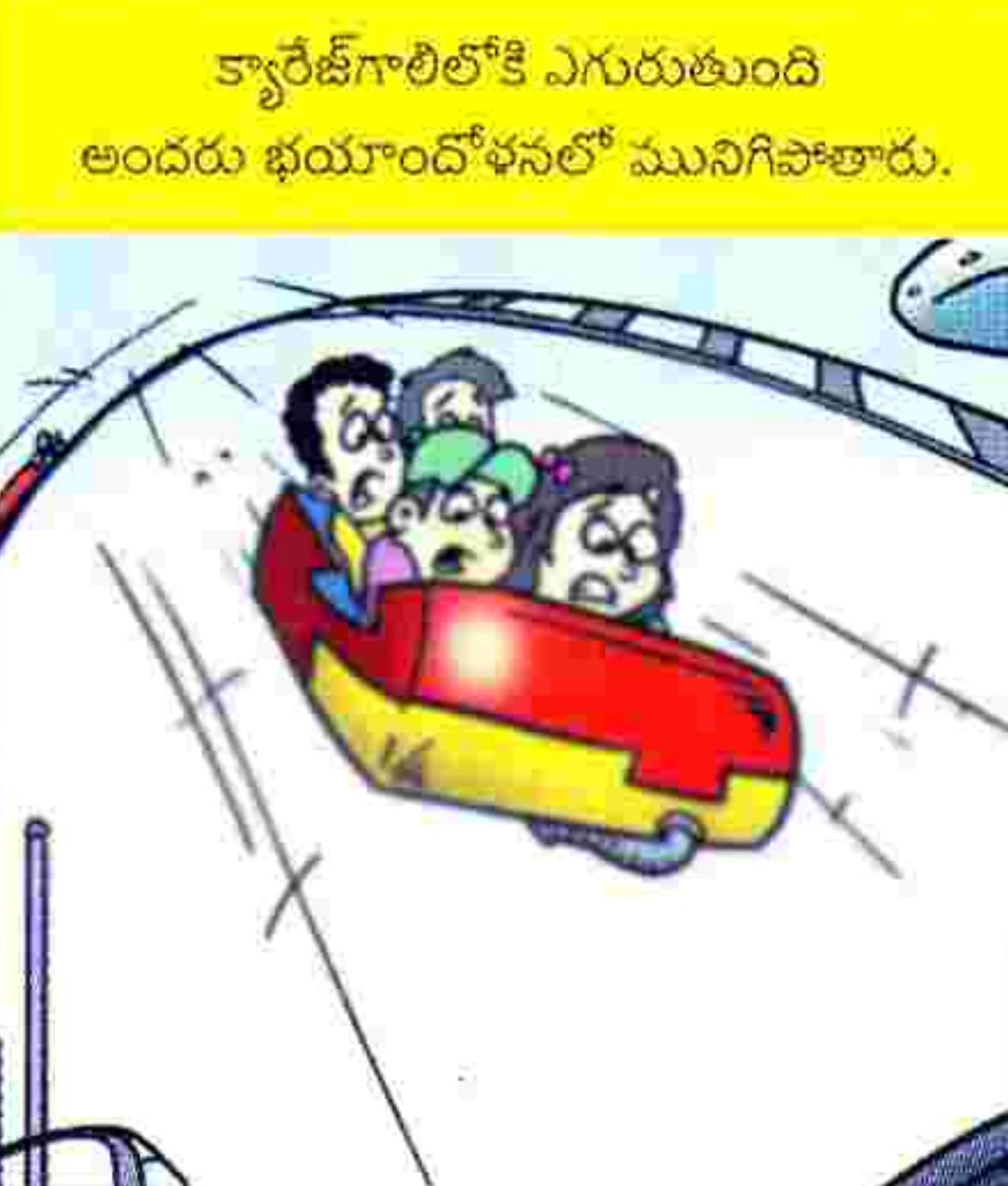
POPPINS

Doon Kya?

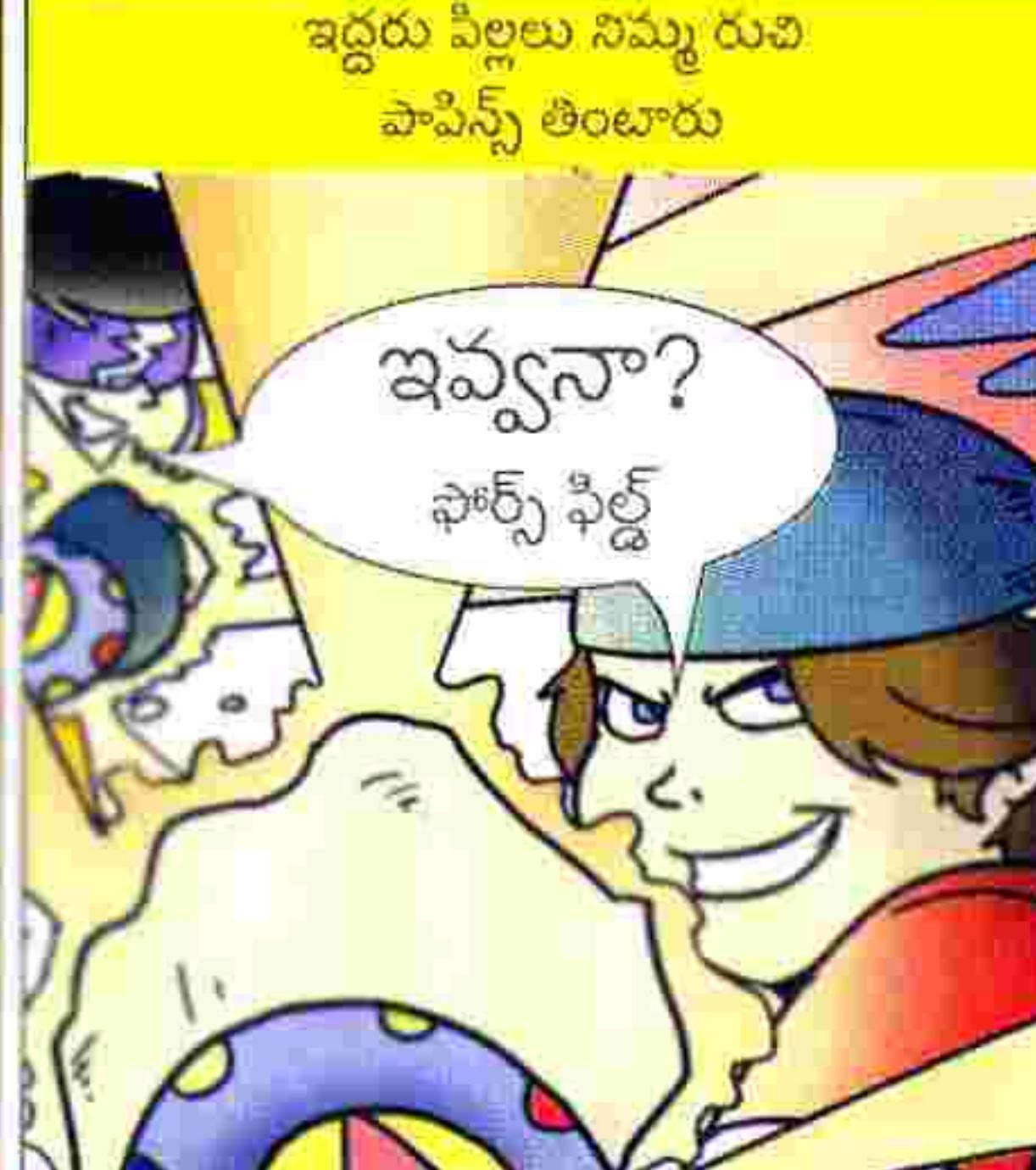
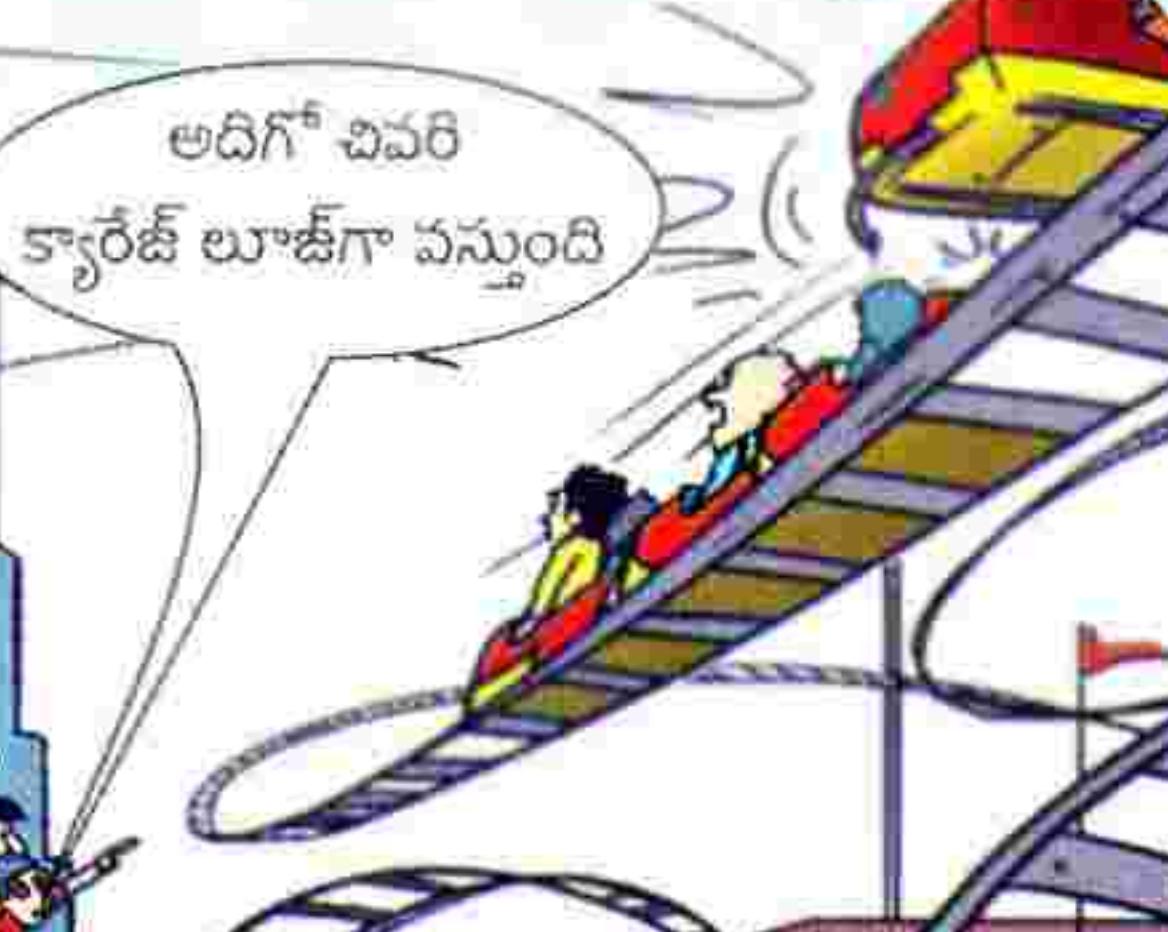
Ram
and
Shyam

టాప్స్-టర్మినల్-స్నెక్టి

రామ్ మరియు శ్యామ్
అమూళ్మించ్ పార్కలో ఉంటారు.

చూస్తుండగానే ఆ అరుపులు
మరింత తీవ్రమవుతాయి

ఇష్టుడు మేము చెబుతాం
ఇక పెద్దలు వింటారు

క్రికెట్ మాటే చెప్పుకోవాలంటే.

మ్యాన్ ఇస్తాంది మా పీళ్లలకై ఎక్కుటూ ఇన్నింగ్స్ టీ 20లో వచ్చే ఒక అవకాశాన్ని.

ఇక్కడ పీళ్లలు మాటల్లాడతారు, మరి హారి ప్రపంచం నింటుంది! మ్యాన్ ఎక్కుటూ ఇన్నింగ్స్ టీ 20 జూనియర్.

అడిషన్స్: 16 జనవరి నుండి 7 ఫెబ్రవరి 2010 వరకు.

రిజిస్టర్ చేసుకునేందుకై కార్డ్ చెయ్యండి 5052525*

Deewana bana de

BIG 92.7 FM

Radio Partner

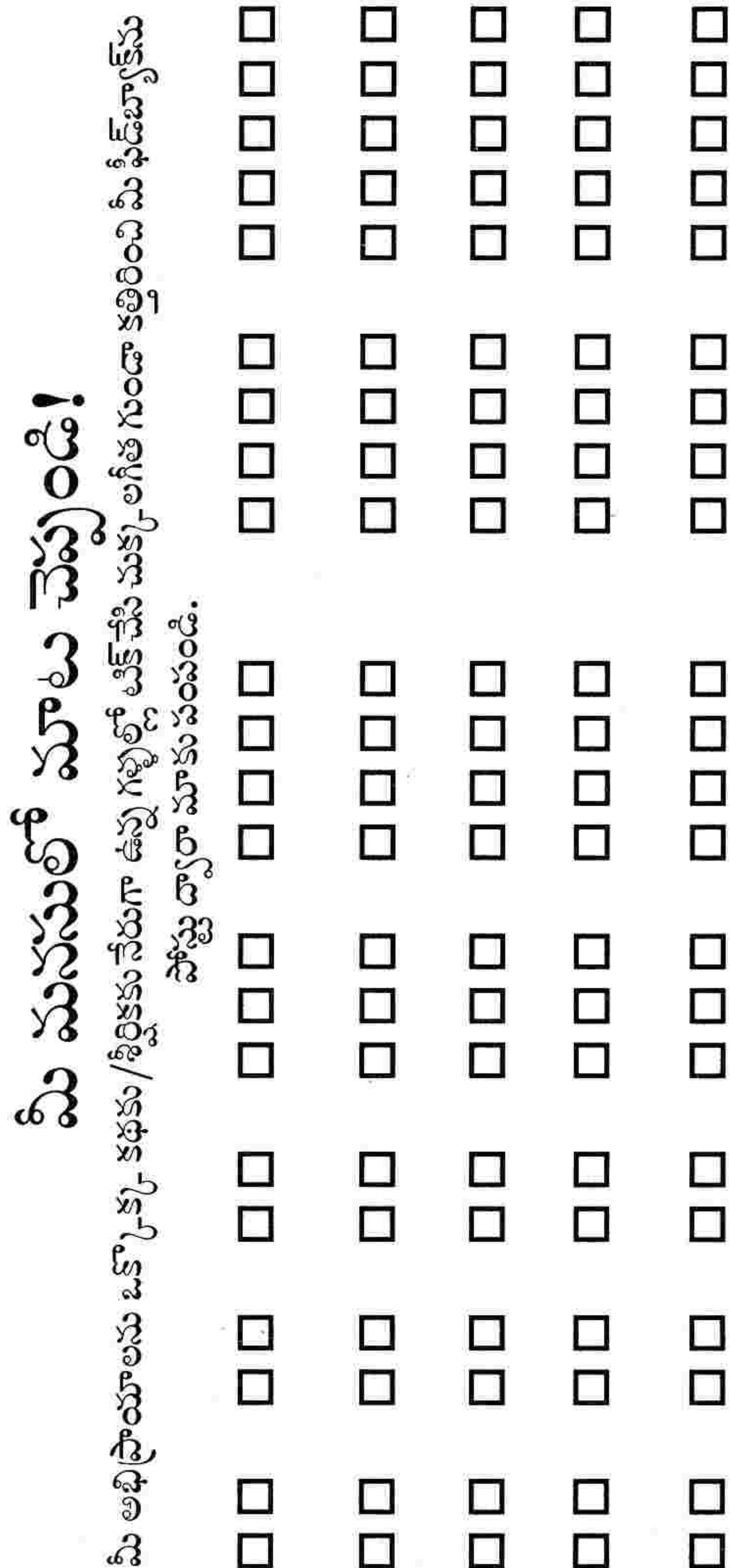
*ప్రిమియం వర్తించుట. మాటలకై లగ్ అన్ విషయంది www.maxtelevision.com.in. కేవలం ఎంమకోప్టి సెట్టింగ్స్ గాన్ని. ఛార్ట్లు ప్రతి సిమిషన్‌లిక్ రూ. 6 రకు.

పీరు..... వంచులు.....

చిరునామూ

ఫోన్:..... ఓ-మెయిల్:

అత్యతమం ఉత్తమం బాధింది ఫరవాలేదు మామూలు

శంఖకల్పి...

చందులు

- 06** పారకుల లేఖలు
క్లాసిక్
08 మౌన సాక్షి
11 సన్యాసివరాలు!
17 తర్వ్య-2
21 రామాయణం
27 మిత్రభేదం-3
కార్యకలాపాలు
31 ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ
32 వేగసూత్రం
33 యురేకా
34 చందులు లోకజ్ఞానం
క్లైబ్-13
చిన్న కథలు
35 లోభివర్తకుడు
39 అల్లుడి శక్తి
43 ఉత్తమ గాయకుడు
46 సాహస యువకుడు
ఇండియా ఇండెక్స్
49 భారత దర్శిని
50 చిట్కెడు ఉప్పు
54 దేశ భాషలు నేర్చుకుంద
సీరియల్స్
56 పాతాళదుర్గం
62 రఘాస్యాలు : త్యగం
వార్తలు
68 ఉదయ తారలు
69 చందులు కబుర్లు
కలగూరుగంప
70 నమ్మల పున్ములు
71 దృష్టి మేలువస్తు
74 పొదుపు

Editor, CHANDAMAMA INDIA LTD.,
B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B',
MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093.

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers. Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

పరీక్షలకు సిద్ధమవుదాం!

ప్రియ మిత్రులారా!

కొత్త సంవత్సరం రెండో నెల వచ్చేసింది. నెమ్ముదిగా పరీక్షల గురించిన ఎరుక మనల్ని చుట్టుముడు తోంది. మా మునుపటి సంపాదకీయాలలో మేమూ సూచించినట్లుగా భావనలను అర్థం చేసుకోకుండా బట్టపట్టడం కంటే వాటిని నేర్చుకుని, అవగాహన చేసుకోవడం చాలా ముఖ్యం. అమీర్ భాన్ ఇటీవలే తీసిన ‘త్రై ఇడియట్స్’ సినిమాలో ఈ విషయాన్ని చాలా బాగా చెప్పారు. చందులు సంబంధించి నంత వరకు మేము కూడా పారకులు తాము చదువుతున్న పార్యాంశాలను చక్కగా అర్థం చేసుకోవడంలో సాయపడేందుకు మా వంతు సహాయం చేయాలని అనుకుంటున్నాము. సంవత్సరం ముందుకు సాగే కొద్దీ మీకు వాటిని అందించగలము.

దశాబ్దాలుగా చందులు చిత్రకారులు చిత్రించిన చిత్రాల సరంకలనాన్ని ఈ నెలలో మేము విడుదల చేయనున్నాము. రాబోయే నెలల్లో కృష్ణుడు, జానపదకథలు, ప్రకృతిశక్తులపై మరో మూడు సంకలనాలను కూడా తీసుకున్నాము. గతంలో మా ప్రచురణలకు లాగే ఏటిని కూడా మీరు ఆదరించగలరని విశ్వసిస్తున్నాము. త్వరలోనే ఇంగ్లీష్ చందులును చందాదారులు డౌన్లోడ్ చేసుకుని ఎలక్ట్రోనిక్ రూపంలో చదవడం కోసం అమెజాన్ ఇ-బుక్ అయిన ‘కిండెల్ లో అందుబాటులోకి తీసుకురావడం జరుగుతుంది. ఆ విధంగా కొత్తసంవత్సరం చేసుకున్న నిర్ణయాలను కొన్నిటిని అమలు చేసినట్లవుతుంది.

ఫిబ్రవరి 12న డార్యోన్ దే - ప్రపంచ ప్రసిద్ధ జీవశాస్త్రజ్ఞుడు చార్లెస్ డార్యోన్ జన్మించినంలో తను కనుగొన్న ఆవిష్కరణలను, ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతాలను జీవజాతుల పుట్టుక - ఆరిజన్ ఆఫ్ స్ట్రీసిస్ - గ్రంథంలో వివరించారు. ఈ పుస్తకం విజ్ఞానశాస్త్రంలో మన ఆలోచనలను విప్పవీకరించింది. ఈ సంవత్సరం అతడి 200 జయంతి కావడంతో ఎనలేని ప్రాముఖ్యత ఏర్పడింది.

అలాగే ఫిబ్రవరి 19న ఛత్రపతి శివాజీ జయంతి. అణచివేతకు వ్యతిరేకంగా జాతి జనులను కూడా గట్టిన గొప్ప పాలకుడు. ధర్మప్రభువు కూడా. తన ధైర్యసాహసాలు, జ్ఞానం, న్యాయవర్తన, అవలంబించిన గెరిల్లా ఎత్తుగడల కారణంగా 300 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా ప్రజలు అతడిపై గౌరవాభిమానాలు కురిపిస్తున్నారు.

మా కొత్త పుస్తకాలను చదివి, మీ అభిప్రాయాలను తప్పక మాకు పంపించండి. ఎప్పటిలాగే ఈ నెల చందులు కూడా సర్వాంగ సుందరమై మీ ముందుకు వస్తోంది.

-సంపాదకుడు

ఫిబ్రవరి 2010 Rs. 20/-
Founded by B. Nagi Reddi
and Chakrapani

Editor & Publisher : Prashant Mulekar
Associate Editors : Sowmya Rajendran, R. Vaasugi,
A. Prem Kumar, K. Raja Sekhara Raju
Senior Artists: K.C. Sivasankaran (Sankar),
Gandhi Ayya, P. Mahesh
Artist : T. Venkatesan
Creative Writer : R. Rama
Layout Designer : K. Narendra Raju
Sanjay B Thorat : Head - Sales and Circulation
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B',
MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093
Phone +91 22 28312872 / 28311849
Mobile +91 9821017787
email : sanjay.thorat@chandamama.com

Rajendra K Jadhav : Asst. Manager - Circulation
Mobile +91 9320565048
email : rajendra.jadhav@chandamama.com

Subhankar Rej, Asst. Manager -

Sales & Circulation (East)
Email: subhankar.rej@chandamama.com
Mobile +91 9474916267

Bengaluru :

CHANDAMAMA INDIA LTD., 18, 10th Cross,
Mayura Street, Papanna Lay Out, Outer Ring
Road, RMV 2nd Stage, Bangalore-560094,
Phone +91 80 6655 1000

Chennai : K. Ravishankar, Sales Officer -
Circulation, Mobile +91 98414 00981
email : ravishankar.k@chandamama.com

Business Development : Ananth Prakash
Mobile +91 98362 82202, 98351 82202
email : ananth.prakash@chandamama.com

Content Head - Online : Sowmya Bharadwaj
email : online@chandamama.com

Marketing Enquiries :
email : marketing@chandamama.com

Advertisement :
email : sales@chandamama.com

Subscription Queries :

e-mail : subscription@chandamama.com

Customer Cell : A B Sairam
Mobile: +91 9841983774

e-mail : sairam.ab@chandamama.com

Production Executive : Panchakshari R Math

Head Office : CHANDAMAMA INDIA LTD.,
B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B',

MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093

Phone +91 22 28312872 / 28311849

Email : chandamama@chandamama.com

Website : www.chandamama.com

Printed and Published by Prashant Mulekar
at Shruti Art Pvt. Ltd., Unit No.1, Gupta Mills
Estate, Devidayal Industrial Compound,
Darukhana, Reay Road (East),
Mumbai - 400 010 on behalf of Chandamama
India Limited, B-3, Lunic Industries, Cross
Road 'B', MIDC, Andheri (East),
Mumbai-400093. Editor : Prashant Mulekar

Mumbai - 400 010 on behalf of Chandamama
India Limited, B-3, Lunic Industries, Cross
Road 'B', MIDC, Andheri (East),
Mumbai-400093. Editor : Prashant Mulekar

పారకుల లేఖలు

చందులు సంపాదకులు, సిబ్బందికి నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు. చందులు తిరిగి పంచ తంత్ర కథలు వేసున్నందుకు ధన్యవాదాలు. చందులు మామకు పాతకథలే జీవం. పాతాళదుర్గం సీరియల్ చందులుకే ప్రోలెట్. ఇంకా రాత్రిరథం, విచిత్రకులు, గుండుభీమన్న, పరోపకారి పాపన్న, కీలుగుర్చం, తాతయ్య కథలు, తెనాలి రామలింగం వంటి పాత కథలు, సీరియల్ తిరిగి ప్రచురించండి. జానపద కథలు, పత్రిక ప్రతినెలా 3వ తేదీ లోపే మార్కెట్లో ఉండేలా చూడండి. చందులు మరింత అభివృద్ధి చెందాలని, అందరూ చదివి ఆనందించాలని కోరుకుంటున్నాను.

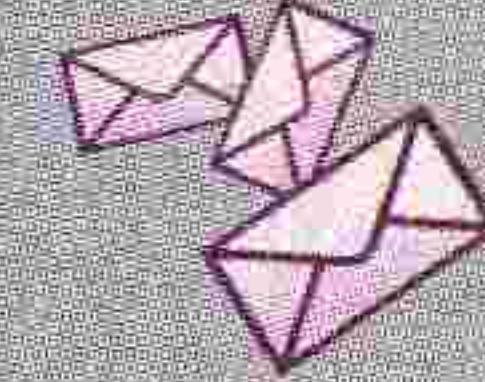
డిసెంబర్ చందులు సంచికను చూశాను. నా మనసు కాస్తకుదుటు పడింది. మళ్ళీ చందులు పాత కొత్త సంస్కృతుల సమేళనంగా, మాకు కాసింత ఉఱటని, ఉల్లాసాన్ని కలిగిస్తూ వస్తాంది. ముఖు చిత్రం చక్కటి సాబగులని అందిపుచ్చుకుంది, కథలు ఎంతో ఆనందాన్ని పంచాయి. చిన్న కథలు, ఇరవై లడేళ్ళ నాటి కథలు పత్రికకి వన్నె తెస్తాయి, కావున వాటిని మరువవద్దని ప్రత్యేకంగా తెలియజేసుకుంటున్నాను. ధారా వాహికల సంఖ్య రెండుకి మించకుండా చూస్తే బాగుంటుంది. వీటివల్ల చిన్న కథల సంఖ్య తగ్గిపోతోంది. జాతక కథలు, అక్కర్ బీర్చుల కథలను యథాతథంగా కొనసాగించగలరని కోరుకుంటున్నాను, చందులు సంస్కృతీ సంప్రదాయాలకి సంబంధించిన మార్పులలో కాస్త మెలకువ వహించమని మనవి.

చందులు రామాయణ మధురఫుట్టం, సన్నివేశాలు, చిత్రాలు ఆకట్టుకుంటున్నాయి. దేశభాషల పట్టీ బాగుంది. చిత్రాలు రంగులమయమై హాయి గొల్పుతున్నవి. పోట్ వ్యాఖ్యల పోట్ చివరి పేజీలో ఉంచండి. మన చరిత్రపుటల చారిత్రాత్మకాంశాలు కుతూహలంగా ఉన్నాయి.

మీ అభిప్రాయాలను ఈమెయిల్
feedback@chandamama.com

ద్వారా పంపవచ్చు).

Visit us at : <http://Telugu.chandamama.com>

ఉద్ధవ! స్వాధించాడు! మళ్లీ!

గిల్లు ఆంటే చిన్నాలి సిద్ధార్థును కొబ్బరికాయలోని పోటక
పదార్థాల ఉపకారాలను త్రాయుమన్నారి. సిద్ధా వాటేని
సైకలించాడు. ఆంటేకి మెలుకువ ఏచ్చేలోగా త్వరగా వాటేని
పరిశీలించి, స్వాధీనావ్వా!

ERBFI
CARSETARDBOHY
SINATVIM
MIRANSELA
RPOENIT

ఏచుపదార్థాలు, కార్బోఫ్రోట్రేట్లు, విటమిన్లు,
మొదలగునవి కలిగియున్న అధ్యుతమైన కాణాచి,
కొబ్బరికాయ, బలంగా, అర్ణీగ్యంగా ఎదుగుటకు
కావలసిన అన్ని గుణాలు కలిగియున్నారి.

Coconut Development Board
(Ministry of Agriculture, Government of India)
cdbkochi@dataone.in, www.coconutboard.gov.in

రాజస్తాన్ జానపదకథ

మౌన సాక్షి

ఓపర్యాయం తుకారాం నుంచి హేర్ సింగ్ పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు అప్పగా తీసుకున్నాడు. వారాలు గడిచిపోతున్నప్పటికీ హేర్ సింగ్ బాకీ తీర్చుడంలేదు. దీంతో హేర్ సింగ్ ఇంటికి వెళ్లి తనకు బాకీ పడిన డబ్బు విషయం అతడికి గుర్తు చేయాలని తుకారాం నిర్ణయించుకున్నాడు.

హేర్ సింగ్ ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టగానే, అప్పటికే ఎవరో అతిధులు అక్కడికి వచ్చి ఉండటం తుకారాం గమనించాడు. కాస్త సందేహపడి నప్పటికీ బాకీ విషయమై హేర్ సింగ్ ను కదపాలని తుకారం భావించాడు. అయితే తుకారాంని చూడగానే హేర్ సింగ్ ముఖం నల్లబడింది.

“నీకేం కావాలి? నేను అతిధులను సేవిస్తున్న విషయం కనబడలేదా?” కసురుకున్నాడు.

“నా బాకీ గురించి నీకు గుర్తు చేద్దామనే వచ్చాను. వీలైనంత త్వరలో చెల్లించు” తుకారాం చెప్పాడు.

హేర్ సింగ్ ఆ వారమే బాకీ మొత్తం చెల్లించ డానికి అంగీకరించాడు. కాని అతిధుల ముందు తుకారాం బాకీ విషయం ప్రస్తావించడంతో హేర్ సింగ్ చిరాకుపడ్డాడు. తనకు అవమానం జరిగిందని తలిచాడు.

“ఈసారి తుకారాం పని పడతాను” అనుకుంటూ హేర్ సింగ్ పశ్చ కోరికాడు.

నిజం చెప్పాలంటే తాను తీసుకున్న అప్పును చెల్లించే ఉద్దేశం హేర్ సింగ్ కు లేనే లేదు. పైగా తుకారాంపై పగ తీర్చుకోవడానికి దీన్ని ఓసాకుగా తీసుకున్నాడు.

హేర్ సింగ్ ఎదురుచూస్తున్న తరుణం రానే వచ్చింది. జనసంచారం లేని రహదారిలో ఓ రోజు అతడికి తుకారం ఎదురు వచ్చాడు. తుకారాంను చూడగానే కత్తి దూసి అతడి ముందు ఆడించాడు.

“నా అతిధుల ముందు నన్న అవమాని స్తావా, ఎంత సాహసం నీకు?” గద్దించాడు హేర్ సింగ్.

కత్తి దూసిన హేర్ సింగ్ ను చూసి ఒక్కసారిగా వణికిపోయిన తుకారం తేరుకుని అడిగాడు?

“బాకీ పడిన మొత్తాన్ని నీకు గుర్తు చేశాను తప్ప నేనేమీ అనలేదే. నా బాకీని ఎప్పుడు చెల్లించ బోతున్నావు?”

Happy Birthday జన్మదిన శుభకామనలు | जन्मदिन की शुभकामनाएँ | Hindi | జన్మదిన కీ శుభకామనాయీఁ

పేర్ సింగ్ ఆగ్రహంతో గర్జించాడు. “నీ ప్రాణాన్నే నేను బలిగొంటున్న విషయం తెలిసి కూడా నువ్వు డబ్బు అడుగుతున్నావా?”

తుకారం శాంతంగా జవాబిచ్చాడు. “ఇలాంటి పరిణామాలకు నేను ఎప్పుడూ సిద్ధంగానే ఉన్నాను. నీలాంటి వాళ్ళను వందలాదిగా నేను కలుస్తూ ఉంటాను మరి!”

పేర్ సింగ్ కత్తి కిందికి దించాడు. “ఏమం టున్నావు?” అడిగాడు.

“నా భార్య వద్ద ఉత్తరం దాచే వచ్చానులే. నీవు నాకు బాకీపడ్డ డబ్బు వివరాలన్నీ దానిలో ఉన్నాయి. నీవు నాకు హని తలపెట్టవచ్చని కూడా దాంట్లో పాందుపరచాను. చీకటి పడేలోగా నేను ఇంటికి తిరిగి రాకపోతే నా భార్య ఆ ఉత్తరాన్ని మన రాణా వద్దకు తీసుకెళుతుంది!” తుకారం తేల్చి చెప్పాడు.

దీంతో పేర్ సింగ్ వణికిపోయాడు. దీనిని అతడు ఏమాత్రం ఊహించలేదు. అలాగని తుకారం నిజమే చెబుతున్నాడని కూడా రుజువు లేదు. అయితే అతడు ప్రమాదాలను కొనితెచ్చుకోవాలని అనుకోవడం లేదు. అమాయకులను వధించిన వారిపట్ల రాణా కరినంగా వ్యవహారిస్తాడని అతడికి తెలుసు కూడా.

“నిన్ను ప్రాణాలతో విడిచిపెడతాను. నాకూ దయాదాక్షిణ్యాలు ఉన్నాయి” పేర్ సింగ్ చెప్పాడు. “అయితే నీ ముక్కు మాత్రం కోసస్తాను!”

తుకారం దిగ్రాంతి చెందాడు. “నీవు బాకీ పడిన అప్పును నేను రద్దు చేసినట్లయితే నా ముక్కును వదిలివేస్తావా?”

పేర్ సింగ్ నవ్వాడు. “వదిలేస్తాను” అని చెప్పాడు. తుకారాంకి ఏ విధమైన చెల్లింపుచేయనపసరం లేకుండా పోతున్నందుకు అతడు సంతోషపడ్డాడు.

“నా బాకీ మొత్తం తీర్చేశావని నీకు రాసి స్తాను. కాని మనకు ఓ సాక్షి అవసరం” చెప్పాడు తుకారాం. ఇలా హామీపత్రం రాసివ్యాధానికి గాను తుకారంపై తాను వత్తిడి తీసుకువచ్చిన విషయం ఎవరికీ తెలియనివ్వకూడదని పేర్ సింగ్ తలిచాడు. సాక్షి రాణాకు నివేదిస్తే తాను చిక్కుల్లో పడడం ఖాయం మరి.

“మనకు సాక్షులెవరూ అవసరం లేదు. నువ్వు ఇక్కడసంతకం పెట్టుచాలు.” పేర్ సింగ్ కరుకుగా చెప్పాడు.

“అలా చేయవచ్చనే అనుకుంటున్నా. అయితే నీ పత్రం చెల్లాడు మరి!” తుకారం చెప్పాడు.

పేర్ సింగ్ చుట్టూ కలియజ్ఞాశాడు. రహదారికి ఓ వైపున ఓ పెద్ద మరిచెట్టును చూశాడు. ఈ పత్రం ఏ పరిస్థితుల్లో రూపొందిందో మరిచెట్టు చెప్పలేదు. కాబట్టి మరిచెట్టునే మంచి సాక్ష్యంగా పెట్టుకోవాలని అతడు నిశ్చయించుకున్నాడు.

Happy Birthday

జస్తుదిన శుభకాంక్షలు

ప్రింట్‌నొట్ వాయిదత్తుకளు

Tamil

పిరండనాల్ వాళ్ళత్తుకల్

“చూడు మిత్రమా! ఈ మరిచెట్టే మన సాక్షి” చెప్పాడు పేర్ సింగ్. తుకారం తలూపాడు. తన చిట్టా పుస్తకం తీసుకుని ఓ పత్రంలో ఆ విధంగా రాసి ఇచ్చాడు. ఆ దృశ్యం చూడగానే తబ్బిబ్బయిన పేర్ సింగ్ పత్రం తీసుకుని ఉన్నఫళాన ఇంటికి పరుగెత్తాడు.

అయితే అతడి సంతోషం త్వరలోనే ఆవిరయి పోయింది. ఆ మరుసటి దినమే రాణా అతడిని పిలిపించాడు. రాణా ఆస్థానంలో ప్రవేశించగానే తుకారం అక్కడ నిలబడి ఉండటం చూశాడు.

“తుకారాంకు నీవు అప్పుపడిన మాట నిజ మేనా?” అడిగాడే రాణా.

“అవును ప్రభూ!” చెప్పాడు పేర్ సింగ్.

“నీ అప్పు తిరిగి చెల్లించావా?” రాణా ప్రశ్నించాడు.

“అవును చెల్లించేశాను ప్రభూ!” పేర్ సింగ్ విజయగర్వంతో నవ్యతూ రుణపత్రం చూపించాడు.

రాణా దానికేసి చూశాడు. చూసి పక్కన నవ్యాడు.

“నీ సాక్షి మరిచెట్టా?” రాణా ప్రశ్నించాడు.

“అవును ప్రభూ, ఆ సమయంలో ఎవరూ లేరు. చెప్పారు పేర్ సింగ్.

“అంటే జనసంచారం లేని దారిలో నువ్వు ఈ నిరుపేదను హెచ్చరించావన్నమాట?” రాణా గొంతులో కారిన్యం ధ్వనించింది.

“లేదు ప్రభూ, కలలో కూడా ఆ పని చేయ లేదు. ఆ సమయంలో ఆ దారంట ఎవరూ నడిచి వెళ్లలేదు మరి!”

“ఏదేమైనా రుణపత్రం చెల్లదు.” రాణా ఆ పత్రాన్ని పేర్ సింగ్ కు తిరిగి ఇచ్చి వేస్తూ చెప్పాడు. “దీంట్లో తుకారం సంతకం లేదు. సాక్షి సంతకం మాత్రమే ఉంది!”

పేర్ సింగ్ అప్పుడు ఆ పత్రంకేసి చూశాడు. రాణా చెప్పింది నిజమే. తుకారాం ఆ పత్రంలో సంతకం చేయలేదు. బదులుగా సాక్షి సంతకం ఉండవలసిన చోట అతడు మరి చెట్టు అని రాశాడు. అప్పు చెల్లించనవసరం లేదనే ఉద్దేశ్యంలో ఉన్న పేర్ సింగ్ దాన్ని గమనించలేకపోయాడు.

అప్పుడు రాణా చెప్పాడు. “ఇప్పుడిక్కడ మేమంతా ఉన్నాం కాబట్టి, నీవు తుకారాంకు బాకీ పడినమొత్తాన్ని ఎందుకు చెల్లించకూడదు? ఈ సారి మంచి సాక్షిని వెదుక్కో మరి!” ఆస్థానంలో ఉన్నవారు ఫక్కన నవ్యారు.

పేర్ సింగ్ నుంచి తుకారాం తప్పించుకోవడమే కాకుండా ఇచ్చిన అప్పును కూడా తిరిగి ఎంతో తెలివిగా రాబట్టుకోగలిగాడు కదూ!

Happy Birthday

జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

శ్రుత జ్ఞానిన

Bengali

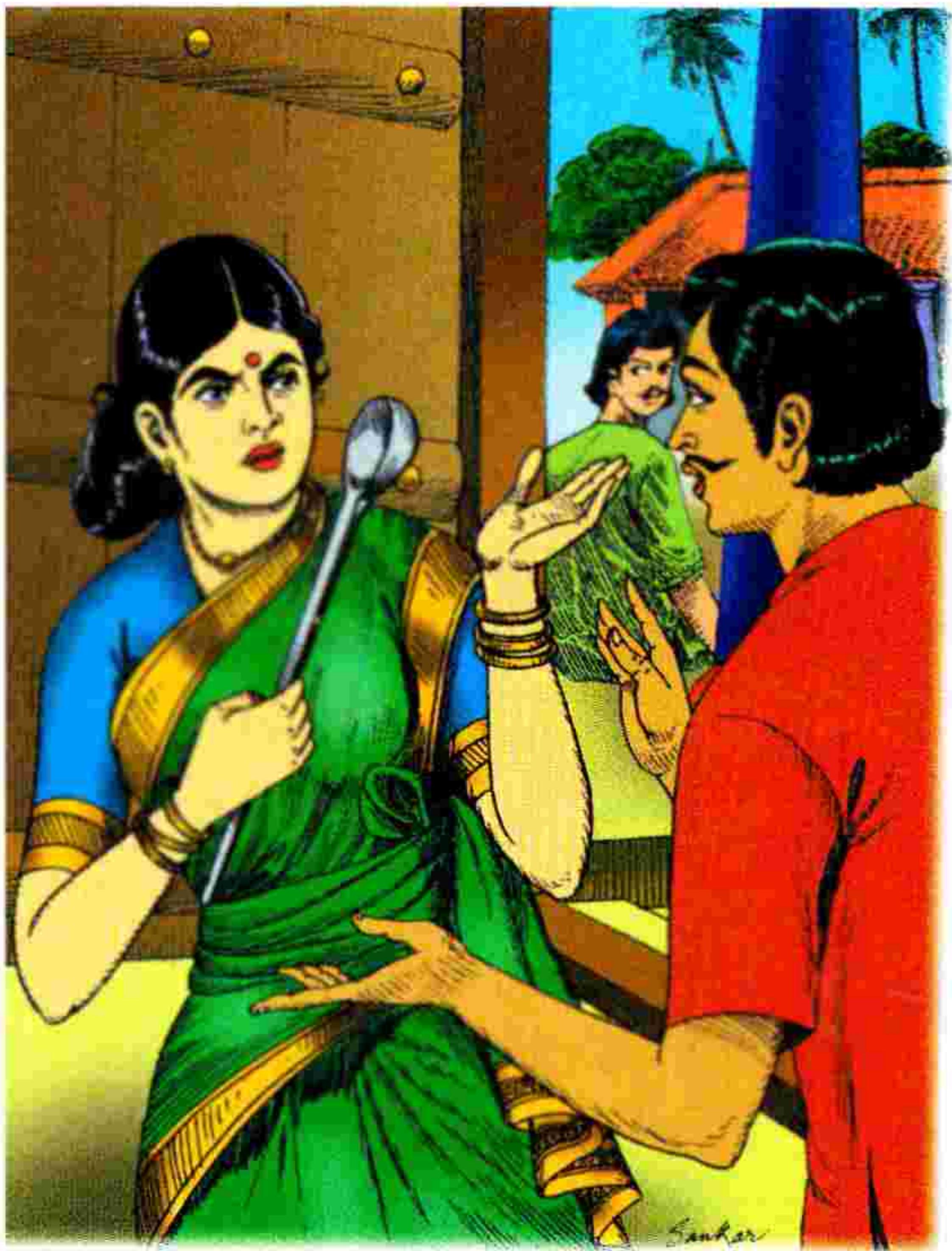
శుభ జన్మదిన

బేతాళ కథలు

సన్యాసి వరాలు!

పట్టు వదలని విక్రమార్గుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్లి, చెట్టు పైనుంచి శవాన్ని దించి భుజాన మేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్రీశాసనంకేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజు, నువ్వు ఈ అపరాత్రివేళ, స్వార్థంకొద్ది ఏమైనా అపూర్వశక్తులు సంపాదించాలని ఇంత శ్రమపడుతున్నావో, లేక ఇతరులకు మేలుచేయాలన్న ఉదార గుణంతో ఇన్ని ఇక్కట్లను ఓర్చుకుంటున్నావో తెలియడంలేదు. కానీ, ఈ అపూర్వ అలోకిక శక్తుల ప్రభావం కొన్ని సందర్భాలలో చిత్ర విచిత్రంగా వుంటుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా శంకరుడు, కాళీపాదుడు అనే వాళ్ళకథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, ఏను,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పూర్వం మాళ్ళేశులోని ఓ పల్లె గ్రామంలో, ధర్మపాలుడనే ఒక చిన్న రైతు వుండేవాడు. అతడికి శంకరుడనే ఒక కొడుకుండేవాడు. తల్లిలేని శంకరుణ్ణి, ధర్మపాలుడు అల్లారు ముద్దుగా పెంచాడు. ఆ ముద్దుమురిపాలతో

వాడికి చదువు సంధ్యలు ఏమాత్రం అబ్బక పోగా, వల్లమాలిన పనిబద్ధకు కూడా తేడైంది. పెళ్ళిచేస్తే కొడుకు దారిలోకి వస్తాడని ధర్మ పాలుడు, శంకరుడికి, దూరపుబంధువుల పిల్ల కనకవల్లితో పెళ్ళి జరిపించాడు.

అయితే, భార్య కనకవల్లి ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా శంకరుడిలో మార్పు రాలేదు. వాడు కడుపునిండా తిని, అది అరిగేదాకాడీరంతా తిరిగి వస్తాండేవాడు. దానితో బాగా విసిగిపోయిన కనకవల్లి, శంకరుడి మీదా, అటువంటి కొడుకును తనకు అంటగట్టిన మామ ధర్మపాలుడిమీదా అమితమైన కనిపెంచుకుని, అనుక్కణం గట్టిగా అరుస్తూ, వాళ్ళను సాధించడం ప్రారంభించింది.

తర్వాత కొన్నాళ్ళకు ధర్మపాలుడు పోయాడు. అప్పటినుంచీ శంకరుడిపాట్లు

రెట్టింపు అయ్యాయి. కనకవల్లి గయ్యాళి తనం రోజు రోజుకూ పెరగసాగింది. అయినా శంకరుడిలో మాత్రం ఎలాంటి మార్పు రాలేదు.

ఒకరోజున, పట్టుంలో స్నేహితుడొకడు అతణ్ణి చూడ వచ్చాడు. శంకరుడు భార్యతో, “ఈ పూటనా స్నేహితుడికి కూడా వంటచెయ్య,” అన్నాడు.

ఆ మాట వింటూనే కనకవల్లి తాటి ప్రమాణాన శంకరుడిమీద విరుచుకుపడి, “చిల్లిగవ్య సంపాయించలేని నీకు, వండి వడ్డించడమే దండగపని! ఇప్పుడేమో నీ స్నేహితుడికూడా వంట చెయ్యమంటు న్నావు. దారేపోయే దానయ్యలకు విందులు చేయడానికిది ధర్మసత్రం కాదు,” అన్నది చేతిలోని పులుసు గరిటెను తిప్పుతూ.

అరుగుపై కూర్చున్న శంకరుడి స్నేహితుడు, కనకవల్లి అన్న మాటలు విని హడలి పోయి, అప్పటికప్పుడే అక్కడి నుంచి పెళ్ళి పోయాడు.

స్నేహితుడు అలా వెళ్ళిపోవడం ఎంతో అవమానం అనిపించి, అప్పటికే భార్య గయ్యాళి తనంతో విసిగివున్న శంకరుడు, ఇల్లు వదిలి బయలుదేరాడు.

వాడు పల్లెకు అల్లంత దూరంలో వున్న అడవికి అడ్డంపడి చాలాదూరం నడిచాడు. ఆ సరికి చీకటిపడబోతున్నది. అంతలో, “ఎవరు నువ్వు? చీకటి కమ్ముకుంటున్నది. అడవిలో ఈ సమయంలో ఇంకా ముందుకు

Happy Birthday

జన్మదిన జుఫాకాంక్షలు

తులు జుఫా

Bengali

తులు జన్మదిన్

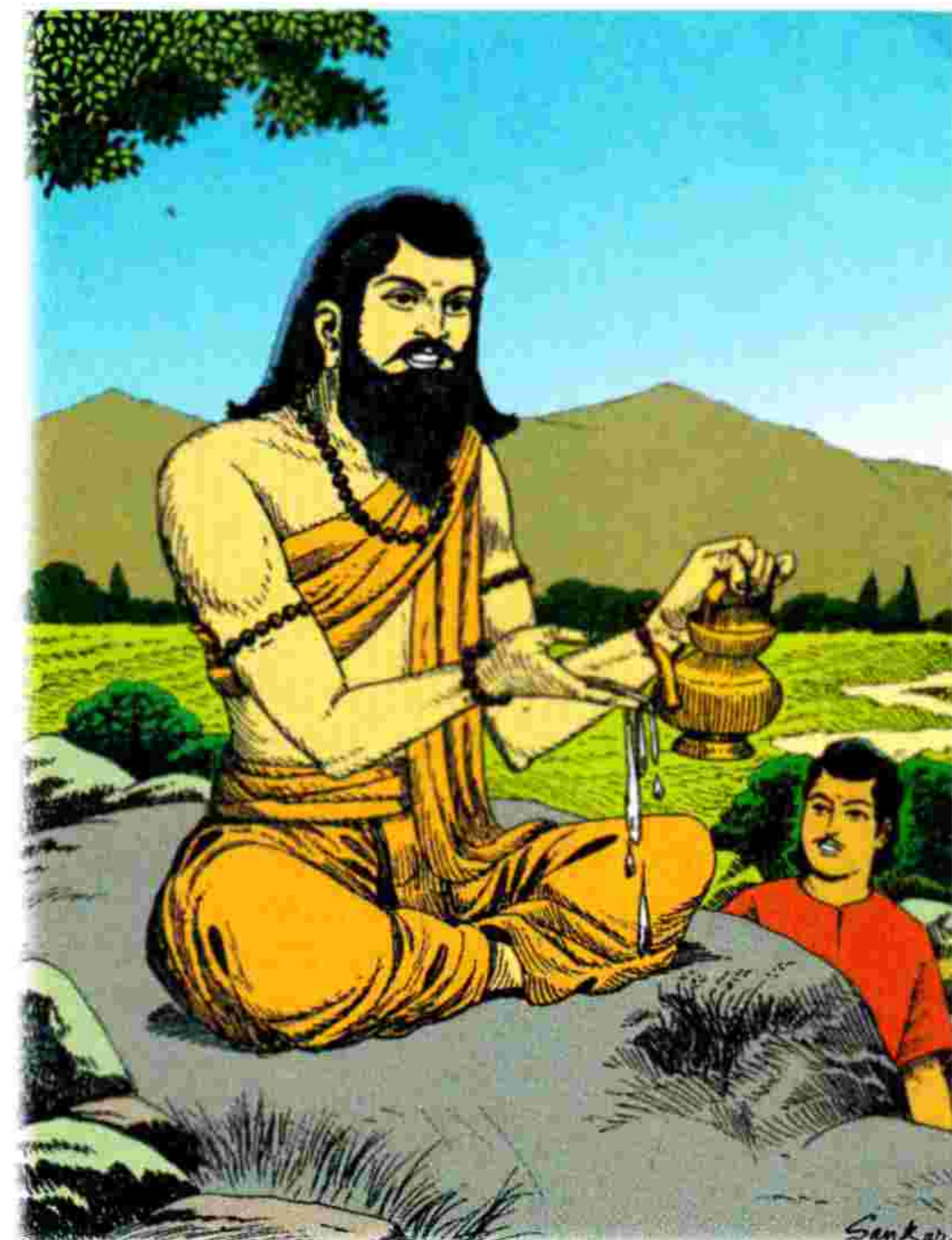
పోవడు ప్రమాదం!” అన్న మాటలు విని పించి, శంకరుడు అటుకేసి తిరిగి చూశాడు.

దాపుల ఒక ఎత్తుయిన రాళ్ళగుట్టమీద, ఒక సన్యాసి కూర్చుని వున్నాడు. శంకరుడు గబగబా ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళాడు. సన్యాసి ముఖంలో ఏదో తేజస్సు కనిపించింది, శంకరుడికి.

శంకరుడు, సన్యాసి కాళ్ళ దగ్గర కూల బడి, భార్య గయ్యాళితనం కారణంగా తను పడుతున్న కష్టాలన్నీ వెళ్ళబోసుకుని, “స్వామీ! ఇక నాలో ఆ గయ్యాళి భార్యతో వేగే ఓపికలేదు. ఆవిడ గయ్యాళి తనం పోగొట్టే భారం తమదే. అలా కానప్పుడు, తమకు పరిచర్యలు చేస్తూ, అడవిమధ్య ఈ రాళ్ళగుట్టమీద తమతోనే వుండిపోతాను,” అన్నాడు. సన్యాసి, శంకరుడికేసి ముందు చిరు కోపంగాచూసి, తర్వాత చిరునప్పు నప్పి, ఒక క్షణకాలం తలాడించి కణ్ణమూసు కుని, పక్కనేవున్న కమండలంలోని నీళ్ళు చేతిమీద ఒంపుకుని, “ఆ కనకవల్లి గయ్యాళితనం సమాలంగా నశించాలి!” అన్నాడు నీళ్ళను నేలమీదికి జారవిడుస్తూ.

తర్వాత సన్యాసి శంకరుడితో, “నాయనా, ఈ కమ్ముకుంటున్న చీకట్టో ఇంకా అడవి లోకి వెళ్ళడం ప్రమాదంకాని, బయటికి పోవడంలో ఎలాంటి ఇబ్బందీ వుండదు. ఇప్పుడే తిన్నగా ఇంటికిపోయి, ఆ గయ్యాళి కనకవల్లి తీరు ఎలావున్నదో గమనించు,” అన్నాడు.

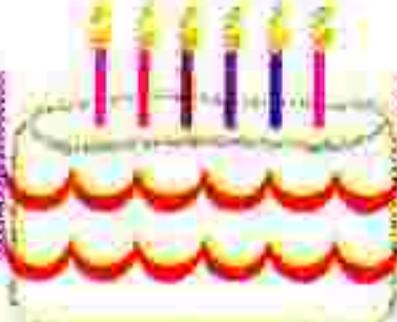
శంకరుడు సన్యాసి పాదాలు తాకి, ఇల్లు చేరేసరికి బాగా చీకటి పడిపోయింది. కనక

వల్లి, శంకరుణ్ణి గుమ్మం ముందుచూస్తానే వెళ్ళి కాళ్ళమీదపడి, “నన్న క్షమించండి! ఇన్నాళ్ళగా అనరాని మాటలతో మిమ్మల్ని వెధించాను. నా పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం లేదు,” అన్నది కళ్ళనీళ్ళతో.

శంకరుడి ఆనందానికి అంతులేదు. వాడు జరిగినదంతా భార్యకు చెప్పి, “నీలో వచ్చిన మంచి మార్పుకు కారణం, ఆ సన్యాసి ఇచ్చిన వరం!” అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని ఆశ్చర్యపోయిన కనక వల్లి, “చెప్పరేం మరి! దేవతలు వరాలిచ్చే కాలం చెల్లిపోయి, సన్యాసులు వరాలిచ్చే కాలం వచ్చిందన్నమాట! ఎవరిదైతేనేం వరం వరమే!” అంటూ తన చేతులకేసి కొద్దిసేపు పరీక్షగా చూసుకుని, “నా శరీరపు రంగు బాగా మెరుగవడంతోపాటు, కాస్త స్వాలం

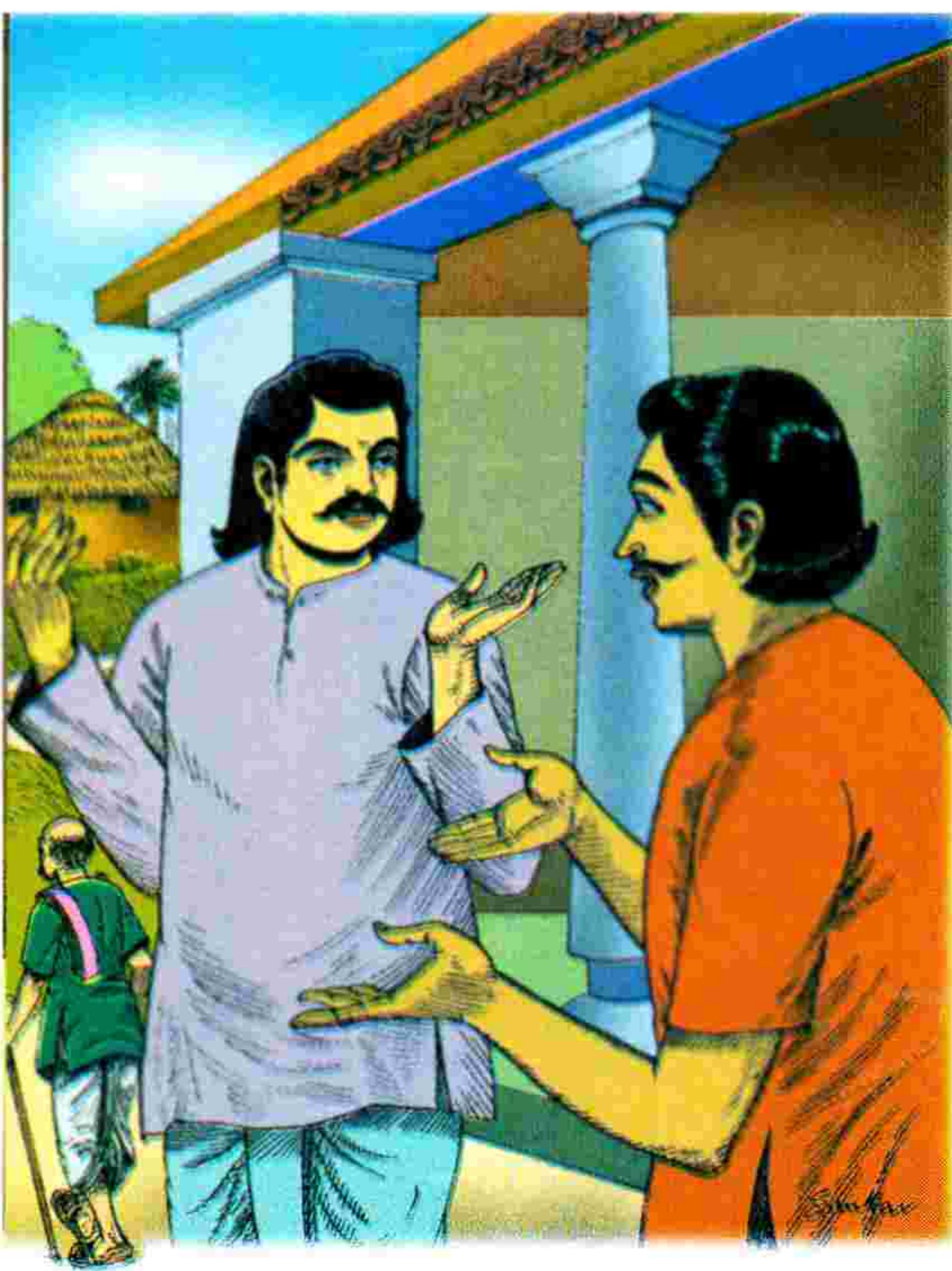
Happy Birthday

జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

शुभ जन्मदिवस

Marathi

శుభ జన్మదివస్

కూడా తగ్గేట్టు, ఆ సన్యాసిని వరం అడిగి రండి,” అన్నది.

చేసేదిలేక మర్చుడు శంకరుడు మళ్ళీ సన్యాసిదగ్గరకు వెళ్ళి, భార్య అందంగా మారే వరం సంపాయించి, ఇల్లు చేరేసరికి, మిరు మిట్లుగొలిపే అందచందాలతో స్వగతం పలి కింది, కనకవల్లి.

మరుసటి రోజు ఆమె, శంకరుడితో, “ఎన్నిమంచికూరగాయలూ, ఆకుకూరలూ ఉన్నా, నాకు రుచిగా వంట చేయడం చేత గాదు. ఇది మా ఇంటి అడపడుచులకు, పూర్వం ఓర్ధవేనివాళైవరో ఇచ్చిన శాపం. సన్యాసిని అడిగి, నేను రుచిగా వంటచేయ గల వరం సంపాయించుకు రండి,” అన్నది. శంకరుడు అయిష్టంగానే సన్యాసి దగ్గర, ఆ వరంకూడా సంపాయించుకు వచ్చాడు.

Happy Birthday

జన్మదిన శుభాకాంక్షలు మంచిహిత్తుభాతయిగు | Kannada మంచిదహిత్తుభాతయిగు

ఒక వారం రోజులు గడవనిచ్చి కనకవల్లి, శంకరుడితో, “నాకు అందచందాలు వచ్చినే. కమ్మగా వంట చేయగల శక్తి అభ్యంది, అయినా ఏం లాభం! మనపేదరికం మాత్రం వదిలిందికాదు. మీరు మరొకసారి పోయి, మనకు సర్వసంపదలతో సుఖంగా జరిగి పోయే వరం కోరి రండి,” అన్నది.

ఈసారి శంకరుడు కాస్త విసుక్కుం టూనే అడవికి వెళ్ళాడు. కానీ అక్కడ రాళ్ళ గుట్ట మీద సన్యాసి కనిపించలేదు. వాడు చుట్టుపక్కల చాలా దూరం వెతికి చూసి నిరాశగా ఇంటిదారి పట్టాడు. వాడు పల్లె మొగలో వున్న పూటకూళ్ళ బస ముందుకు రాగానే, “నీ సమస్యలన్నీ తీరిపోయాయి కదా? ఇప్పుడు సంతోషంగా వున్నావా, శంకరా?” అంటూ ఒకతను పలకరించాడు.

గడ్డం తీసివేయడంతో శంకరుడికి, సన్యాసిని గుర్తించడం వెంటనే సాధ్యపడిందికాదు. వాడు ఆయన్ను గుర్తించగానే ఆశ్చర్యంతో, “స్వామీ, ఇదేమిటి? మీ గడ్డం, కాషాయ వస్త్రాలూ ఏమయినై?” అని అడిగాడు.

దానికి సన్యాసి నవ్వు, “నా పేరు కాళీ పాదుడు. ఎవరో గొప్ప వివేకి చెప్పినట్టు, భార్య అనాకారితను భరించడు అతిసులభం; గయ్యాళితనం భరించడం మహాక్షుతరం. నా భార్యలో వున్న ఈ రెండు లక్ష్మణాలూ భరించ లేక, నేను సన్యాసం స్వీకరించాను. అయితే, ఆరేళ్ళ ధ్యానఫలంగా వాక్సుద్ది కలిగి, నేనున్న మాటలు ఫలించి నీ కాపురం చక్కబడింది. అది చూశాక, నా కాపురాన్ని కూడా చక్కదిద్దు

కోవచ్చునన్న విశ్వాసం కలిగి, కాషాయం విసర్జించి, మా ఊరికి బయలుదేరాను,” అన్నాడు.

ఇది విన్న శంకరుడు నిలువునా కుప్ప కూలిపోతూ, “స్వామీ! ఆరేళ్ళకాలంగా ధ్యానంలో వున్నారు. మరొక్కె రోజంటే ఒక్క రోజు - ఆ ధ్యానం కొనసాగిస్తే, మీ సామ్యం పోయేది? మీరు మాకు సర్వ సంపదలతో సుఖంగా బతికే వరం ఇస్తారన్న కొండంత ఆశతో, ఆ కారదవిలోని రాళ్ళ గుట్ట దగ్గరకు వెళ్ళి చూసి మీరు కనిపించక పోయేసరికి నిరాశతో ఇలా తిరిగి వస్తున్నాను,” అన్నాడు.

శంకరుడి మాటలకు సన్యాసి కాళీ పాదుడు పెద్దగా నవ్య, “శంకరా! కోష్టపలీ అన్నారు పెద్దలు. బద్ధకపిశాచిని దూరంగా తరిమి, చేతనైన పనిలో కోష్టించడమే, సుఖంగా బతికేందుకు మార్గం. మళ్ళీ ఏదో ఒకనాడు కలుసుకుందాం. ఇక్కడికి మా ఊరు చాలాదూరం. చీకటి పడక ముందే ఇల్లుచేరాలి,” అంటూ అక్కణ్ణించి కదిలాడు.

కాళీపాదుడు తన ఊరు చేరేసరికి బాగా చీకటిపడింది. అతడు ఉత్సాహంగా తన ఇంటిని సమీపించాడు.

ఆ సమయంలో తెరిచివున్న కిటికీలో నుంచి అతడి భార్య బాలామణి, పదేళ్ళ కూతురునూ, ఎనిమి దేళ్ళ కొడుకునూ కసు రుకుంటూ అంటున్న మాటలు అతడికి వినిపించినే:

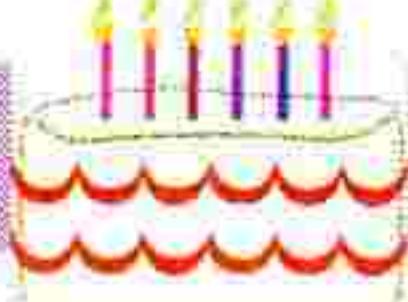
“కట్టుకు పోగలిగినంత ఆస్తిపాస్తుల్ని, మీ తాత వదిలిపోయాడు; అయినా ఏం

లాభం! వాటిని కాపాడే నాథుడు లేదు. సరైన అదుపు లేక మీకు చదువులు అబ్బా దంలేదు. మరి ఐదారేళ్ళలో మీ పెళ్ళిత్తు.

ఇన్ని భారాలు నేను మోయగలనా! మీ నాన్న పెద్ద కిరాతకుడు! నేను గయ్యాళినే కావచ్చ. కాని లోకంలో గయ్యాళి భార్యల భర్తలందరూ ఇల్లోదిలి సన్యాసుల్లో కలిసిపోతున్నారా? ఆ లెక్కన కోపదారులైన భర్తలున్న భార్యలందరూ ఏ సన్యాసుల్లో కలవడమో లేక ఏ నూతిలోనో దూకి చావడమో చేయక తప్పదు. చీ!”

ఆ తర్వాత ఏదో కంచులోటా గోడకు తపీమంటూ కొట్టుకున్న పెద్ద శబ్దమైంది. కాళీపాదుడు వెనుదిరగబోయి ఒక క్షణం ఆగి, తర్వాత మూసివున్న తలుపు దగ్గరకు

Happy Birthday

జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

శ్రుతి జ్ఞానికి

Oriya

శుభజన్మదిన

నడిచి, “బాలా! నేను తిరిగి వచ్చాను, తలుపు తియ్య,” అంటూ తలుపుమీద కొట్టాడు.

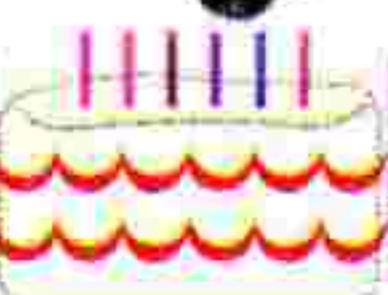
బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజు, శంకరుడు ఏ శ్రమా ప్రయాసాల్లేకుండానే, తన భార్య గయ్యాళితనాన్ని పోగొట్టేందుకు, సన్యాసిని కాళీపాదుడి నుంచి సాయంపాంది, తన సమస్యకు పూర్తి పరిష్కారం సాధించాడు. కానీ, తన ఆరేళ్ళ ధ్వనం ధ్వరావాక్సుద్దిని పొందిన కాళీపాదుడికి మాత్రం, తన భార్య గయ్యాళి తనం నుంచి విముక్తి కలిగినట్టు లేదు. రోగికి తన చికిత్సద్వారా వ్యాధినివారణ చేసినవైద్యుడు, తనకున్న అదే తరహ వ్యాధిని చికిత్సద్వారా నయం చేసుకోలేకపోవడం వింతల్లో వింత కాదా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసికూడా చెప్పకపోయాహా, నీ తల పగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్చుడు, “సన్యాసిని కాళీపాదుడికి, తన సన్యాసం మీదా, ధ్వనం మీదా మొదటట్లో అంతగా నమ్మకం వున్నట్టు కనబడదు. ఐతే, తన మాటలు శంకరుడికి మంచిఫలితాన్నిచ్చిన తర్వాత, తనకు వాక్సుద్ది

లభించిందని గ్రహించాడు. ఆ కారణంగానే అతడు, అడవిలో తన ధ్వనానికి స్వస్తిపలికి, తన భార్య గయ్యాళితనాన్ని కూడా పోగొట్టి, తిరిగి గృహస్థజీవితంలో కుదురుకుండామని ఇంటికి బయలుదేరాడు. కానీ, అతడి ధ్వనవాక్సుద్దలు, ఆమె మీద ఏమాత్రం ప్రభావం చూపినట్టు లేదు. ఇల్లుచేరి, ఆమె గయ్యాళి మాటలు ఏని, తిరిగి అడవికి పోదామను కున్న అతడికి - ఆమె, భార్యల గయ్యాళితనాన్ని గురించి, భర్తల కోపదారితనాన్ని గురించి అన్నమాటల్లో ఎంతో సత్యమున్నట్టు తేచింది. అందువల్లనే తలుపుకొట్టి భార్యను కేక వేశాడు. తన ధ్వన శక్తిని పరుల ప్రయోజనానికి కాక తన స్వప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించుకోవాలన్న స్వార్థచింతనకలగడం, అతడు భార్య విషయంలో విషలుడమడానికి ముఖ్యకారణం,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈవిధంగా మౌనభంగం కలగానే, బేతాళుడు శవంతోసహా మాయమై, తిరిగి చెట్టేక్కాడు. -(కల్పతం)

[ఆధారం : మాచిరాజు కామేశ్వరరావు రచన]

Happy Birthday

జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

శుభ జన్మమితి

Gujarati

శుభ జన్మదివస్

ఆర్య

మాణిక్య దీప అన్వయి

చిత్రాలు: గాంధి అయ్య

థార్విక్ (ప్రభాత్) ధర్మపిత కుమారుడని మనం తెలుసుకున్నాము. గుహ నుండి కనిపించకుండా వోయిన పీళ్లలను తీసుకుపోవడానికి లతదు ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

ధార్మిక తన పథకాన్ని వివరిస్తుండగా ధర్మపిత
ఆందోళనలో వింటున్నాడు.

అగు!
మమ్ము చెప్పింది
చేస్తామ!

లేదు. ఆమెకు
నేను ద్రోహం
చేయలేను!

అలాగయితే
చేతులారా
నీ బిడ్డల రక్తం
నువ్వు చూడక
తప్పదు!

బాగు బాగు!
మాణిక్యం త్వరలో నా
సాంతమవుతుంది.

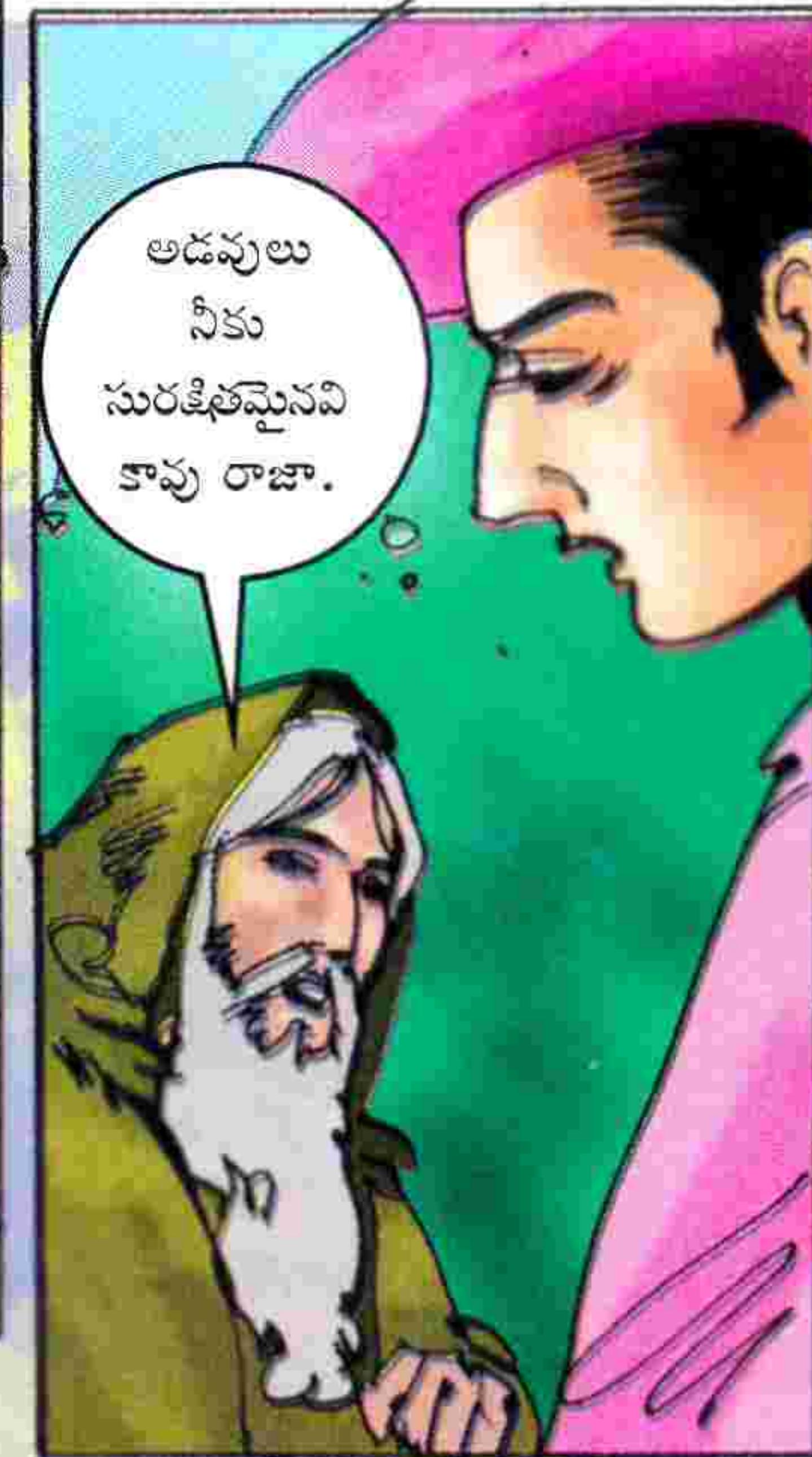
నీ పేరాశే నీ పతనానికి
దారితీస్తుంది.

అర్థరాత్రి వేళ
గుహ వద్దకు రా.

ఈ విషయం
అర్యతో చెప్పకు.
లేదా... ఫలితం
అనుభవిస్తావు!

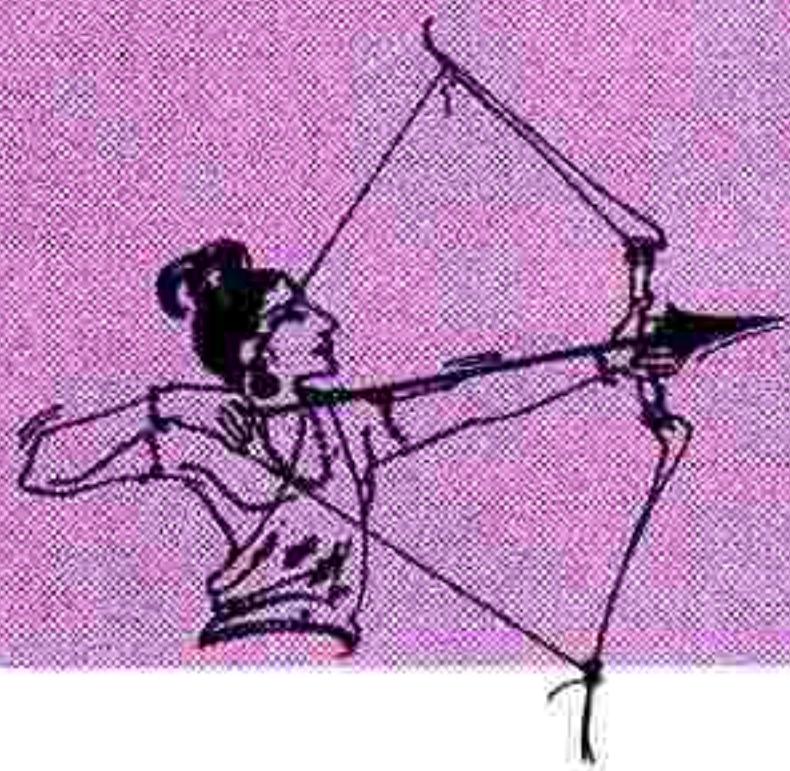
ధర్మపిత గుహవైషుకు నడిచి
వెటుతుండగా దారిలో ఆర్య
ఎదురయ్యాడు.

ధర్మపిత
ఉచ్ఛేశాలతో
ఆర్య
ఏకీభవించలేక
పోయాడు.

నన్ను నీ వైషుకు
తిస్సుకోవడం కోసం వారిని
ఇక్కడికి తెచ్చావని అనుకున్నాను.
వారిని వారి తల్లిదండ్రుల వద్దు
పంపించేయి!

రామాయణం

యుద్ధ కాండ - 14

విభీషణుడు వెళ్లి పుష్టక విమానం తెచ్చి రాముడి ముందుంచాడు. అది చాలా పెద్దది. అందులో బంగారంతో చేసిన భాగాలున్నాయి. వైదుర్య మణులతో చేసిన ఆసనాలున్నాయి. దానికి బంగారు కమలాలూ, గజ్జెలూ, ఘుంటలూ ఉన్నాయి.

“విభీషణా, వానరులు మహాత్రరమ్మేన కార్యం సాధించారు. వారిని కానుకలతో సంతోషపెట్టు. అందువల్ల నీకు గొప్ప కీర్తి కలుగుతుంది,” అని చెప్పి రాముడు సీతా లక్ష్మణులతో సహాపుష్టకం ఎక్కాడు. అతను సుగ్రీవుడూ మొదలైన వారికి, విభీషణుడికి ఏడ్చేలు చెప్పి, తాను అయోధ్యకు తిరిగి పోవటానికి వారి అనుమతి కోరాడు.

“మమ్మల్ని కూడా నీ వెంట తీసుకుపోతే

మేం నీ పట్టాభిషేకం చూసి ఆనందిస్తాం,” అన్నారు వాళ్ళంతా. “అలా అయితే మరీ సంతోషం,” అని రాముడు అందరినీ ఎక్కుం చుకుని పుష్టకం ఆకాశంలోకి లేచింది. అంత మంది ఎక్కునా విమానం ఇరుక్కనిపించలేదు.

విమానం పోతూ ఉంటే రాముడు సీతకు రాక్షస ఏరులు యుద్ధ భూమిలో చనిపోయిన స్థలాలూ, సేతువూ, విభీషణుడు తనను కలుసుకున్న చోటూ మొదలైనవి చూపుతూ వచ్చాడు. కిమ్మింధ కనుచూపు మేర లోకి రాగానే సీత, తార మొదలైన సుగ్రీవుడి భార్యలనూ, ఇతర వానర ఏరుల భార్యలనూ, తన వెంట తీసుకుపోవాలన్న కోరికను వెల్లడించింది. రాముడు సరేనని పుష్టకాన్ని కిమ్మింధలో దింపి, సీత కోరికను

Happy Birthday జన్మదిన పుభూతాంక్షలు

ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନ

Assamese হৃদিন জন্মদিন

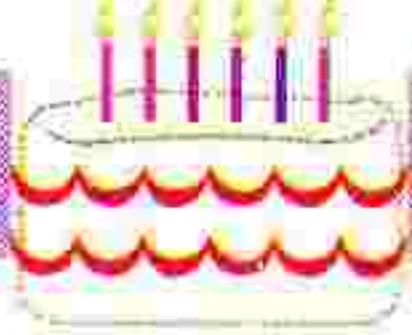

సుగ్రీవుడికి తెలిపాడు. సుగ్రీవుడు తన అంతఃపురానికి వెళ్ళి, తారతో వానరపీరుల భార్యలందరినీ ప్రయాణం చెయ్యమన్నాడు. తార వానర శ్రీలనూ ప్రయాణానికి సిద్ధం చేసింది. వారందరూ బాగా అలంకారాలు చేసుకుని, సీతను చూడాలన్న అభిలాషతో వచ్చారు.

వానరవనితలందరినీ ఎక్కించుకుని విమానం మళ్ళీ ప్రయాణం సాగించింది. సీతకు రాముడు బుశ్యమూకం మీద తనను సుగ్రీవుడు కలుసుకున్న చోటు చూపించాడు. అలాగే అతను తనకు శబరి కనిపించిన చోటూ, జటాయువు రావణుడితో పోరాడిన చోటూ, జనస్థానంలో తాము నివశించిన ఆశ్రమమూ మొదలైనవన్నీ సీతకు చూపాడు.

క్రమంగా విమానం అయోధ్యకు చేరవచ్చింది. వానర రాక్షసులందరూ లేచి నిలబడి దూరాన కనిపించే అయోధ్య నగరాన్ని ఆస్కరితో చూశారు. కాని రాముడు తిన్నగా అయోధ్యకు వెళ్ళక భరద్వాజాశ్రమంలో దిగి, భరద్వాజమహాముని ద్వారా భరతుడి యోగ క్షేమాలూ, తన తల్లుల యోగక్షేమాలూ తెలుసుకున్నాడు. అతను చైత్రశుద్ధ పంచమి నాడు అయోధ్య నుంచి వనవాసం బయలుదేరాడు. ఇవాళ చైత్రశుద్ధ చవితి. ఈ రోజుతో సరిగా పథ్యాలుగేట్టు నిండాయి. ఆ రోజు రాముడు తన ఆతిథ్యం స్వీకరించి మర్చాడు అయోధ్యకు వెళ్ళాలని భరద్వాజుడు కోరాడు.

రాముడు హనుమంతుణ్ణి పిలిచి, “నీవు అయోధ్యకు వెళ్ళు. దారిలో శృంగిబేరపు రంలో గుహలు కలుసుకుని నాక్షేమ సమాచారాలు చెప్పు. నాకతను ప్రాణం లాంటి వాడు. అతని ద్వారా నీకు అయోధ్య వార్తలు తెలుస్తాయి. నాక్షేమ సమాచారం ఏని అతను చాలా సంతోషిస్తాడు. అయోధ్యకు వెళ్ళి భరతుడికి మన వార్తలన్న వివరంగా చెప్పు. నా విజయవార్త విన్నప్పుడు భరతుడి ముఖంలో ఏ మార్పులు కలిగేదీ శ్రద్ధగా గమనించు. ఇంత కాలం రాజ్యభోగాలను భవించిన వాడికి అవన్నీ పోతాయంటే బాధగానే ఉంటుంది. అందుచేత అతని మనభావం సరిగా గ్రహించు. అతనికి రాజ్యం చెయ్యాలని ఉంటే అలాగే చెయ్యవచ్చు. అతనికలాంటి కోరిక ఉన్నట్టు తోస్తే, మేం

Happy Birthday

జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

ജന്മദിനാഘംസകൾ Malayalam

జన్మదినాശంసగർ

అయోధ్యకు చేరక ముందే ఎదురు వచ్చి కలుసుకో,” అన్నాడు.

హనుమంతుడు మానవ రూపం థరించి వాయు మార్గాన బయలుదేరి, గంగాయ మునాసంగమం దాటి శృంగిబేరపురం చేరుకుని, గుహల్పణ్ణి కలుసుకున్నాడు. గుహల్ డితో, రాముడు రేపు ఉదయం భరద్వాజు శ్రమం నుంచి బయలుదేరి వస్తున్నాడని చెప్పి, హనుమంతుడు బయలుదేరి, అయోధ్యకు కొంచెం దూరంగా ఉన్న నందిగ్రామానికి చేరుకున్నాడు.

అక్కడ భరతుడైక ఆశ్రమం కల్పించుకుని తపస్సిలాగా ఉంటున్నాడు. పథ్మలు గేష్టూ నిండినప్పటికీ రాముడింకా రాలేదే అని విచారిస్తున్నాడు. హనుమంతుడు భరతుణ్ణి కలుసుకుని, “రాజు, శుభవార్త తెచ్చాను. రాముడు రావణుణ్ణి చంపి, సీతను తిరిగి సంపాదించుకుని, మహాబలులైన మిత్రులతో వస్తున్నాడు. సీతారాముల వెంటలక్ష్మణుడు కూడా వస్తున్నాడు,” అని చెప్పాడు.

ఈ మాట ఏనగానే భరతుడు అనందపారవశ్యంతో మూర్ఖపోయాడు. అతను తిరిగి స్నేహ తెలియగానే హనుమంతుణ్ణి కౌగలించుకుని, “ఈ సంతోష వార్త తెచ్చిన నీవు మనిషివో, దేవతవో నాకు తెలీదు. ఇందుకు నీకు లక్ష్మీవులనూ, నూరు ఉత్తమ గ్రామాలనూ, పదహారు మంది అందగత్తులైన కన్యకలనూ దానంగా ఇస్తాను,” అన్నాడు.

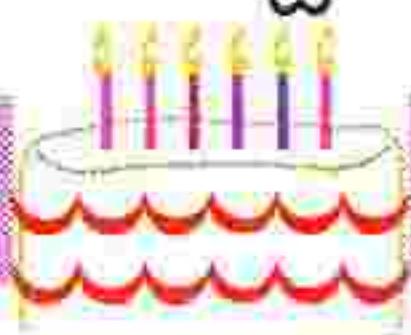
ఇద్దరూ చాలాసేపు కూర్చుని మాటల్లడు

కున్నారు. రామ వనవాస కాలంలో జరిగిన సంగతులన్నిటినీ హనుమంతుడు భరతుడికి చెప్పాడు.

భరతుడు శత్రుఘ్నుడితో ఊరంతా అలంకరింపించమనీ, వాద్యలు ఏర్పాటు చేయమనీ, రాముడికెదురు వెళ్ళటానికి వేశ్యలను సిద్ధ పరచమనీ అన్నాడు.

నందిగ్రామానికి అయోధ్యకూ మధ్య నున్న మార్గాన్ని చక్కగా చదును చేశారు. అంతటా నీళ్మూ, పూలూ చల్లారు. రాజు మార్గాలు పూల తోరణాలు కట్టి, గంధం చల్లి రంగురంగుల ముగ్గులు పెట్టారు. రాజు పరివారమూ స్త్రీ జనమూ రామ దర్శనార్థం గుంపులు గుంపులుగా బయలుదేరారు. వేలాది ఏనుగులనూ, గుర్రాలనూ అలంక

రించారు. వాటి పైన కొందరూ, రథాలెక్కి కొందరూ బయలుదేరారు. కౌసల్య, కైయూ సుమిత్రలవెనకగా దశరథుడి భార్యలందరూ పల్లకీలెక్కి వచ్చారు. ఏరందరితో బాటు నగరవాసులందరూ నందిగ్రామం చేరుకు న్నారు.

రాముడింకా రాదేమని భరతుడు ఆరాట పడి, హనుమంతుడు తనతో అబద్ధం చెప్పాడని సంశయించాడు. కానీ అంతలోనే పుష్పకం కనబడింది. అది త్వరలోనే ఎగిరి వచ్చినేలమీద వాలింది. భరతుడు రాముడికి ఎదురు వెళ్ళి నమస్కరించాడు.

వానరవీరులందరూ మానవ రూపాలు ధరించి ఉన్నారు. భరతుడు వారి నందరినీ పరామర్శించాడు. అతను సుగ్రీవుడితో,

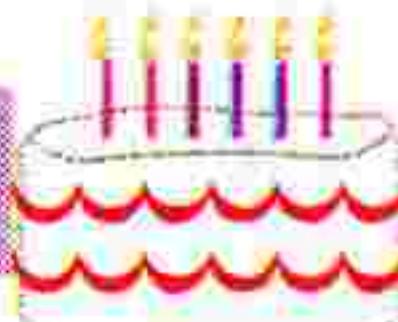
“సుగ్రీవా; మేమిదివరకు నలుగురం అన్న దమ్ములం. నీ విప్పాడు మాలో అయిదోవాడి వయావు,” అన్నాడు. విభీషణుణ్ణి కూడా, అతను చేసిన సహాయానికి మెచ్చుకున్నాడు.

రాముడు కౌసల్యకూ, ఇతర తల్లులకూ, వశిష్ఠుడికీ నమస్కరించాడు. భరతుడు తన వద్ద ఉన్న రామపాదుకలను రాముడికాళ్ళకు స్వయంగా తగిలించాడు. తరవాత అతను రాముడికి చేతులు మోడ్చి, “రాజు, నీ రాజ్యాన్ని నీవు తీసుకో. ఈ రాజ్యం తిరిగి నీకు అప్పగించటంతో నా జన్మ ధన్యము యింది. నీవు వెళ్ళే నాటి కన్న ఇప్పాడు బొక్కుసమూ, ధాన్యమూ, సైన్యమూ పదింత లున్నది,” అన్నాడు.

రాముడు నందిగ్రామం చేరుతూనే పుష్పక విమానాన్ని కుబేరుడి వద్దకు పంపే శాడు.

అందరూ కూర్చున్న మీదట భరతుడు రాముడితో, “అన్నా, నీవు నా తల్లిని సంతోష పెట్టటానికి రాజ్య త్వాగం చేసి వనవాసం వెళ్ళావు. ఈ రాజ్యాన్ని నా కిచ్చావు. నా వద్ద ఇల్లడగా ఉన్న రాజ్యాన్ని నీవు తిరిగి తీసుకో. దీన్ని నీవు కోరకుండానే తొందరపడి ఎందు కిచ్చేస్తున్న నంటావేమో, ఈ రాజ్య భారం వహించటానికి నీ కున్న దార్ఢ్యం నాకు లేదు. హంసతోసమంగా కాకి ఎలా ఎగురుతుంది? మన తండ్రి పుత్రకామేష్టి చేసి నిన్న ఎందుకు కన్నాడో ఆ ప్రయోజనం తీరాలంటే నీవీ రాజ్య భారం వహించాలి, మమ్మల్నందరినీ పాలించాలి,” అన్నాడు.

భరతుడు చెప్పిన మాటలకు రాముడు

Happy Birthday

జన్మదినశ్శి శుభాకాంక్షలు

జన్మదినశ్శి శుభాశాయా: Sanskrit జన్మదినశ్శి శుభాశాయా:

సమృతించాడు. ముందు భరతుడూ, తరవాత లక్ష్మణుడూ, సుగ్రీవుడూ, విభీషణుడూ మంగళ స్నానాలు చేశారు. రాముడి జుట్టు చిక్కుతీసి సరిచేశారు, శరీరానికి లేపనాలు పూశారు, మాలలు ధరింపజేశారు. పీతాంబరం కట్టించారు. అతను సింహసనం పైన కూర్చున్నాడు. దశరథుడి భార్యలు సీతను చక్కగా అలంకరించారు. కౌసల్య వానర భార్యలందరికీ అలంకారాలు చేయించింది.

సుమంతుడు ఉత్తమశ్వలు పూన్చిన రథం తెచ్చాడు. రాముడండులో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. రథం అయోధ్యకేసి బయలుదేరింది. సుగ్రీవహను మంతులు స్నానాలు చేసి, మంచి బట్టలు ధరించి, కుండలాలు ధరించి బయలుదేరారు. సీత సుగ్రీవడి భార్యలతో కలిసి బయలుదేరింది.

దశరథుడి మంతులు వజిష్ముడితో సహముందుగానే అయోధ్యకు వెళ్ళి పట్టాభిషేకం ఏర్పాట్లు ప్రారంభించారు. తరవాత మంతులు రాముడికెదురు వచ్చారు. రాముడెక్కిన రథానికి కట్టిన గుర్రాలు పచ్చనివి. భరతుడు సారథిగా కూర్చున్నాడు. శత్రుఘ్నుడు చుత్రం పట్టాడు. లక్ష్మణుడు వింజామర పట్టాడు. విభీషణుడు మరొక వింజామర పట్టాడు.

సుగ్రీవుడు శత్రుంజయమనే మదగజాన్ని ఎక్కాడు. రాముడి వెంబడి శంకాలూదారు. భేరీభాంకారాలూ, జనుల కోలాహలమూ మిన్న ముట్టాయి. రాముడు అయోధ్య ప్రవేశించే సరికి ప్రతి ఇంటి మీదా జెండా

ఎగిరింది. అతను తిన్నగా దశరథుడి ఇంటికి వెళ్ళి, సుగ్రీవుడికి విడిది చూపమని భరతుడితో చెప్పాడు.

సుగ్రీవుడు విడిది చేరుతూనే నాలుగు సువర్ణకలశాలను నలుగురు వానరోత్తములకిచ్చి, మర్మాడు తెల్లవారే లోపుగా వాటితో సముద్రజలం తీసుకు రమ్మన్నాడు. వాళ్ళకలశాలు తీసుకుని ఆకాశమార్గాన బయలు దేరి వెళ్ళారు. అలా వెళ్ళిన వారు జాంబవంతుడూ, హనుమంతుడూ, వేగదర్శి, బుషభుడూనూ.

తరవాత రామపట్టాభిషేకం జరిగింది. సీతారాములను రత్నపీఠం పైన కూర్చుండ బెట్టారు. మసిష్ముడూ, వామదేవుడూ, జాబాలీ, కాశ్యపుడూ, కాత్యాయనుడూ, సుయజ్ఞుడూ,

రామాయణం క్వెజ్ డిసెంబర్ 2009

సరైన సమాధానం: C

విజేతకు అభినందనలు: నరేంద్ర, B
గాజువాక, విశాఖపట్నం-530026

గౌతముడూ, విజయుడూ అనే ఎనిమిది మంది మహర్షులూ రాముడికి అభిప్రేకం చేశారు. వారి అనంతరం బ్రాహ్మణులూ, క్షోలూ, మంత్రులూ, పౌరులూ, యోధులూ రాముణ్ణి అభిప్రేకించారు.

శత్రుఘ్నుడు రాముడికి చుతం పట్టాడు. సుగ్రీవ విభీషణులు వింజామరలు పట్టారు. దేవేంద్రుడు వాయుదేవుడి ద్వారా నూరు కమలాలతో కూడిన బంగారు హోరాన్ని, నవరత్నహోరాన్ని పంపాడు. గురు, జన, పరి వార సమేతుడైన రాముడు నిండు సభలో ఉజ్యలంగా ప్రకాశించాడు.

రాముడు బ్రాహ్మణులకు లక్ష గురాలనూ, దూడలు గల లక్ష ఆవులనూ, నూరు ఆబోతులనూ దానం చేశాడు; ముప్పై కోట్ల బంగారు నాణాలనూ, వస్త్రాలనూ, నగలనూ దానం చేశాడు, సుగ్రీవుడి కొక దివ్యమైన కాంచనమాలను బహుకరించాడు. సీతకొక

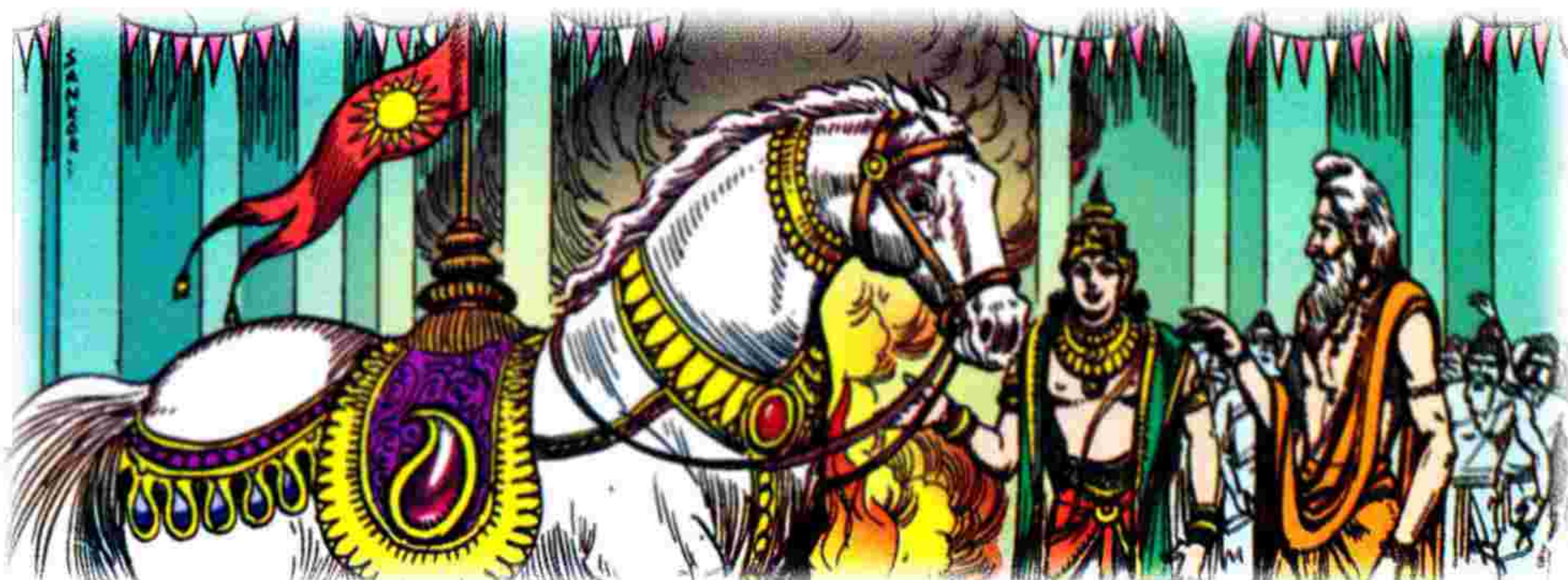
ముత్యాల హోరం ఇచ్చాడు. సీత హనుమం తుడికి రెండు బట్టలు పెట్టి, అందమైన నగలిచ్చింది.

రాముడు సీతకు ఒక ముత్యాల హోరం ఇచ్చి, “నీకు ఎక్కువ సంతోషం కలిగించిన వాడికి ఇచ్చేయ్యా,” అన్నాడు. సీత దాన్ని హనుమంతుడి కిచ్చింది. హనుమంతుడు దాన్ని వెంటనే మెడలో వేసుకున్నాడు.

రాముడు ఇతర వానర ప్రముఖులకూ, విభీషణుడికి యథోచితమైన కానుకలిచ్చాడు. పట్టాభిప్రేకం ముగియగానే రాముడి వద్ద సెలవు తీసుకుని వానరులూ, విభీషణుడూ తిరిగి వెళ్ళిపోయారు.

రాముడు రాజ్య భారం సగం లక్ష్మీ దిపైన ఉంచి, భరతుణ్ణి యువరాజుగా అభిప్రేకించి కీర్తివంతంగా రాజ్యం చేశాడు. అతను నూరు అశ్వమేధాలు చేశాడు. రాముడి పరిపాలనలో ప్రజలకు ఎలాంటి ఈతి బాధలూ లేవు, అకాల మరణాలు లేవు. రామరాజ్యం అంటే ఆదర్శవంతమైన రాజ్యం అనే అర్థం ఏర్పడింది.

(యుద్ధకాండ సమాప్తం)

Morning

ఉదయం

కాలై

Tamil

కాలై

పంచతంత్ర కథలు

ఎత్తబేదం-3

దమనకం చెప్పిన నక్క కథ విని సింహాజు పింగళకం, “కాని మనపరివారమంతా భీతి చెంది అరణ్యం నుండి పారిపోవాలని అనుకుంటున్నారు,” అన్నది.

“స్వామీ, అది వారి తప్పకాదు. రాజును బట్టే ప్రజలు మీరు ధైర్యం వహించి ఇక్కడే ఉన్నట్టయితే నేను వెళ్లి, ఆ భయంకరమైన రంకె వేసిన ప్రాణి స్వభావం తెలుసుకుని వస్తాను. ఆ తరవాత తమ చిత్తం” అన్నది దమనకం.

“వెళ్లి కనుక్కుని రా. అయితే నీకు అక్కడికి వెళ్లే ధైర్యం ఉన్నదా? దాని రంకె వింటే నీ పై ప్రాణం పైనే పోవచ్చ” అని పింగళకం అడిగింది.

“యజమాని ఆనతిస్తే మంచి సేవకుడైన వాడు సంశయిస్తాడా? సముద్రాలలో దూకుతాడు, అగ్నిలో చోరబడతాడు!” అన్నది

దమనకం. “అయితే వెళ్లిరా! శుభమస్తు!” అన్నది పింగళకం. దమనకం సింహానికి నమస్కరించి, రంకె వినిపించిన యమునానది దిక్కుగా బయలుదేరింది.

పింగళకం ఇలా ఆలోచించింది: ‘నేను నా భయాన్ని ఏదికి తెలియనివ్వడం పొరపాట యిందా? ఏదు వెళ్లి ఆ భయంకరమృగాన్ని తెచ్చి, మోసంతో నన్ను చంపించడు గద? ఆశ్రయం లభించని సేవకులు ఎంత పని అయినా చేస్తారు. నేను మరెక్కడయినా వేచి ఉంటాను.’

ఇలా అనుకున్నదే తడవుగా పింగళకం అక్కడే ఆత్మరక్షణకు అనువైన చోటు చూసుకుని కుదురుగా కూర్చుని, ‘నమ్మిన బలవం తుడు బలహీనుడి చేతిలో కూడా ఓడుతాడు; జాగ్రత్తగల బలహీనుడు బలవంతుడికి కూడా లొంగడు’ అనుకున్నది.

Morning

ఉదయం

సకాల

Bengali

సకాల్

ఈ లోపల దమనకం వెళ్లి, రంకెలు పెడుతున్న సంజీవకాన్ని చూసి, అది మామూలు ఎద్దేనని తెలుసుకుని ఆశ్చర్యపోయింది. ఒక మామూలు ఎద్దు రంకె వేస్తే పింగళకానికి గల భయాందోళనలు ఆధారం చేసుకుని దాన్ని తన ఆధీనంలో ఉంచుకోవడం తేలిక అని అనుకుంది.

భృత్యులు తమ యజమానికి కీష్ట సమ స్వయలు కలగాలనుకుంటారు. ఎందుకంటే వాటిని పరిష్కరించే మిష మీద తాము లాభం పొందమచ్చ. ఏసమస్వయలూ లేకుండా సుఖంగా తిని కూర్చునే రాజులకు మంత్రాలో చనచేసే వారితో ఏం పని? సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతుడికి వైద్యులూ, ఔషధాలూ ఎందుకు? ఇలా ఆలోచిస్తూ దమనకం పింగళకం వద్దకు తిరిగి వెళ్లింది.

పక్కనే పాడలో నక్కిన పింగళకం నక్క

రాకను గమనించి బయటకు వచ్చి “ఎంరా, అబ్బి? ఆ భయంకర మృగాన్ని చూశావా?” అని అడిగింది.

“తమ దయవల్ల చూశాను. చూసి ఆ మృగంతో మీ ఘన చరిత్ర గురించి చెప్పి, తమకు జోహర్లు అర్పించమన్నాను. తమరు అనుమతిస్తే, అతన్ని తమ సన్నిధికి తెచ్చి, మీ పాదాక్రాంతుడిని చేస్తాను,” అన్నది దమనకం.

పింగళకం ఈ మాట విని పరమానందంతో ఉచ్చితచ్ఛిబ్బయిపోయింది. ‘పెళ్ళ, వెంటనే అతగాణ్ణి తీసుకురా!’ అన్నది.

దమనకం సంజీవకం వద్దకు వెళ్లి, “ఇలారా, తెంపరి ఎద్దూ, ఇంత అమర్యాదగా, మాకు చిరాకు కలిగిస్తూ ఈ నది ఒడ్డున ఎందుకు రంకెలు పెడుతున్నావో మా రాజు పింగళకం గారు తెలుసుగోరుతున్నారు.” అన్నది.

“ఎవరు నువ్వు చెప్పే ఈ పింగళకం?”
అన్నది సంజీవకం దురుసుగా.

“ఏమిటీ? మా రాజు పింగళకాన్నే ఎరగ
వగా! చెబితే గడగడలాడిపోతావు. ఆయన
బకగొప్ప సింహం. వనరాజు, అడవిలోని అన్న
జంతువులూ ఆయన పరివారం, ఆయన
పెద్దమరి చెట్టు కిందకొలువు తీరి ఉంటారు.
ఈ అరణ్యంలో ఉండే సమస్త ప్రాణులకూ
ఆయన యజమాని.” అన్నది దమనకం.

ఈ మాటలు విని సంజీవకం భయపడి
దమనకంతో “బాబ్మాబు! నువ్వు మంచి
వాడివిలాగున్నావు. నన్ను వారి దగ్గరికి తీసుకు
పోదలిస్తే ముందుగా వారి నుంచి నాకు
అభయం ఇప్పించు,” అన్నది.

“నీ కోరిక సబబుగానే ఉన్నది. రాజుల
చిత్తం అగాధం. ఏసమయంలో ఎలా వ్యవ

హరిస్తారో ఎవరికీ తెలీదు. నేను పోయి కను
కున్ని వచ్చేంత వరకు నువ్వు ఇక్కడే ఉండు,”
అన్నది. తరువాత దమనకం నింపాదిగా పింగ
ళకం వద్దు పోయి, “మహారాజా, ఆ జంతువు
సామాన్యాడు కాదు. సాక్షాత్కారమశివుడి
వాహనమట. శివానుజ్ఞతో ఈ వనంలో మేత
మేస్తున్నట్లు చెప్పాడు,” అన్నది.

పింగళకం ఈ మాట విని మరింతగా
దడుచుకుని “నాకు ముందే తెలుసురా,
అబ్బి! ఈశ్వరుడి అనుమతి లేకుండా ఈ
వనంలో స్వేచ్ఛగా తిరుగుతూ, భయంక
రంగా రంకెలు పెట్టజాలరు. ఇంతకూ నువ్వు
అతనితో ఏమన్నావు?” అన్నది.

“మా రాజు సాక్షాత్కారమార్పాల్చేవి వాహనం.
పార్వతీదేవే మా రాజుకు ఈ వనాన్ని ఇచ్చింది.
నువ్వు ఇక్కడికి అభ్యాగతిగా వచ్చినవాడివి.

అందుచేతనువ్వు మా రాజును కలుసుకుని, వారితో సంధి చేసుకుని సఖ్యంగా తిను, తాగు, తిరుగు, ఆడు; వారి అనుమతితో జీవించు, అన్నాను. అందుకు అతను ఒప్పు కుని తమ వద్దనుండి అభయం తెమ్మున్నాడు. మీ ఎదుటికి రావడానికి జంకుతున్నాడు. మీరు అభయం ఇస్తారో, ఇయ్యరో అది తమ ఇష్టం,” అన్నది దమనకం.

ఈ మాటకు పింగళకం మహా సంతోష పడిపోయి, “భేష రా అబ్బి! భేష! అతడికి అభయం ఇచ్చాను, భయం వలదని చెప్పి వెళ్లి పిలుచుకు రా” అన్నది. సంజీవకం రంకెకు హడలిపోయినప్పటికీ సింహారాజు బింకం మాత్రం తగ్గలేదు.

సంజీవకాన్ని తీసుకురావడానికి వెళ్లే టప్పుడు దమనకం హృదయం ఆనందంతో పాంగిపోయింది. ఇన్నాళ్ళకు రాజుకు తనపై కాస్త అనుగ్రహం కలిగింది. రాజానుగ్రహం పాయసం వంటింది: ఆప్తులను కలుసుకోవడం లాంటిది. దొరికిన ఈ అవకాశాన్ని వదులుకుంటే మూర్ఖుడినే అవుతాను.

దమనకం తనలో తాను ఆలోచిస్తాసంజీవకాన్ని చేరుకుని “మిత్రమా, నువ్వు ఇక భీతి చెందనవసేరం లేదు. నీ పట్ల మా రాజు అనుగ్రహం సాధించాను. ఆయన నీకు అభయం ఇచ్చారు. నువ్విక నిశ్చింతగా నా వెంట రావచ్చు. కానీ గుర్తించుకో, నీకు రాజు నుగ్రహం సంపాదించిందినేను. అన్ని వేళలా నువ్వు నాచెప్పుచేతులలో ఉండాలి.

“సంధి కుదిరిన తర్వాత రాజుకు ఆత్మీయుణ్ణి అని విర్వీగక, పరిపాలన అంతా నా చేతిమీదుగా జరగనీ, అలా చేస్తే ఇద్దరికీ సుఖం. ఒకడు వేట మృగాన్ని కదిలిస్తాడు, రెండోవాడు దాన్ని కొడతాడు; ఇద్దరూ కలిసి దాన్ని పంచుకుంటారు. అది వేట ధర్మం. అదీగాక, నువ్వు నాకు అసంతృప్తి కలిగిం చావంటే త్వరలోనే నశిస్తావు. రాజబృత్యులను సంతోషపెట్టని వాళ్ళు వెనకటికి దంతిలుడిలాగా భంగపాటు చెందుతారు.”

“అదెలాగా?” అని సంజీవకం దమనకాన్ని అడిగింది. దమనకం దంతిలుడి కథ చెప్పునారంభించింది.

ఫోటో వ్యాఖ్యలపోటీ

ఈ ఫోటోలకు
ఒక్కమాటలోగాని,
చిన్న వాక్యంలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయగలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ
సంబంధం
ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

Editor, CHANDAMAMA INDIA LTD.,
B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B', MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093.

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పోస్ట్‌కార్డుపైన రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి.
పాటీ ఫలితాలు ఏప్రిల్ 2010 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్సవమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100/- బహుమానం.

అభినందనలు

మల్లిపెద్ది కృష్ణరావు,
తం.పే. నారాయణ,
ఇం.నం.7-18-1 A,
బాయ్య పైసుగ్గుల్ రోడ్,
మార్గపురం, ప్రకాశం జిల్లా,
పిన్కోడ్: 523316
ఆంధ్రప్రదేశ్.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

అనందానికి దూరం!
అటుకు దగ్గర!!

చందమామ లోకజ్ఞానం క్రీడల్ - 11 డిసెంబర్ 2009 సమాధానాలు

1. ఎసుక్రీస్తు
2. ద్రువపు జింక
3. బైబిల్
4. స్లిష్టు
5. చార్లెన్ డికెన్స్, 1843
6. మాగీ
7. పాగన్ వింటర్ పోల్సైన్ ఉత్సవాలకు పోటీగా
8. మార్టిన్ లూథర్

గమనిక: స్కూల్ సమాధానాలు గల ఎంటేలు రాలేదు గనక బహుమతులు ఇవ్వలేకపోతున్నాము.

Morning

ఉదయం

సాప్తార్

Gujarati

సప్తార్

వేగ సూత్రం

ఈ నెల సమస్య:

ఓపరోపకారి తన రాష్ట్రంలోని 13 గ్రామాలు/చిన్న పట్టణాలకు చెందిన నిరక్షరాస్యలకోసం ఓ పాతళాల నిర్మించాలని అనుకున్నాడు. 1-4 గ్రామాలలో ఒక్కొదానిలో 600 మంది నిరక్షరాస్యలు ఉన్నారు. 5-9 గ్రామాలలో ఒక్కొదానిలో 800 మంది నిరక్షరాస్యలు ఉన్నారు. 10వ గ్రామంలో 371 మంది నిరక్షరాస్యలు ఉండగా, 11-13 గ్రామాలలో ఒక్కొదానిలో 200 మంది నిరక్షరాస్యలు ఉన్నారు. పుస్తకాలు, ఇతర సరఫరాల కొనుగోలు కోసం ప్రతి వ్యక్తిని రూ. 100ల కనీస మొత్తాన్ని చెల్లించవలసిందిగా కోరాడు. ఈ లెక్కన ప్రతి గ్రామం నుంచి సేకరించిన సగటు మొత్తం ఎంత? ఈ సమస్య పరిష్కారానికి దగ్గరి వేగసూత్రం ఏది?

మీ వేగసూత్రాన్ని ఫిబ్రవరి 28వ తేదీ లోగా మాకు రాసి పంపండి. అత్యంత వేగవంతమైన సూత్రానికి బహుమతి రూ. 500. విజేతలు ఒకరికన్నా ఎక్కువ మంది ఉన్నట్టయితే ఒక్కొక్కరికి రూ. 100/- ఇవ్వబడుతుంది.

మీ ఎంటేలను పంపవలసిన చిరునామా:

Editor, CHANDAMAMA INDIA LTD.,

B-3, Lunic Industries, Cross Road 'B', MIDC, Andheri (East), Mumbai-400093
or e-mail your entries to: contests@chandamama.com

గమనిక: ఈ సమస్యకు వేగవంతమైన వేదగణిత సూత్రం ఏప్రిల్ 10 సంచికలో ప్రచురించబడుతుంది.

డిసెంబర్ నెల సమస్యకు స్వర్ణ సమాధానాలు రానందున బహుమతి ఇవ్వలేకపోతున్నాము.

డిసెంబర్ నెల సమస్యకు స్వర్ణ సమాధానం:

దశ 1: వాహనం నడిచిన మొత్తం దూరం లెక్కించండి:

$$842 + 2000 = 2842 \text{ కి.మీటర్లు.}$$

దశ 2: ప్రయాణానికి పట్టిన మొత్తం సమయం:

$$7 \text{ గంటల } 47 \text{ నిమిషాలు} + 6 \text{ గంటల } 34 \text{ నిమిషాలు}$$

మీరు సమయాన్ని గంటలు, నిమిషాలను కూడికచేసినప్పుడల్లా సమస్యను వేగంగా పరిష్కరించడానికి కింది దశలను అనుసరించండి.

1. గంటలు, నిమిషాల హరాలను తోలగించి సంఖ్యలను 747 మరియు 634గా రాయండి.

2. రెండు సంఖ్యలను కూడండి:

$$747 + 634 = 1381$$

3. మొత్తం విలువకు సమయం స్థిరరాశి 40ని కూడిక చేయండి.(మీ ఫలితం ఎలా ఉన్నప్పటికీ సమయం స్థిరరాశి ఎప్పటికీ 40గానే ఉంటుంది):

$$1381 + 40 = 1421$$

కాబట్టి, వాహన గమనానికి తీసుకున్న మొత్తం సమయం 14 గంటల 21 నిమిషాలు

దశ 3: వేగం = దూరం / సమయం

$$\text{వేగం} = \frac{\text{దూరం}}{\text{సమయం}} = \frac{2842}{14.35} = 200 \text{ కి.మీ./గంటలు}$$

$$200 \text{ కి.మీ./గంటలు} = 200 \times 60 = 12000 \text{ మీటర్లు}$$

$$12000 \text{ మీటర్లు} = 12 \text{ కి.మీ.}$$

$$12 \text{ కి.మీ.} = 12 \times 1000 = 12000 \text{ మీటర్లు}$$

$$12000 \text{ మీటర్లు} = 12 \text{ కి.మీ.}$$

$$12 \text{ కి.మీ.} = 12 \times 1000 = 12000 \text{ మీటర్లు}$$

Morning

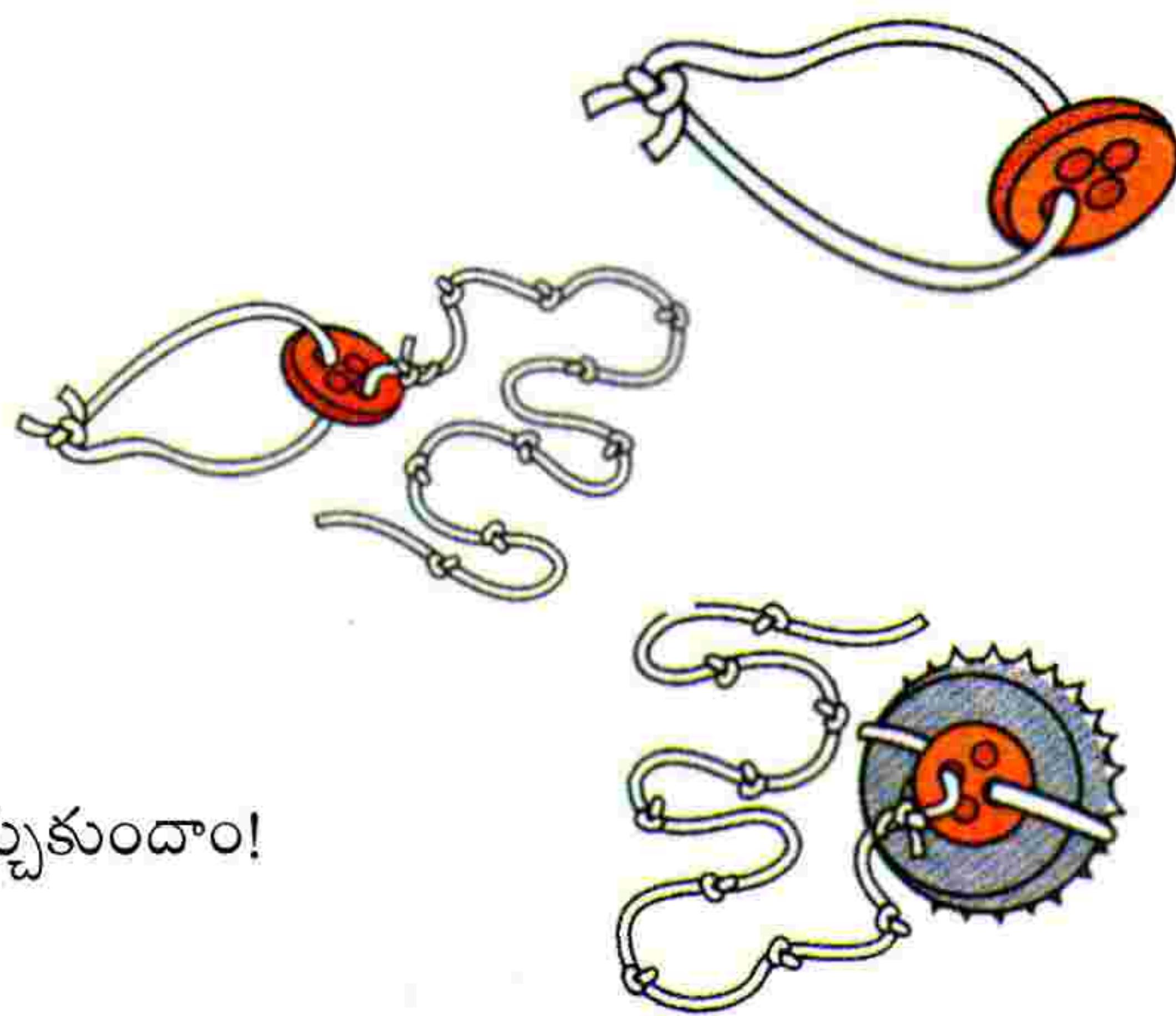
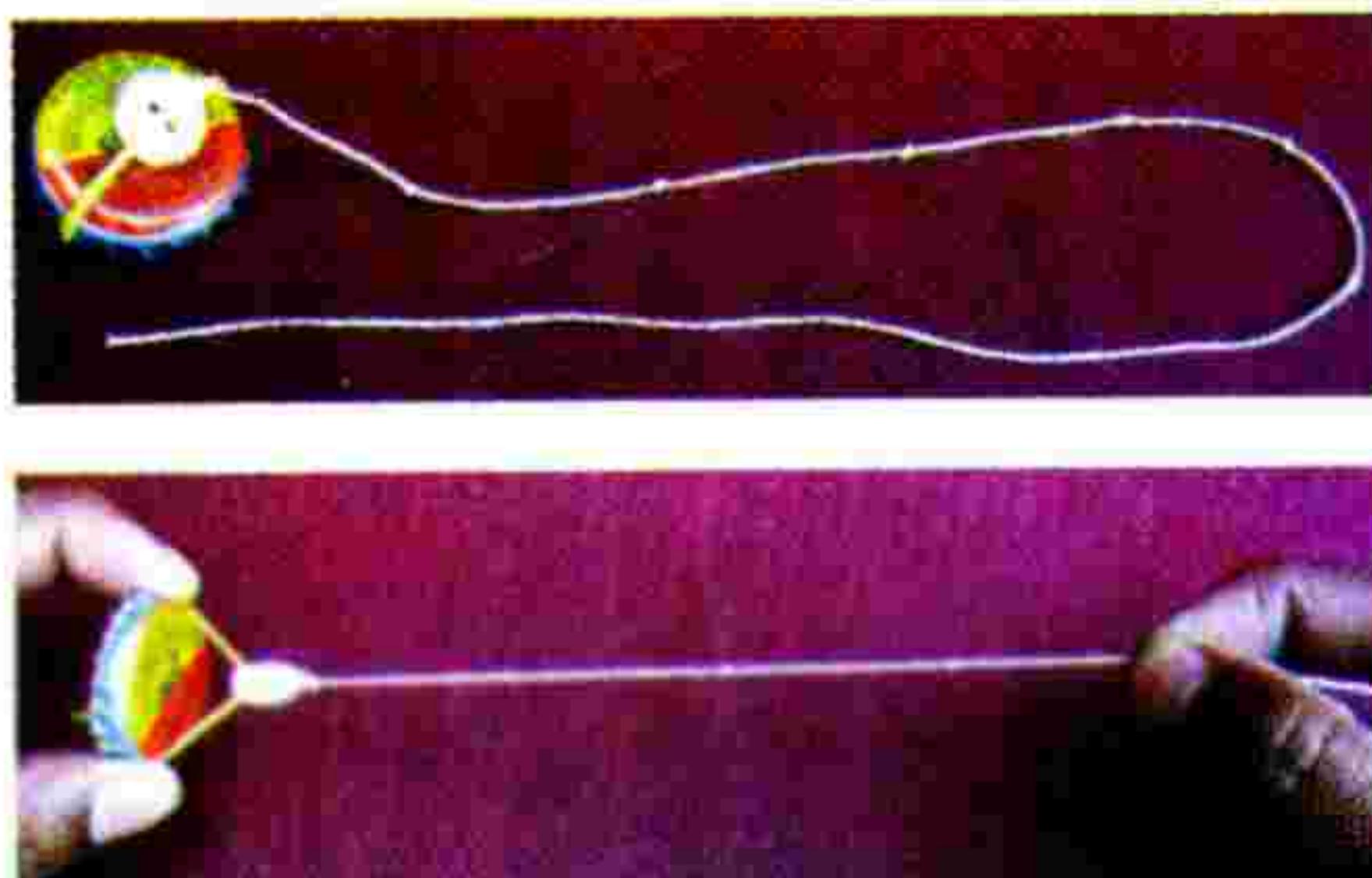
ఉదయం

పూర్వా

Assamese

పుష్టి

యురేకా

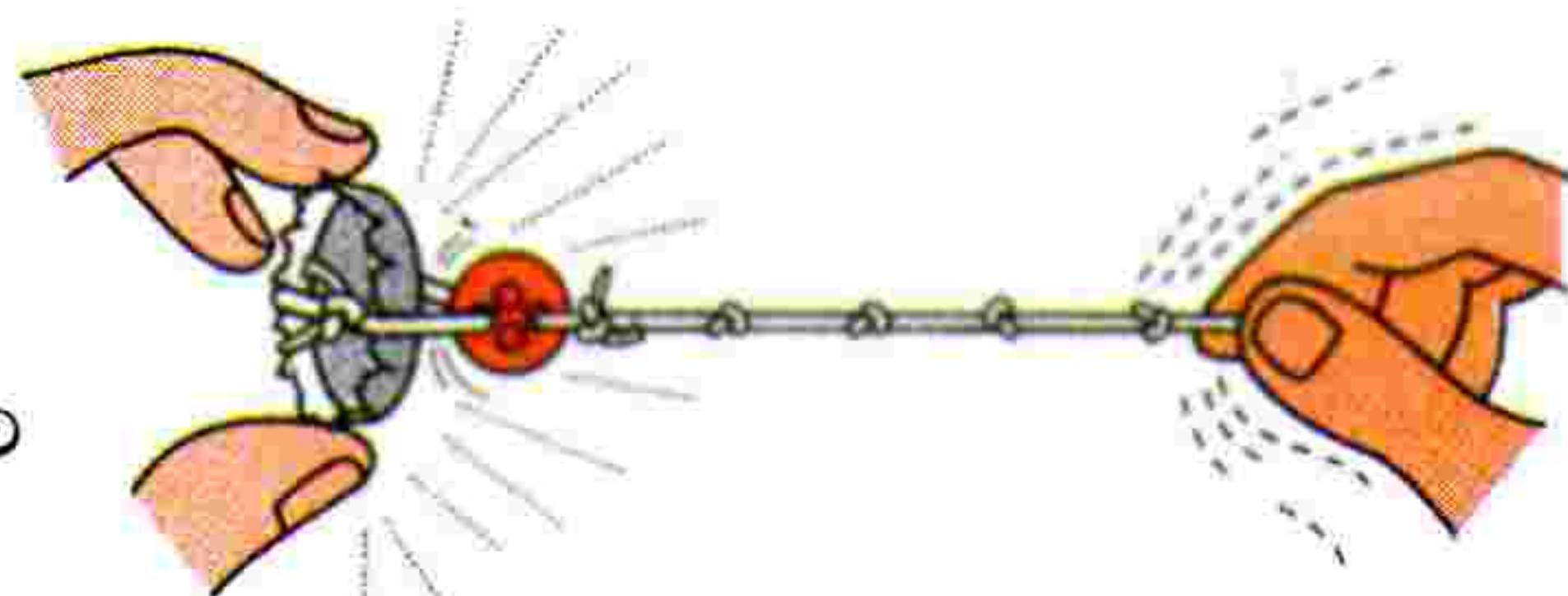

టిక్-టికి

ఈ సైన్ బొమ్మను తయారు చేయడం నేర్చుకుందాం!

ఏమేం కావాలి?

- సోడా సీటి సీసా మూత
- చిన్న రబ్బర్ బాండ్
- చోక్కు గుండీ
- 50 సెంటీమీటర్ల పాడవైన మందపాటి దారం

తయారు చేయడం ఎలా?

- చిన్న రబ్బర్ బాండ్ను కత్తిరించి, దాన్ని చోక్కు గుండీలో చోపుంచండి. రబ్బర్ బాండ్ రెండు కొసలనూ ముడివెయ్యండి.
- 50 సెంటీమీటర్ల పాడవైన మందపాటి దారం తీసుకోండి. దాని పాడవునా అనేక ముదులు వెయ్యండి. ఒక్కొ ముడి మధ్య 2 లేదా 3 సెంటీమీటర్ల దూరం ఉండాలి. దారం ఒక కొసను గుండీ రంధ్రానికి ముడి వెయ్యండి.
- రబ్బర్ బాండ్ని సాగదీసి దానిని సోడా సీసా మూతకు చుట్టుండి.
- సీసా మూతను మీ ఎడమ చేతితో పట్టి ఉంచండి. మీ కుడి బొటనవేలు, చూపుదువేలితో దారాన్ని నెమ్ముదిగా లాగండి. దారం పాడవునా మీ చేతివేళ్ళను తాకించండి. అంతే... టిక్-టికి అంటూ వరుసగా శబ్దాలు వస్తాయి. కీచురాళ్ళ రోదలా ఉంటుందీ శబ్దం.

కానైష్ట:

ప్రతి ముడి వద్ద, వేళ్ళ నిదానంగా సాగుతాయి. గుండీ మూతను తాకినప్పుడు లోహాన్ని మీటితే వచ్చే శబ్దం వినిపిస్తుంది. దారం పాడవునా చేయి సాగుతుంటుంది కాబట్టి, కీచురాళ్ళ రోద వరుసగా శబ్దాలు వినిపిస్తుంటాయి! ఇదీ విషయం!

అరవింద గుప్తా(పూణైలోని ఇంటర్-యూనివర్సిటీ సెంటర్ ఫర్ ఆప్రోనమీ అండ్ ఆప్రో ఫిజిక్స్ భాగంలో విజిటింగ్ సైంటిస్టుగా పనిచేస్తున్నారు.)

Morning

ఉదయం

പ്രాంగం

Malayalam

ప్రభాతం

చందమామ లోకజ్ఞానం క్వీజ్ - 13

(పదపాఠాలు లోపు పిల్లలకు)

*Co-sponsored by Infosys
FOUNDATION, Bangalore*

లన్నీ సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

* సరైన సమాధానాలు రాసినవారు
ఒకరికన్నా ఎక్కువమంది ఉన్నట్టుయుటే
బొగ్గుక్కు విజేతకు 50 రూ.లు
బహుమతిగా ఇవ్వబడుతుంది.
మీరు చేయవలసిందేమంటే:
1. సమాధానాలు రాయండి.
2. మీ పేరు, వయసు (16 ఏళ్ళలోపు
ఉండాలి) పిన్కోడెంటో సహాపూర్తి
చిరునామా రాయండి.
3. చందాదారు అయితే, ఆ నంబర్
రాయండి.
4. కవరు మీద చందమామ లోకజ్ఞానం
క్వీజ్ - 13 అని రాసి, చందమామ
పూర్తి చిరునామా రాసి మాకు పంపండి.
5. ఫిబ్రవరి నెలాఖరులోగా మీ ఎంటీ
మాకు అందాలి.
6. ఏప్రిల్ 2010 సంచికలో ఫలితాలు
వెలువడుతాయి.

భాషా విషయాలు!

1. అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినంగా ఏ తేదీని యునెస్కో ప్రకటించింది?
2. మంగళారు, గోవ ప్రజలు, ముంబై, కేరళలోని కొన్ని ప్రాంతాల ప్రజలు సర్వసాధారణంగా మాట్లాడే భాషల్ని ఏది?
3. బెంగాల్ సాదరభాషగా గుర్తించబడిన భాషల్ని ఏది?
4. భారతదేశ అధికార భాషల్ని ఏది?
5. బిహారలోని మూడు అధికారిక భాషల పేర్లు చెప్పండి?
6. గురుముఖి లిపిలో రాయబడిన భాషల్ని ఏది?
7. మాట్లాడే భాషగా లేనప్పటికీ మతాచారాల కోసం ఉపయోగించబడుతున్న భాషల్ని ఏది?

చందమామను ఇంటికి తెప్పించుకోండి!

మ్యాన్ పేపర్ వేసే డెలివరీ మ్యాన్ ద్వారా రెగ్యులర్గా చందమామను తెప్పించు
కోమ్చు. స్కూనిక మ్యాన్ స్టోంట్ మంచి, లీడింగ్ బుక్ ఐప్స్ మంచి చందమామను
కొనుకోగ్గుమ్చు. చందా వివరాలకు www.chandamama.com లాగాన్
చేయండి.

Morning

ఉదయం

VHWDJ

Santali

సంఘర్ష

లోభివర్తకుడు

ఒక గ్రామపంచాని ఫలవక్కాలున్న పెద్ద తోటలో, ఒక యోగి వర్షశాల నిర్మించు కుని నివసిస్తుండేవాడు. ఆయనకు చాలా మంది శిష్యులున్నారు, దాదాపు అందరూ ప్రాపంచిక విషయాలపట్టే ఎక్కువ ఆసక్తి చూపేవారు. ఎందుకంటే యోగి శిష్యులందరూ రకరకాల వృత్తులతో నిమగ్నమైఉంటున్నవారే! అయినా, యోగి వారికి సుఖశాంతులతో జీవించేందుకు అవసరం అయినపలహాలు ఇస్తుండేవాడు.

ఆయన శిష్యుల్లో ఒక వర్తకుడుండేవాడు. అతడు కరుడుకట్టిన లోభి; పరమ దురాశాపరుడు. ఒకే ఒక నిదర్శనం ఏమిటంటే, లక్షలకొద్ది అస్తిగదించినా, ఒక్కపైసా చేజారిపోవడం జరిగితే, అ నష్టం పూడ్చుకోవాలన్న కనితో, ఒక పూట తిండి మానేసేవాడు. మిత్రుల్లి భోజనానికి పిలవడం కానీ, ఏ ధర్మకార్యానికైనా చందా ఇవ్వడం గానీ, అతడేనాడూ చేసి ఎరగడు.

ఎప్పుడూ దిగులుగా, దీర్ఘలోచనలో ఉన్న వాడిలా కనిపించే వర్తకుణ్ణి, యోగి అప్పుడప్పుడూ, “నువ్వునవ్వగా ఎప్పుడూ చూడలేదు. కారణం ఏమిటి?” అని అడిగేవాడు.

ఆ ప్రశ్నకు వర్తకుడు మరింత దిగులుగా ముఖం పెట్టి, “స్వామీ, సంతోషంగా నవ్వేందుకేం ఉన్నది గనక! లోకమంతా దుష్టుల మయంగదా. నేనెంత శ్రమించినా, అందుకు తగిన ప్రతిఫలం మాత్రం కరువైపోతున్నది.” అనేవాడు.

యోగి అనేకసార్లు, అతడికి-నువ్వులేని పోని భయాలతో కుంగిపోతున్నావని చెప్పి చూశాడు. లోకంలో ఎందరో పేదాళ్ళున్నారు. వాళ్ళు ఉన్నంతలో తృప్తిపడి కాలం గడిపే స్తున్నారు. జీవితాంతం వారికి కష్టపడి బతక వలసి రావడం తప్పని పరిస్థితుల్లో కూడా వారు సంతృప్తికి దూరం కాకుండా బతకగలుగుతారు. సంపాదనతప్ప మరొక ఆలోచనలేనివారు జీవితం చివర్లో కూడా తృప్తి అనే

అందులు

మాటకు అర్ధం తెలుసుకోలేరు. నువ్వు కూడా, నీ ధోరణి మార్చుకుంటే సుఖంగా కాలం వెళ్ళబుచ్చగలవు; అని బోధచేశాడు. అయినా, వర్తకుడిలో చిన్న మెత్తు మార్చు రాలేదు.

ఇలా కొంతకాలం గడిచాక యోగి జబ్బు పడ్డాడు. ఒకనాడు ఆయన శిష్యులందరినీ దగ్గరికి పిలిచి, “త్వరలోనే నేను దేహం చాలించబోతున్నాను. మీరంతా సుఖంగా ఉండాలన్నది, నా దీవెన. మీకు మహిమలు, మహాత్మలు ప్రసాదించి మిమ్మల్ని సంతోష పెట్టలేను. కాని ఒకటి మాత్రం గుర్తు పెట్టు కోండి. మీరు ఎల్లావేళలా మీ పనిపట్లు అచం చల విశ్వాసం గలిగి ఉండండి. అది మీకు జీవితంలో సుఖశాంతులు కలిగిస్తుంది. అయితే, ఆఖరుసారిగా, మీ సమస్యల గురించి, నా సలహా ఏదైనా అవసరం అను

కుంటే, ఒక్కొక్కరే నా దగ్గరకు రండి,” అని చెప్పాడు.

యోగి ఆరోగ్యపరిస్థితి శిష్యులకు చాలా ఆందోళన కలిగించింది.

కొంతసేపు తరవాత ఒక్కొక్కరుగా యోగిని దర్శించి, తమను దీవించవలసిందిగా మాత్రం కోరారు.

కట్టుకడపట ఆయనను చూడవచ్చిన లోభివర్తకుడు, “స్వామీ, నేనడిగినది ఏదై నాసరే ఇసానని ముందుగా వాగ్గానం చెయ్యండి,” అని కోరాడు.

యోగి ఇక ప్రశాంతంగా కన్న మూయా లన్న ఆతృతలో ఉన్నాడు. ఆ కారణం వల్ల, ఆయన వర్తకుణ్ణి త్వరగా పంపివేయాల నుకుని, అతడిగినదానికి సరే అన్నట్టు తల ఊపాడు.

లోభి వర్తకుడప్పుడు, “స్వామీ, మీ పాత శిష్యుల్లో ఒకరు, తమకు కొన్ని అద్భుత శక్తులు కలవని చెప్పాడు. మీరు ఇనుమును బంగారంగా మార్చగలరట. నా పట్ల దయ చూపి ఆ శక్తిని నాకు ప్రసాదించండి!” అన్నాడు.

ఆ కోర్కె విని మరణదశలో ఉన్న యోగి వెలవెలపోయి, “అయ్యా! అలాంటి శక్తి నాకున్నదనుకుంటున్నావా? కాని ఒకటి గుర్తుంచుకో. ఒకమేళ అలాంటి అద్భుత శక్తిని గనుక నువ్వు సంపోయించగలిగితే, మరింత మనోక్షోభకు గురికాగలవు. కనక, శక్తులను పక్కన బెట్టి నీకు నిజంగా మేలు చేయగల దాని కోసం నన్నడుగు,” అన్నాడు.

Afternoon

మధ్యాహ్నం

दोपहर

Hindi

హిందువు

“అలా కాదు స్వామీ! ఒకసారి ఆ రహస్యం తెలుసుకున్నాక, లోకంలో నా అంతటి సుఖివంతుడు మరొకడుండడు. మరింత బంగారం, మరింత సుఖం... ఇదే నాకు తెలిసిన జీవిత సత్యం!” అన్నాడు లోభివర్తకుడు ధీమాగా.

యోగి ఇక అతడికి నీతిబోధ చేసినందువల్ల ఇనుమంత ప్రయోజనం కూడా ఉండడని గ్రహించాడు. తక్కణమే వర్తకుణ్ణి అక్కుణ్ణించి పంపివేసేందుకు, ఒక మంత్రం చెప్పి, “ఎలాంటి ఇనుమునైనా సరే తాకి, ఈ మంత్రాన్ని నూరుసార్లు జపించు. వెంటనే అది బంగారమై పోతుంది,” అన్నాడు.

ఆ తరవాత కొద్ది సేపటికి యోగి మరణించాడు. ఆయన శిష్యులందరిలో, లోభివర్తకు డొకడే ఎంతో సంతోషంగా కనబడ్డాడు.

ఇది చూసిన ఇతర శిష్యులు, “యోగి స్వామీ, ఇతడికి, దైవదర్శనం సులభసాధ్యం చేసే అపురూపమైన మంత్రాన్నదో ఉపదేశించి ఉంటాడు. ఇన్నాళ్ళు సేవించినా మనకా అదృష్టం లేకపోయింది. స్వామికి, అతడిపట్ల అంత ఆదరం కలగడానికి, ఏదో బలమైన కారణం ఉండి ఉంటుంది,” అనుకున్నారు.

వారం రోజుల తరవాత లోభి, తుక్కు ఇనుము కొనుక్కువచ్చేందుకు బజారుకు వెళ్ళాడు. అక్కడి వ్యాపారి దానికి చెప్పిన ధర లోభికి చాలా అధికం అన్న అభిప్రాయం కలిగింది. ధరతగ్గముఖం పట్టే వరకూ ఆగి చూడడం తెలివైనపని అనుకున్నాడతడు.

ఆ తరవాత వారం, వారం బజారుకు వెళ్లి దాని ధర విచారించసాగాడు. ధరలో మార్పు ఏమీ లేకపోవడంతో లోభి, “ఈ తుక్కు

ఇనుము బంగారంగా మారబోతున్నది గనక, ఎక్కువ ధరపెట్టి కొన్నా నష్టం ఏమీ ఉండదు. అయినా, చూస్తూ చూస్తూ ఈ వర్తకుడికి అధిక లాభం ఎందుక్కలిగించాలి? మరి కొంతకాలం వేచి చూస్తే కొంప మునగబోదు,” అనుకున్నాడు.

ఈ విధంగా వర్తకుడి నిరీక్షణలో రెండు సంవత్సరాల కాలం గడిచిపోయింది. తెలి యని ఏ కారణం వల్లనో తుక్క ఇనుము ధరహరాత్మగా పడి పోయింది.

లోభి వర్తకుడు బజారుకు వెళ్లి, బండ్ల కొద్దీ తుక్క ఇనుము కొని దాన్ని ఇంటికి చేర్చాడు. అదంతా బంగారం కాబోతున్నది గనక, దాని రక్షణకు గాను ఇంటి మరమ్మ తులు ప్రారంభించాడు.

ఇందుకుగాను చాలా మంది తాపీ పని వాళ్ళనూ, మేస్తీలనూ నియమించాడు. ఇసుకా, సున్నం, రాళ్ళాలాంటి వాటి కొను గోలు కిందా, పనివాళ్ళకు కూలి రూపంలో, అతడు చాలా ధనం వ్యయం చేశాడు. చివరికి ఇంటిని కోటలాగా మార్చి వేశాడు.

ఆఖిరుకు ఒకనాటి రాత్రి లోభి, తాను కొని తెచ్చిన తుక్క ఇనుము మధ్య కూర్చుని మంత్రోచ్చారణ చేయబోయాడు. కానీ, మంత్రం గుర్తురాలేదు. దిగ్రాంతికి గురైన వర్తకుడు మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు. అయినా ఘలితం లేకపోయింది. అతడు నిరాశతో జుట్టు పీక్కుని, తల గోడకే కొట్టు కుంటూ మంత్రం గుర్తు చేసుకునేందుకు ఎంతగానో ప్రయత్నం చేశాడు. కానీ, ప్రయోజనం కలగలేదు!

లోభి చేసిన పారబాటే మంట ఈ రెండు సంవత్సరాల కాలంలో, తుక్క ఇనుము ధర తగ్గుదలా, పెరుగదలలను గురించిన ఎడతెగి ఆలోచనలో మునిగి తేలుతూ, మంత్రాన్ని పూర్తిగా మరిచి పోయాడు.

ఆ తరవాత కొద్దీ రోజులకే అతడికి మతి స్థిమితం తప్పింది. బతికినన్నాళ్ళూ, తుక్క ఇనుమును కాపలా కాస్తా కాలం గడిపాడు. సంపదపై పేరాశ ఉన్న దాన్ని కూడా పోగడు తుందన్న సత్యానికి అతడు చెరగని నిదర్శనంగా నిలిచి పోయాడు. - మనోజ్ దాన్

25 ఏషునాటి చందమామ కథ

అల్లుడి శక్తి

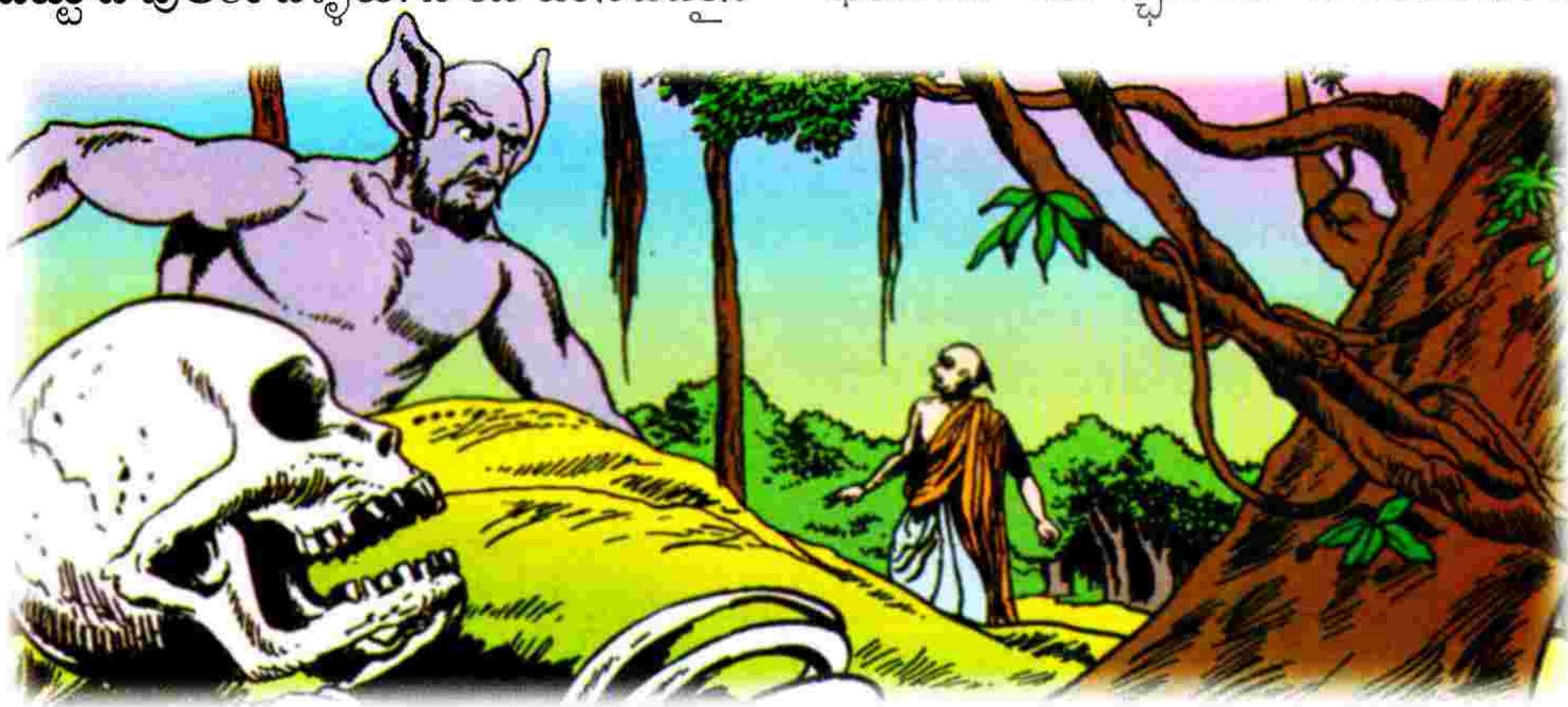
పూర్వం రామశాస్త్రి అనే పేద బ్రహ్మాణుడికి నలుగురు ఆడపిల్లలు. నలుగురికీ పెళ్ళిపున్నాయి, వారిని అత్తవారిళ్ళకు పంపేటప్పటికి రామశాస్త్రి తలమునకలుగా అప్పులపొలై, అప్పులవాళ్ళకు మొహం చూపలేకపోయాడు, ఒకరోజు అర్ధరాత్రి వేళ, ఎవరికీ చెప్పుకుండా ఇల్లు వదిలి, పట్టానికి బయలుదేరాడు. జీవితంపై ఆశలు వదులుకున్న అతడు అలా ఇల్లువదిలినప్పటికీ, తర్వాత ఏం చేయాలి అనే విషయం అతడికి అర్ధం కాలేదు.

చీకటిలో అతను నడిచివెళుతూ, ఒక ఊరి వెలుపల ఒక పెద్దమరిచెట్టును చేరుకున్నాడు. ఆ చెట్టుమీద కొన్ని వందల ఏషుగా ఒక బ్రహ్మాక్షుదు ఉంటున్నాడు. ఆసంగతి ఆ సమీపంలో గల గ్రామాల వాళ్ళకు అందరికీ తెలుసు. అందుకని పట్టపగలు కూడా ఎవరూ చెట్టు దాపులకు వెళ్ళారు. పౌరపాటున ఎవైనా

అటుగా వెళుతూ బ్రహ్మాక్షుది కంట పడ్డారో, అతడివేధింపులకు తట్టుకుని బయ టపడేవారు చాలా తక్కువ. అందుచేత, కటిక చీకట్లో తాను ఉండే చెట్టు సమీపంగా వెళుతున్న రామశాస్త్రిని చూసి బ్రహ్మాక్షుదు ఆశ్చర్యపడి “ఆగు! ఆగు!” అని పెద్దగా అరిచాడు.

ఆ కేక వినగానే రామశాస్త్రికి క్షణం పాటు ఒత్తు చల్లబడింది. అయినా, ఎంత చెడ్డా స్వతహోగా సమయస్వార్త, ధైర్యమూ కలవాడు కావున, నలుగురు ఆడపిల్లలకు పెళ్ళిపున్నాయి అన్ని రకాల భయాలకూ రాటుదేలి ఉండటం చేత, తన భయాన్ని క్షణంలో జయించి, “ఎవరది?” అని అడిగాడు.

తన భీకర కంఠం వింటూనే రామశాస్త్రి భయంతో మూర్ఖపోయి ఉండవలసింది!

అలా జరగకపోవటం బ్రహ్మరాక్షసుడికి గొప్ప అవమానమయింది. రాక్షసుడి గొంతు వినబడిన తర్వాత కూడా ఓ మానవుడు తిరిగి తనే ప్రశ్నించడమా? ఉక్కోపంతో వాడు చెట్టుమీది నుంచి దభీమని రామశాస్త్రి ముందుకు దూకి, ‘నేనెవరో తెలియటం లేదా?’ అని కోపంగా రంకె పెట్టాడు.

బ్రహ్మరాక్షసుడిని నేరుగా చూడగానే రామశాస్త్రి పై ప్రాణాలు పైనే పోయాయి. మొదట్లో బింకంగా ఉన్నపృటికీ ఆ భారీ కాయుడిని చూశాక ఇక అన్ని ఆశలూ వదిలేసుకున్నాడు. కాని ఇల్లు వదిలిపెట్టిన వాడికి ఇక దేనికీ, ఎవరికీ భయపడనవసరం లేదనిపించి ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు. రామశాస్త్రి వాణి గుర్తించనట్టు అమాయకంగా మొహం పెట్టి, “ఎవరు బాటూ నీవు? ఇంత రాత్రివేళ,

చీకట్టో, ఇక్కడికి ఎందుకొచ్చావు? పురుగూ పుట్టా ఉంటాయి గద! నీవు చూడబోతే ఎంతో నాజూకుగా ఉన్నావు!” అన్నాడు నిబ్బరంగా.

తాను నిజంగానే అందరూ అనుకున్నంత భయంకరంగా లేనేమానని బ్రహ్మరాక్షసుడికి తోలిసారిగా అనుమానం కలిగింది. వాడు రామశాస్త్రి కేసి అనుమానంగా చూస్తూ, “నా దగ్గర దొంగవేషాలు వేస్తున్నావా? నన్ను చూసి నిజంగా నీవు భయపడటం లేదూ? నేనంటే ఈ ప్రాంతంలో భయపడని వాళ్ళు లేరు. నేను బ్రహ్మరాక్షసుళ్ళీ! మూడు వందల ఏళ్ళుగా ఈ చెట్టుమీదే ఉంటున్నాను!” అన్నాడు.

రామశాస్త్రి రాక్షసుడి కేసి నమ్మలేనట్లుగా చూసి, “నువ్వు రాక్షసుడివా అసంభవం, నువ్వు నిజంగా బ్రహ్మరాక్షసుడివైతే భయంతో చచ్చి ఉండనూ? నిన్ను చూస్తే, మా అల్లు త్యాను చూస్తే కలిగే భయంలో నాలుగో వంతు కూడా కలగటం లేదు!” అన్నాడు.

రాక్షసుడికి చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. వాడు ఒక్కసారి తన ఒంటి కేసి చూసుకున్నాడు. అది చూసి రామశాస్త్రి వాడితో మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు.

“కాస్త పొడవు ఉన్నమాట నిజమే గానీ, నీ కళ్ళు చాలా అందంగానూ, సౌమ్యంగానూ ఉన్నాయి. నువ్వు ఎంత కోపంగా చూసినా మా పెద్ద అల్లుడి కళ్ళలో ఉన్న కోపంలో నూరో వంతు కూడా లేదు, నీ కళ్ళలో! పైగా నీ గొంతు ఎంతో మృదువుగా ఉన్నది! నీ ఆరుపులు మా అల్లుత్యా నవ్వల కన్న వినసాంపుగా ఉన్నాయి!”

బ్రహ్మరాక్షసుడు తన ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకుంటూ, “మానవులోనాకంటే భయం కరులు ఉండటం సంభవమా? ప్రపంచం ఇంతగా మారిపోయిందా? ఈ మూడు వందల సంవత్సరాలలో మానవుల శక్తి అంత పెరిగిందా?” అనుకుని, సందేహ నివృత్తి కోసం రామశాస్త్రిని, “ఎందుకయ్యా, అలాగుటావు? నాకు లేని శక్తి, బలమూ నీ అల్లుళ్ళకి ఎలా వచ్చాయంటావు?” అని అడిగాడు.

“నీకు అసలు పెళ్ళి అయిందా బాబూ?” అని అడిగాడు రామశాస్త్రి.

“లేదు. పెళ్ళి అయితే ఏమవుతుంది?” అన్నాడు బ్రహ్మరాక్షసుడు.

“అయ్యా, అమాయకుడా! పెళ్ళి మంత్రాలకు ఎంత శక్తి ఉంటుందో నీకు తెలియదా? ఆ మంత్రాల ప్రభావంతో మామూలు మనుషులే అల్లుళ్ళు అయిపోయి, అంతులేని శక్తి సంపాదించుకుంటారు. మా అల్లుడు కోపంగా చూస్తే చాలు, నేనూ నా కూతురూ, నా భార్యా ఎక్కడివాళ్ళం అక్కడ నీరుగారి పోతాం.

ఇంక కోపంగా అరిచాడంటే చెప్పావు? చాపచుట్టగా అందరమూ అతడి కాళ్ళమీద పడిపోతాం. నీ కోపమూ, నీ అరుపులూ అందుకే, నా మీదపనిచేయలేదు!” అంటూ రామశాస్త్రి బ్రహ్మరాక్షసుడికి బోధ చేస్తున్న ట్లుగా చెప్పాడు.

రాక్షసుడు ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఈ బ్రాహ్మణుడి మాట నిజమే అయి, పెళ్ళికాగానే మానవులకు అంత శక్తి పెరిగే మాట్లాడే, తనను

చూసి భయపడే వారు లేకుండా పోతారు గనక, తాను కూడా పెళ్ళి చేసుకుని, తన శక్తిని పెంచుకోవాలని వాడు అనుకున్నాడు.

రాక్షసుడి మొహం చూస్తున్న రామశాస్త్రి వాడి ఆలోచనలు గ్రహించి, “నువ్వు మాత్రం బ్రహ్మచారిగా ఎంతకాలం ఉంటావు? పోనీ పెళ్ళి చేసుకుని, అందరినీ నీ అదుపులోకి తెచ్చుకో!” అని సలహా ఇచ్చి కదిలాడు.

బ్రహ్మరాక్షసుడికి రామశాస్త్రి సలహా నచ్చింది. వాడు రామశాస్త్రిని వెనక్కు పిలిచి “ఇదుగో, నాకు పెళ్ళి ఎవరు చేస్తారు? నాకు పిల్లలను నువ్వే చూడు!” అన్నాడు.

“నీ తల దన్నేవాళ్ళు ఇప్పుడు మా మనుషుల్లోచాలా మంది ఉన్నారు. ఎవరన్నా పిల్లలను గొప్పవాడికి ఇయ్యాలనుకుంటారు గానీ, నీలాంటి అమాయకుడికి పేదవాడికి ఇవ్వ

డానికి ముందుకు వస్తారా?" అన్నాడు రామ శాస్త్రి.

రాక్షసుడు బాగా లోకువైపోయి, రామ శాస్త్రిని బతిమిలాడనాగాడు. రామశాస్త్రి వాడి చేతచాలాసేపు బతిమిలాడించుకుని, "అది అంత తేలిక కాదయ్య! డబ్బు ఖర్చు చాలా ఉంటుంది. నువ్వేమో ఉండటానికి కనీసం చిన్న భవనం కూడా లేనివాడివి. నీ ఇల్లు ఈ మరిచెట్టేనంటే చూస్తా చూస్తా ఎవరు పిల్లని స్తారు?" అన్నాడు.

"బాబ్మాబు, అంతమాట అనకు. నాకు కాసింత సాయం చేసిపెట్టు. డబ్బుకోసం వెనకాడకు, పిల్లలను వెతకడానికి అయ్యె ఖర్చు, నీకు బహుమతి కూడా ఇచ్చే భారం నాది! పెళ్ళి అయ్యాక, ఈ మరిచెట్టు వదిలి, పెద్ద భవనంలోకే పోతాను!" అని బ్రహ్మరాక్షసుడు బంగారు కాసులున్న కుండతెచ్చి రామ శాస్త్రికి ఇచ్చాడు.

రామశాస్త్రి సరేన్నట్టు తల ఆడించి, "కాని ఒకషరతు, నేను పిల్లను మాట్లాడేదాకా నువ్వు ఎవ్వరికీ కనబడకు, పెళ్ళికొడుకు కాపురం

చెట్టుమీద అని తెలిస్తే వచ్చే సంబంధాలు వెనక్కు పోతాయి. నిన్న చూసిన జనం నువ్వు బలహినుడివని ప్రచారం చేసినా ఎవరూ పిల్లనియ్యటానికి రారు! కళ్ళ ముందు ఎంతో మేటి మనుషులుండగా పిల్లను తీసుకు పోయి సాదాసీదా బక్క బ్రహ్మరాక్షసుడికి ఇవ్వటం పరువు తక్కువ పని అంటారు!" అన్నాడు.

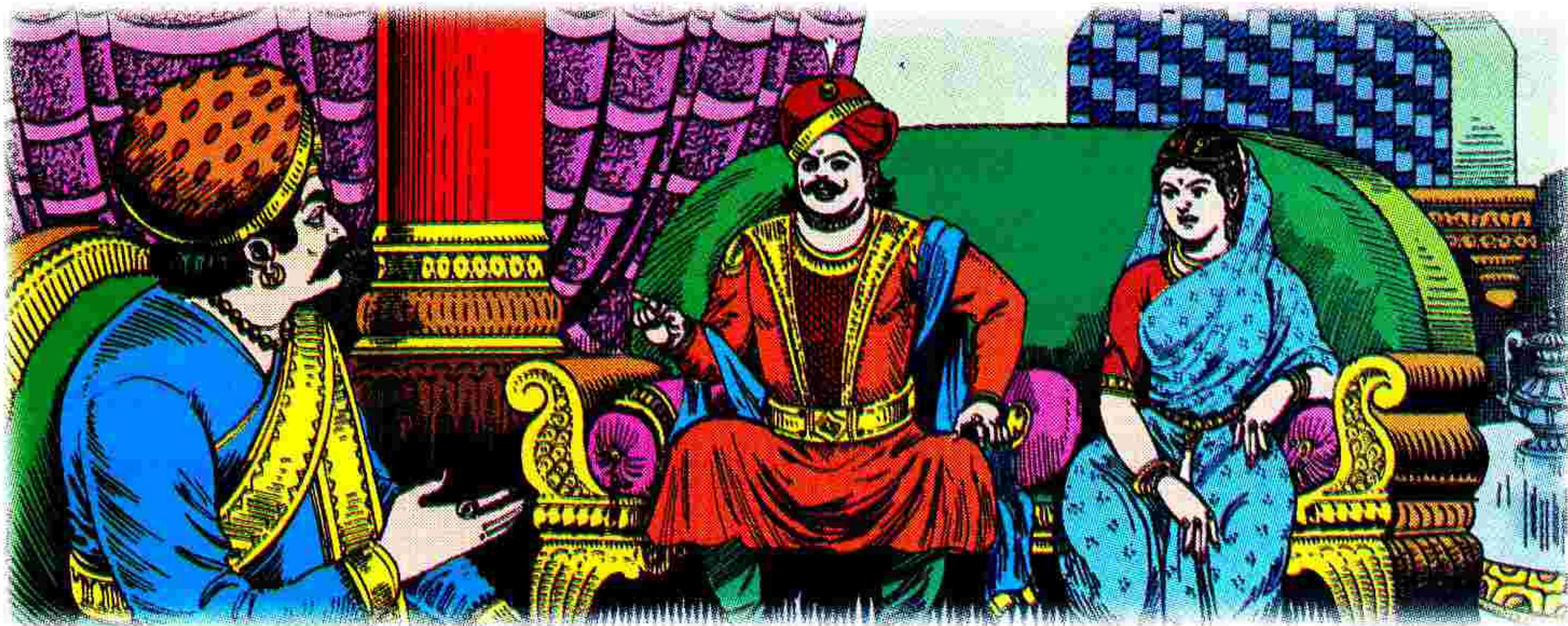
బ్రహ్మరాక్షసుడికి రామశాస్త్రి అన్న మాట నచ్చింది. తాను పెళ్ళి అయ్యేదాకా ఎవరి కంటా పదనని రామశాస్త్రికి వాడు మాట ఇచ్చాడు. వాణ్ణి అటు తరవాత ఆ చెట్టుమీద ఎవరూ చూడలేదు.

ఆ చెట్టుమీద ఒకప్పుడు బ్రహ్మరాక్షసుడు ఉండేవాడని ముసలివాళ్ళు చెబితే పదుచు వాళ్ళు హేతన చేస్తా "మీవన్నీ వట్టి మూడు నమ్మకాలు!" అనేవాళ్ళు. బ్రహ్మరాక్షసుడు ఇచ్చిన బదగారంతో రామశాస్త్రి తన ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళి, అప్పులన్నీ తీర్చి, అల్లుళ్ళు గొంతెమ్మకోరికలన్నీ తీర్చి, మిగిలిన డబ్బుతో హయిగా బతికాడు.

ఉత్తమ గాయకుడు

శిఖంగేరి ప్రాంతాలను ఏలే రాజుకు, తన ఆస్థానంలో కని పండితులతో పాటు, ఒక గాయకుడు కూడా ఉంటే బావుంటుందన్న అభిప్రాయం కలిగింది. ఆయన మంత్రితో, ఈ సంగతి చెప్పి, గాయకుణ్ణి ఎన్నుకునేందుకు సంగీత పాటీ ఏర్పాటు చేయమన్నాడు.

“మీ ఆలోచన బావున్నది. అయితే, ఆ ఎన్నికలో న్యాయన్నిర్దేశించిన వారు, మహారాజా?” అని అడిగాడు మంత్రి.

“మరెవరో ఎందుకు? నేనూ, రాణి, మీరూ అందరం సంగీత ప్రియులమే గదా. న్యాయ న్నిర్దేశించిన మనం ముగ్గురుం ఉండాం. ఇందుకోసం, మరెవరో విద్యాంసులను ఆహ్వానించడం వృధా” అన్నాడు రాజు.

రాజు సంగీత ప్రియుడే కాని, ఆయన కున్న శాస్త్రియ జ్ఞానం బహుస్వల్పం. రాణికి మంచి శాస్త్రియ సంగీత జ్ఞానం ఉన్నది.

రాజుజ్ఞ ప్రకారం, మంత్రి దేశంలోని సంగీత విద్యాంసులనూ, సామాన్య ప్రజ

లనూ ఆహ్వానించి, ఒక పెద్ద సభలో, విద్యాంసులచేత పాటు కచ్చేరి పాటీ ఏర్పాటు చేశాడు.

ఆ పాటీలు మూడు రోజులు సాగినే. ఎంతో గౌరవప్రదమైన ఆస్థాన గాయకుడి స్థానం పొందాలన్న పట్టుదలతో, గాయకులు తమ సంపూర్ణ ప్రజ్ఞాపాటువాలను ప్రదర్శించారు.

రాజు ఆ సంగీత విద్యాంసుల్లో మురళీ నాథుడనే వాణీ, మహారాణి వేణునాథుడనే వాణీ, మంత్రి సుసంగీతుడనే వాణీ ఎన్నిక చేశారు. ఈ ముగ్గురులో ఎవరు ఆస్థాన గాయకుడి పదవికి అర్పుడో తేల్చడం ఇప్పుడు సమస్యగా మారింది.

రాజు తన ఎన్నికను సమర్థిస్తూ, “మురళీ నాథుడు చాలా శ్రావ్యంగా పాడాడు. ఆయన పాడుతూంటే, నేను మైమరిచాను. అంత శ్రావ్యంగా, మీ రిద్దరూ ఎన్నిక చేసిన వాళ్ళు పాడలేకపోయారు,” అన్నాడు.

అందుకు రాణి, “మురళీనాథుడే మిటి;

సుసంగితుడు కూడా శ్రావ్యంగానే పాడాడు. కాని వాళ్ళిద్దరికీ సంగీతంలో, లోతైన శాస్త్ర జ్ఞానం లేదు. అది లేనివాడు, నిజమైన విద్యాం సుడనిపించుకోలేదు. అందువల్లనే నేను, వేణునాథుణ్ణి ఎన్నిక చేశాను,” అన్నది.

ఆప్యుడు రాజు, మంత్రిని, “మీరు సుసంగితుణ్ణి ఎన్నిక చేయడంలో ఉన్న ఆంతర్యమే మిటో చెప్పండి?” అని అడిగాడు.

“మహారాజా, సంగీతశాస్త్ర జ్ఞానం, శ్రావ్యంగా పాడగలనేర్చాఏ గాయకుడికైనా ఉండి తీరవలసిన సలక్కణ గుణాలే. కాదనను. కానీ వేటికయునా ప్రజలందరినీ రంజింపచేయడమే కీలకం. సుసంగితుడికి శాస్త్రజ్ఞానంతోపాటు, శ్రావ్యంగా పాడగలనేర్చు కూడా ఉన్నది. గాయకుడైన వాడు పండితులనూ, పామరులనూ సమానంగా రంజిం

పజేయాలి. ఆ సామర్థ్యం సుసంగితుడికే ఉన్నది. ఇది, నా ఒక్కడి అభిప్రాయమే కాదు; ఈ విషయంలో పండితులూ, పామరులూ కూడా నాతో ఏకీభవించారు,” అన్నాడు మంత్రి.

ఆ జవాబుకు రాజు, రాణి ఆశ్చర్యపోయి, “మీ అభిప్రాయంతో సంగీత విద్యాంసులూ, మామూలు సంగీత ప్రియులూ ఏకీభవించారా? వాళ్ళ అభిప్రాయాలు ఎప్పుడు సేకరిచారు?” అని అడిగారు.

ఆ ప్రశ్నకు మంత్రి, “ఆ ముగ్గురూ సభలో పాడుతున్నప్పుడు, సభికుల ప్రవర్తన ఎలా ఉన్నదో, తమరు గమనించారా?” అని అడిగాడు.

“మురళీనాథుడి పాటలో, నా మనస్సులగ్గమైపోయింది. అందువల్ల, నేను పరిస

రాలను గమనించలేదు,” అన్నాడు రాజు.

‘నేను వేణునాథుడి పాట వింటూ, అతడి సంగీతశాస్త్ర పరిజ్ఞానానికి అచ్చెరువు చెందాను. అందువల్ల, నేనూ మహారాజు గారి లాగే, సభికుల ప్రవర్తన గమనించలేదు,” అన్నది రాణి.

అప్పుడు మహామంత్రి తను పరిశీలించిన విషయాన్ని ఇలా పేర్కొన్నాడు. “మనం ఎన్నిక చేసి, ఆస్థాన విద్యాంసుడిగా నియ మించబోయే గాయకుడు, మన ముగ్గురినే కాకరాజ్యంలోని పండితులను, పామరులను కూడా, తన విద్యతో సంతోషపరచాలి. మహా రాజుగారి అభిప్రాయం కూడా, ఇదేననుకుం టాను,” అన్నాడు మంత్రి.

“అవును, నా అభిప్రాయం అదే,” అన్నాడు రాజు. మహారాణి కూడా అంగీకార సూచ కంగా తలాడించింది.

“అలా అయితే, ఆ ముగ్గురూ పాడుతు న్నప్పుడు సభికుల ప్రవర్తన ఎలా ఉన్నదో వివరిస్తాను, చిత్తగించండి! మురళీనాథుడు పాడుతూండగా, పండితులొక్కక్కరే సభ

దిసెంబర్ 2009 ‘తగిన వారసుడు’ కథ

రచన: జె. మార్గిందేయులు

విధిచి వెళ్ళిపోయారు. కానీ, సామాన్య ప్రజలు మాత్రం ఆనందంతో తల లూపుతూ చివరివరకూ కూర్చున్నారు.”

“ఇక వేణునాథుడు పాడుతూ ఉంటే సామాన్య ప్రజలు జట్లు జట్లుగా లేచి పెళ్ళారు. పండితులు మాత్రం తుది వరకూ ఆస్తితో కూర్చున్నారు. సుసంగీతుడు పాడినప్పుడు మాత్రం; అటు పండితులూ, సామాన్య ప్రజలూ కూడా హర్షధ్వనాలు చేస్తూ, కచ్చరి ముగిసే వరకూ ఉండిపోయారు. నిస్సందే హంగా ప్రజామోదం సుసంగీతుడి వైపే మొగ్గిందని నా అభిప్రాయం. ఆ కారణం వల్లనే, నేను ఆ ముగ్గురిలో సుసంగీతుడు ఆస్థాన గాయక పదవికి అర్థుడని ఎన్నిక చేశాను,” అన్నాడు మంత్రి.

హేతుబద్ధతకు పట్టంగట్టిన మంత్రి అభి ప్రాయంతో ఏకీభవించి, రాజు, రాణి సుసం గీతుణ్ణి ఆస్థాన గాయకుడుగా నియమిం చారు.

- కోలార్ కృష్ణ అయ్యర్

సాహస యువకుడు

విజయేంద్రుడనే రాజు, సింధునదీ ప్రాంతంలోని మహాంద్రురి అనే రాజ్యాన్ని పాలిస్తాండే వాడు. ఆ సమయంలో, ఉత్తర ప్రాంతానపున్న పర్వతారణ్యాల నుంచి హాణులనే అనాగరిక జాతులు, మహాంద్రపురి రాజ్యం మీద దాడులు చేస్తుండేవి.

విజయేంద్రుడు తన రాజ్యంలోని యువకుల్లో, ధైర్యసాహసాలేకాక, రాజ్య రక్షణకు ప్రాణత్వాగమైనా చేయడానికి సిద్ధపడిన వాళ్ళను, ముందుగా ప్రథానమంత్రి చేతపరి క్షింపజేసి సైన్యంలో చేర్చుకుంటూండేవాడు.

ఒకనాడు ఇరవై ఏళ్ళ యువకుడేకడు, రాజదర్శనానికంటూ వచ్చాడు. కాపలా భటులు అతడి వింతవాలకం చూసి నవ్వు కుంటూ, “మహారాజుతో ఏంపని?” అని అడిగారు. కాపలావాళ్ళు ఎందుకు నవ్వు కుంటున్నారో గ్రేహించినయువకుడు కోపంగా, “నా ఎదుమవైపు మీసంకన్న కుడివైపు మీసం పాట్టిగా వుండడం చూసేగదా మీరు నవ్వు కుంటున్నది. దానివెనక మహాసాహసవంత

మైన కథ ఒకటున్నది!” అన్నాడు. ఆ జవాబుకు, కాపలావాళ్ళు మరింత పెద్దగా నవ్వి, “ఎమిటా కథ?” అని అడిగారు.

యువకుడు నడుంనుంచి వేలాడుతున్న కత్తిపిడిపై చేయవేసి, “ఆ కథ ప్రతి అడ్డమైన కాపలాశునకానికి వినిపించేదికాదు. అది వినడానికి మహారాజుగారూ లేక మంత్రిగారూ మాత్రమే అర్థులు! ముందు నాకు దారి ఇస్తారా లేదా?” అంటూ కత్తిదూశాడు.

ఇది చూసి నివ్వేర పోయిన కాపలా భటులు, వాళ్ళల్లో ఒకట్టి సంగతి చెప్పేందుకు మంత్రి దగ్గరకు పంపారు.

మంత్రి వాడు చెప్పేంది విని అశ్చర్యపోతూ, ఆ యువకుట్టిపంపమన్నాడు.

మంత్రి సభాభవన ద్వారం ముందు ఆ యువకుడికి ఎదురుపడ్డాడు. యువకుడు, ఆయనకేసి నిర్భయంగా చూస్తాడు, “తమరు మంత్రిగారేనా, అవునా?” అన్నాడు.

“అవును, మహామంత్రినే! ఇంతకూ నీ పేరేమిటి? వచ్చినపేమిటి?” అని అడిగాడు.

ఆపెంటనే యువకుడు, ఆయనకు తల వంచి నమస్కరించి, “మహామంత్రివర్య! నా పేరు నృసింహావర్య. మహారాజుగారు, మన రాజ్యం మీద దాడి చేసే హాణుల ఆగడాలు కట్టించేందుకు సైన్యంలో ధైర్యసాహసాలు గల యువకులను చేర్చుకుంటున్నారని తెలియవచ్చింది. అందుకోసం వచ్చాను,” అన్నాడు.

“అంటే, సైనికయోధుడుగా హాణు లతో యుద్ధం చేయడలచావన్న మాట, బావుంది! ఐతే, నీ మీసం వాలకం చూస్తే, ఎంతటి శత్రువు కత్తిదూయడానికి జంకు తాడు,” అంటూ మంత్రి చిరునవ్వునవ్వాడు.

“మహామంత్రివర్య! మీసం అలావుండా నికికారణం ఏమిటో పెద్దకథవుంది!” అన్నాడు నృసింహావర్య. “అలాగా! ఆ కథమిటో సంగ్రహంగా చెప్పు,” అన్నాడు మంత్రి.

నృసింహావర్య ఒక సారి గొంతు సవరించు కుని, “నాలోవున్న దేశభక్తికారణంగా, అన్ని టికీ తెగించి, హాణుల నాయకుడుండే శిబిరానికి వెళ్లాను. వాడు పులి చర్చంతో తయారైన ఆసనం మీద భల్లాక చర్చం కప్పు

కుని కూర్చునివున్నాడు. భటులు నన్ను చూసి ప్రశ్నించే ముందే, నేనా హాణుల నాయకుడై - ఒరే, నిన్ను చూసినవాళ్ళకెవరికైనా, నువ్వు పునకానివా లేక నక్కవా అన్న అనుమానం కలుగుతుంది. మారాజ్యం మీద మిదతల దండులా వాలి దోచుకు తింటున్నావు. నిన్ను...,, అని నేను మాట ముగించే లోపలే, వాడు తన భటులను, ‘ఒరే, ఏడి పీక నర కండి!’ అని ఆజ్ఞాపించాడు. ఆపెంటనే ఒక భటుడు కత్తిని, నా కంరం కేసి విసిరాడు. అది గురితప్పినా కుడి మీసాన్ని సగం ఖండించి, కింద పడిపోయింది. ఆ మరుక్కణం నేను వాళ్ళకు చిక్కుకుండా పారిపోయాను,” అన్నాడు.

“అహా, ఇదంతా ఎప్పుడు జరిగింది?”
అన్నాడు మంత్రి.

“ఎప్పుడోనా, ఒక పావుగంట ముందు,”
అన్నాడు నృసింహావర్య తొణక్కుండా.

మంత్రి పొట్ట చెక్కులయ్యేలా నవ్వు,
“ప్రస్తుతం రాజుగారికి కావలసింది, ఆస్థాన విదూషకుడు! నా వెంట రా, రాజదర్శనం చేయస్తాను,” అంటూ నృసింహావర్యను వెంటబెట్టుకుపోయాడు. - డి. శంభుదాసు

Chandamama is available in English and 12 regional languages.
Junior Chandamama for children below 9 years
is available only in English.

I want to subscribe to / gift / renew subscription for the following editions of Chandamama:

- English Telugu Tamil Kannada Hindi
 Marathi Gujarati Oriya Bengali Sanskrit
 Santali Malayalam Assamese Junior

Name:

Date of Birth: Sex :

Address:

.....

..... City:

State: Pin:

Telephone:

Mobile:

Email:

Subscription Number 9(for renewals):

Gift Subscription to the following address:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Please mail the subscription form to:

Chandamama India Limited,

B-3, Lunic Industries,

Cross Road 'B', MIDC,

Andheri (East), Mumbai-400093

Phone +91 22 28312872 / 28311849

Email: subscription@chandamama.com

You can also subscribe online at: www.chandamama.com

Take Your Pick!	1 YEAR	2 YEARS	3 YEARS	4 YEARS	5 YEARS
ENGLISH (Rs. 25/- per copy)	Rs. 300	Rs. 540	Rs. 765	Rs. 960	Rs. 1125
You Save		Rs. 60	Rs. 135	Rs. 240	Rs. 375
REGIONAL (Rs. 20/- per copy)	Rs. 240	Rs. 430	Rs. 610	Rs. 770	Rs. 900
You Save		Rs. 50	Rs. 110	Rs. 190	Rs. 300
JUNIOR (Rs. 15/- per copy)	Rs. 180	Rs. 325	Rs. 460	Rs. 575	Rs. 675
You Save		Rs. 35	Rs. 80	Rs. 145	Rs. 225

Annual Subscription Overseas : US \$40 for English Chandamama,
US \$30 for Regional Languages, US \$25 for Junior Chandamama
(including shipping and handling charges) by air mail.

**Avail the
loyalty bonus!**

**Chandamama Subscribers
will get flat 10% off on
subscription renewals!
(All Editions)**

Chandamama!
Because stories
make the
world
go round...

**Choose
your Chandamama!**
Go to
www.chandamama.com
& subscribe Now!!

భారత దర్శని

తాబేలుకో గుడి

మహావిష్ణువు రెండో అవతారమైన తాబేలుకు అంకితం చేస్తూ నిర్మించిన కూర్చునాథ స్వామి దేవాలయం ఆంధ్రప్రదేశ్‌కి చెందిన ఉత్తరాంధ్రలోని శ్రీకాకుళం పట్టణసమీపంలో ఉంది. ఈ ఆలయాన్ని పరమ పవిత్రమైనదిగా భక్తులు భావిస్తుంటారు. ఎందుకంటే కూర్చువతారంలో ఉన్న మహావిష్ణువు ఆలయం దేశం మొత్తంలో ఇదొక్కటే మరి. గర్భగుడిలో పెద్ద తాబేలు ఉంటుంది.

ఈ మందిరం సమీపంలోకి వచ్చిన అతి పెద్ద తాబేలు శిలాజమే ఇక్కడ దేవతగా ఉంటోందని నమ్మకం. ఒరియా ఆలయ శిల్పరీతిలో ఈ గుడిని నిర్మించారు.

కవలల గ్రామం

కేరళలోని కొడింజి గ్రామం 204 జతలకు పైగా కవలపిల్లలకు నిలయంగా ఉంది. దాదాపు రెండు వేల కుటుంబాలతో ఉన్న ఈ గ్రామ సమాజంలో ఇంతమంది కవలలు ఎందుకు ఉంటున్నారనే విషయం వైద్యులను ఆశ్చర్యపరుస్తోంది.

కొడింగి గ్రామంలో ఉంటున్న మహిళలే కాకుండా, పెళ్ళి చేసుకుని, ఇక్కడి నుంచి దూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళిన మహిళలు కూడా కవలపిల్లలను కంటున్నారు.

ఇది ఆ ప్రాంతంలోని నీటి మహాత్యమే నని కొంతమంది స్థానికులు అంటున్నారు. వ్యవరుతువులో భారీ వర్షాల వల్ల కొడంగి చుట్టూ పక్కల పాలాలన్నీ జలమయమైపోయి రాకపోకలు కూడా స్తంభించిపోతాయట. దీనితో ముడి పడిన విశ్వాసానికి శాస్త్రియ ప్రాతిపదిక ఏదీ లేదు మరి!

మన చరిత్ర పుటుల నుంచి

చిట్టెడు ఉప్పు

మేనెల 20, 1930, బల్సార్, బాంబే ప్రెసిడెన్సీ. “కానీ నేను అక్కడికి తప్పకుండా వెళ్లాలి!” ఆ పొదవాటి అమెరికన్ దాదాపు అభ్యర్థిస్తున్న ట్లుగా చెప్పాడు. “మీరు అక్కడికి వెళ్లాలేరని ఇప్పటికే మీకు సమాచారమిచ్చినట్లుగా భావి స్తున్నాను.” బ్రిటిష్ అధికారి నోటి నుంచి మాటలు సూటిగా, స్వష్టంగా వచ్చాయి. ఆ అమెరికన్ ముఖంలో అసంతృప్తిని సరదాగా చూస్తూ అతడు రైల్వే అధికారి డెస్కు వెనుక సర్దుకుని కూర్చున్నాడు.

“బాబ్మాబూ... ఏమైనా సరే నేను అక్కడికి వెళ్లితీరాలి! నేనోక పత్రికా రచయితను... ప్రపంచం ఇలాంటిదాన్ని ఎన్నడూ చూసి ఎరుగదు...”

“అది ఒక సర్వైన్ మాత్రమే, మీకు వినబడ లేదా?” ఆ బ్రిటిష్ ఉద్యోగి ఉన్నట్లుండి స్వరాన్ని పెంచాడు. “చాలా మంది ప్రజలు తమను కాపాడడానికి ఉద్దేశించిన ప్రతి చట్టాన్ని ఉల్లంఘిస్తున్నారు. దాన్ని ధర్మాల్లంఘన అనే నేను పిలుస్తాను!”

“దీనిపై ప్రపంచమే తీర్పు చెప్పవలసి ఉంది. దాన్ని ప్రపంచానికి చూపించాలని నా ఉద్దేశ్యం.”

“నేనలా భావించడం లేదు మిత్రమా, నీకు సంబంధించని దాంట్లో నువ్వువేలు పెట్టకపోతేనే మంచిదనుకుంటున్నా” ఆ పాలీసు అధికారి అతడికేసి తేరిపారచూశాడు. “సరే మంచిది. కనీసం నన్ను బొంబాయికయినా వెనుదిరిగి వెళ్లని వ్యంది. నా వసతి వ్యవహారాలు చూసుకోవాలి.”

“భేమగ్గా వెళ్లండి. రైలు సిద్ధంగా ఉంది. నిజానికి మీరు వెళ్లిపోవడం నేను స్వయంగా చూడాలి కూడా.” అధికారి నవ్వు కుంటూ వేగంగా కదిలిపోతూండగా ఆ విలేఖరి పిడికిట్టు బిగించి కూర్చున్నాడు. పాగలు కక్కతూ రైలు బయలుదేరింది. బల్సార్ స్టేషన్‌ను రైలు దాటిపోయిందో లేదో, ఆ అమెరికన్ ఒక్కసారిగా దాంట్లంచి దూకేశాడు. ప్రయాణీకులు దిగ్రాంతితో ఆశ్చర్యం ప్రకటిస్తున్నా తాను మాత్రం పట్టించుకోలేదు.

“డింగ్రీ?” రైలు పట్టాల మీద నిలబడి ఉన్న వ్యక్తిని పలకరించాడు. “డింగ్రీ వైపు పోవడానికి రైలు ఉందా?” వచ్చి రాని హిందీలో అడిగాడు. ఆ వ్యక్తి తల అడ్డంగా ఉంపాడు. “దయచేసి

చెప్పవా.. నేను అక్కడికి పోయి తీరాలి?” నిండా సరకులతో కదలడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఓ పాత గూడ్సు రైలుకేసి ఆ వ్యక్తి చేయి చాపాడు. అమెరికన్ దానివైపు ఎగాదిగా చూసి అప్పటికప్పుడు ఓ నిర్ణయానికి వచ్చేసి మురికిగా ఉన్న ఓ పెట్టోలోకి ఎక్కుళాడు. దుస్యాహసం చేసినందుకు మిల్లర్ను తిట్టని వారు లేరు మరి.

* * *

డింగ్రీని తన గమ్యస్థానంగా అతడు తీసుకున్న నిర్ణయం న్యాయబద్ధమైనదే. అది ధరశన ప్రాంతానికి దగ్గరి ప్రేషన్. సర్వశక్తులూ ఒడ్డి అతడు అక్కడకు రావడానికి ఓ కారణముంది.

యుక్తవయసులో ఉన్నప్పటికీ, వెబ్ మిల్లర్కు తన జీవితాన్ని ఎలా గడపాలనే విషయంలో ఎలాంటి సందేహాలూ లేవు. అతడు ప్రపంచాన్ని చుట్టి రావాలనుకున్నాడు. సుదూర ప్రాంతాలలో జరుగుతున్న ప్రతి ముఖ్యమైన ఘటనలైనా రాయాలని అతడు అనుకున్నాడు. తాను విన్నదీ, చూసిందీ, ప్రపంచమంతా చూడగలిగే విధంగా రాయాలని అతడి కోరిక.

ఇప్పుడుతడు భారతోనే ఉన్నాడు. భారతీయులు సత్యాగ్రహం అని పిలుస్తున్న దానిని ఆచరణలోనే చూడాలని అతడు ఆత్రుతపడు

తున్నాడు. మొదట్లో అతడు దానిని సరిగా ఉచ్చిరించలేకపోయాడు కూడా. ఈ ఆలోచన మొట్ట మొదటిగా ఎంకె గాంధీ అని పిలువబడే వ్యక్తికి వచ్చింది. మొదట్లో ఆ పదం ఎంత వింతగా కనిపించిందంటే, ఆ పేరు వినగానే అందరూ పగలబడి నవ్వడం మొదలెట్టేవారు.

అహింసా పోరాటం లేదా ఉప్పు చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా నిలబడటటం అనేదాన్ని ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా నిఖార్సుయిన ఆయుధంగా ఎక్కు పెట్టవచ్చనే విషయంపై మిల్లర్కు అంత నమ్మకం లేదు. మనం సులభంగా పోరాటం చేయగల స్థితిలో ఉన్నప్పుడు చావుదెబ్బలు తినటానికి ఎవరయినా ఎందుకు సమ్మతిస్తారు? తిరగబడటం ప్రతి మనిషికి సహజంగా ఉండే ప్రతి స్ఫురణే కదా.

అయితే ఇది నిజంగా అసంబద్ధమైన ఆలోచనే అయితే, పలువురు భారతీయులు దానికి అనుకూలంగా ఎందుకు ఉంటున్నారు? భారతీయ నేతలు కూడా దాన్నే ఎందుకు చేపడు తున్నారు? పైగా, భూమ్యుద ఈ గాంధీ అనబడే వ్యక్తి ఎవరు?

* * *

మేసెల 21, 1930, ధరశన, బాంబే ప్రెసిడెన్సీ.

ఎబ్ మిల్లర్ అత్యంత కష్టకాలాన్ని ఎదుర్కొండున్నాడు. అయితే తన లక్ష్మీన్ని మధ్యలోనే వదిలి పెట్టుకుండా ప్రయత్నిస్తున్నాడు. డింగ్రీ నుంచి దరశనకు 6 మైళ్ళు నడిచి వచ్చాడు. గాంధీజీ అరెస్టుకు నిరసనగా శాంతియుత ప్రదర్శన చేయడానికి గుజరాత్ వ్యాప్తంగా 2,500 మంది స్వచ్ఛంద కార్యకర్తలు అక్కడికి వచ్చారు. ఉప్పు కయ్యలపై దాడులు కూడా ఏకకాలంలో చోటు చేసుకున్నాయి. గాంధీజీ అక్కడ లేరు. కానీ అతడు అక్కడ ఉన్నట్లుగానే ఉంది. ఆ ప్రదర్శనముందు నిలబడి కవయిత్రీ, రాజకీయనేత సరోజినీ నాయుడు ఉద్వేగంతో చేసిన ప్రసంగం మిల్లర్కు ఇప్పటికీ గుర్తుంది.

“గాంధీజీ శరీరం మాత్రమే జైలులో ఉంది. అయితే ఆయన ఆత్మమీ వద్దే ఉంది” అంటూ ఆమె జనసమాహానికి చెప్పింది.” భారతదేశ ప్రతిష్ట మీ చేతుల్లో ఉంది: ‘ఏ పరిస్థితుల్లోనూ మీరు హింసకు పాల్పడవద్దు. మిమ్మల్ని చితక

బాదవచ్చు, కానీ మీరు ప్రతిష్టటించవద్దు: దెబ్బలను కాచుకోవడానికి మీరు కనీసం చేయి కూడా పైకి చాపవద్దు.’’

ఆమె ప్రసంగానికి జనం హర్షధ్వనాలు చేశారు. తరవాత నెమ్మదిగా, నిశ్శబ్దంగా వారు అరమైలు దూరంలో ఉన్న ఉప్పు కయ్యలవద్దకు ఉంగింపుగా వెళ్ళారు. గాంధీజీ రెండవ కుమారుడు మునిలాల్ ప్రదర్శనకారులకు ముందు నిలబడి నడుస్తున్నాడు. వారంతా “ఇంక్యోలాబ్ జిందాబాద్!” అంటూ పదేపదే నినాదాలు చేస్తూ ఉన్నారు. మిల్లర్కు ఒంటిపై రోమాలు నిక్కపోడు చుకున్నట్లయింది.

ఉప్పు కయ్యలను కాపలా కాస్తున్న పోలీసులు ఉక్కె కవచంతో ఉన్న అయిదుగుల ఎత్తులాలీలు ధరించి ఉన్నారు. మరో ఇరవై అయిదు మంది సైనికులు ఆయుధాలు ధరించి కాల్పులు ప్రారంభించడానికి వేచి ఉన్నారు.

ఉప్పు కయ్యలకు వంద గజాల దూరంలో ఈ గాంధీ మనుషులను నిలిపివేశారు. గుంపు నుంచి ఓ వరుస జనం ముందుకు కదిలి కంచె వైపుకు సాగింది. సూరత్ పోలీసులు లాలీలతో సిద్ధంగా ఉన్నారు. పొచ్చరిక కాల్పులు చేసినప్పటికీ గుంపు ముందుకు కొనసాగింది. డజన్ కోద్దీ పోలీసు అధికారులు ముందుకు కదులుతున్న జనం తలలపై లాలీలతో బాదసాగారు. అయితే ఏ ఒక్కరూ ఆత్మరక్షణార్థం చేతులు అడ్డుపెట్టలేదు.

చాలా మంది దెబ్బల ధాటికి స్ఫూర్థ తప్పి పడిపోయారు లేదా

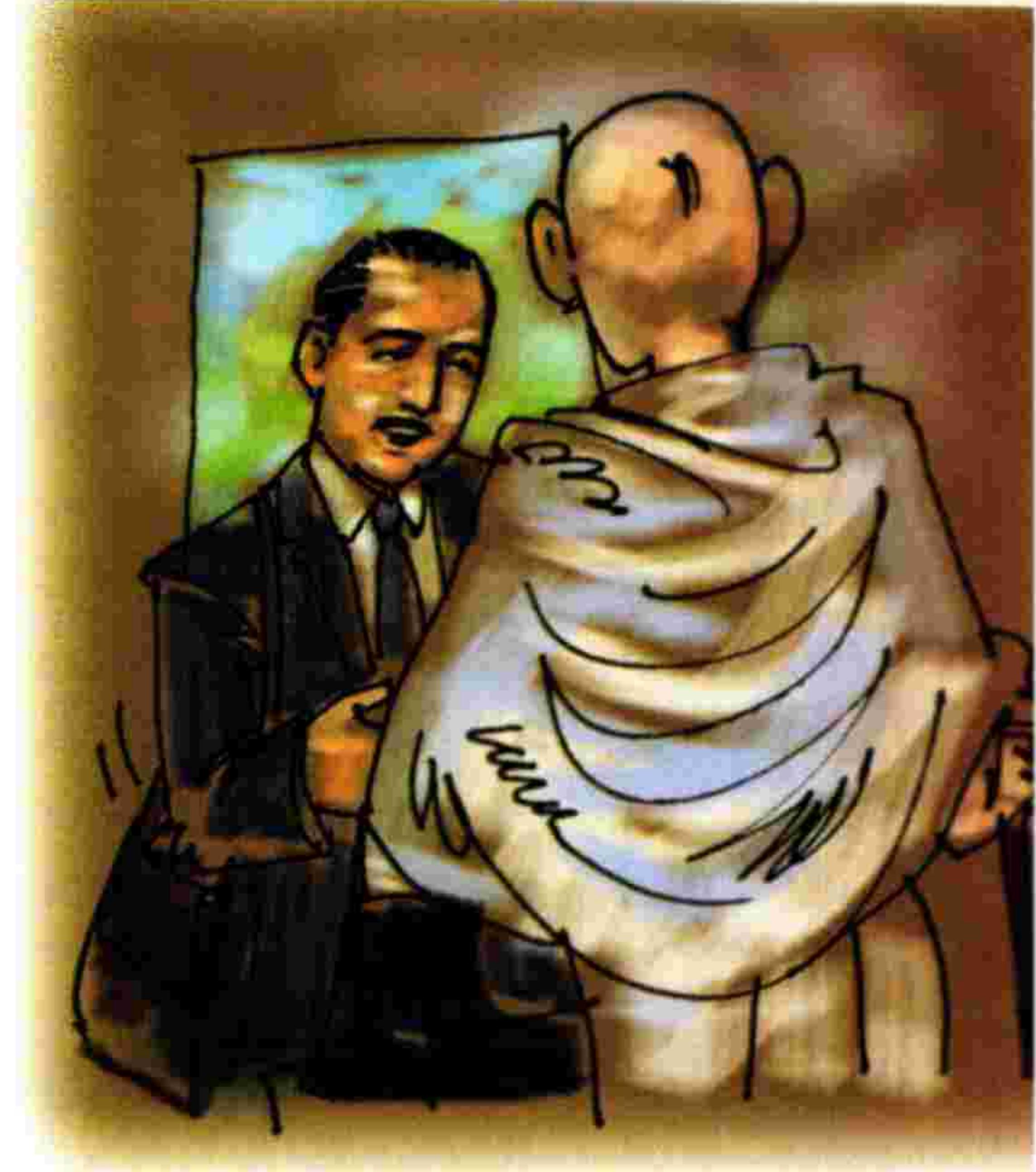
నొప్పితో మూలగసాగారు. ఆ మైదానం మను మలదేహాలతో నిండిపోయింది. వారి తెల్లబట్టల నుంచి రక్తం స్రవించింది. అల్లంతదూరంలో వేచి ఉన్న ఓపమూహం నిశ్చబ్బంగా అక్కడికి వచ్చి కిందపడిన మనుషులను మోసుకు వెళుతుంటే, మరి కొందరు ప్రదర్శకులు ఆ మైదానంలోకి అడుగు పెట్టారు.

ఇలా ప్రదర్శనకారులు వరుసలు వరుసలుగా ముందుకు రావటం, లారీదెబ్బల ధాటికి స్ఫుహతప్పినేలమీద పడిపోవటం, వారిని అక్కడి నుంచి తొలగించడం కొనసాగింది. ఎటుచూసినా రక్తం, సగం ప్రాణాలు కోల్పోయిన వారే కనిపిస్తున్నారు. అయితే ఈ పొంసాకాండకు నిరసనగా ఒక్కరంటే ఒక్కరు కూడా స్వరం విప్పాలేదు. దెబ్బలు తాళలేక నొప్పితో మూలుగుతున్న వారు కూడా నిరసన తెలుపలేదు.

మిల్లర్ దిగ్రాంతి చెందాడు. “ఇంత అయిన తమైన స్వయం క్రమశిక్షణ లేదా ఆత్మత్యాగ స్వార్థిని నేను ఇదివరకెన్నడూ చూడలేదు” మిల్లర్ తన వార్తాపత్రికకు పంపిన నివేదికలో రాశాడు. “గాంధీ ఆత్మ ఈ నిరసనకారులను ఆవహించింది. తన ఉపదేశాలను ఆయన వారి మనస్సులలోకి చెప్పించాడు.”

తన కార్యాలయంతో మాట్లాడటం ముగించిన తరవాత అతడు నిట్టూర్చి, బాంబే పోస్టోఫీసు నుంచి బయటపడ్డాడు. సంచిలో స్టోంపులను పెట్టుకుని ఉన్న ఓపమ్మడి వద్ద నుంచి స్టోంపులు కొని డబ్బు చెల్లించాడు. ఆ వృద్ధుడు నవ్వి చెప్పాడు. “అయ్య! కృతజ్ఞతలు.”

“అలా చెప్పినవసరం లేదు. మీ ప్రజలు చూపిన స్వార్థితో పోలిస్తే ఇది లెక్కలోకి కూడా రాదు” చెప్పాడు మిల్లర్.

“ఓ.. మీరు అహింసాద్యమం గురించి మాట్లాడుతున్నారు.”

“కనీసం పోలీసులయినా తమ ప్రవర్తనకు సిగ్గుపడాల్సి ఉండే. రక్తపాతాన్ని ఆపడానికి ఇంత కంటే సమర్థవంతమైన మార్గాన్ని నేను చూసి నట్టు లేదనుకుంటున్నా.” మిల్లర్ నిట్టూర్చాడు.

“కానీ గాంధీని ఒక్కసారి కూడా నేరుగా కలవలేకపోయినందుకు చాలా బాధగా ఉంది.”

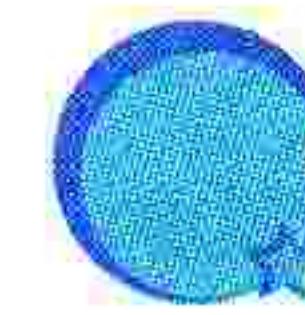
ఆ వృద్ధుడు చిరునవ్వు నవ్వాడు. “మీరు ఏం చూశారో ప్రపంచానికి తెలియజేయండి మిస్టర్ మిల్లర్. అణచివేతకు వ్యతిరేకంగా అహింస ఒక్కటే సత్యం. మాలాంటి వారికి మీరు ఆశలు కల్పించాలి.” మిల్లర్ నవ్వాడు. ‘నేను మన స్వార్థిగా ఆ పని చేస్తాను. ఇంకా మీ లాంటి వారిని చాలా మందిని కలవాలని భావిస్తున్నా. అయితే మీ పేరు నాకు తెలీదు మిస్టర్..?’

“గాంధీ,” ఆ వృద్ధుడు నవ్వాడు. ‘మోహన దాస్ కరంచంద్ గాంధీ.’ - పవిత్రా శ్రీనివాస్

మన దేశభాషలు నేర్చుకుండా

ఈ జాబితాలో మొదట మీకు తెలిసిన భాషలలోని పదాలను చదండి. ఆ తరవాత వాటి కింద ఇచ్చిన పదాలను అనుసరించి ఆయా భాషలలో ఆ పదాల ఉచ్చారణలనూ, అర్థాలనూ నేర్చుకోడానికి ప్రయత్నించండి.

English	Happy Birthday	Morning	Afternoon	Evening	Night
Telugu	జన్మదిన శుభకాంక్షలు	ఉదయం	మధ్యాహ్నం	సాయంత్రం	రాత్రి
Hindi	जन्मदिन की शुभकामनाएँ जन్మदిన के शुभकामनायें	सुबह శుభో	दोपहర దోషహర్	शామ శైవ్	రात రాత్
Tamil	பிறந்தநாள் வாழ்த்துகள் பீரங்காஞ் வாழ்த்துக்கீ	காலை காலை	மதியம் முదியம்	மாலை மாலை	இரவு இரவு
Bengali	শুভ জন্মদিন শুভ জন্মদিন	সকাল সকাল	বিকেল চিঠের	সন্ধিয়া সন্ধিয়া	রাত রাত
Marathi	शुभ जन्मदिवस शुभ जन्मदिवस	सकाळ सकाळ	दुपार दुपार	संध्याकाळ संध्याकाळ	रात्रि रात्रि
Kannada	మంచిదహిన్ శుభాశయగళు హల్మిదహిన్ శుభాశయగటు	ప్రాంతఃకాల ప్రాతఃకాల	మధ్యాహ్న మధ్యాహ్న	సాయంత్రాల సాయంత్రాల	రాత్రి రాత్రి
Oriya	ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନ ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନ	ସକାଳ ସକାଳ	ଅପରାହ୍ନ ଅପରାହ୍ନ	ସନ୍ଧିଯା ସନ୍ଧିଯା	ରାତ୍ରି ରାତ୍ରି
Gujarati	શુભ જન્મદિવસ શુભ જન્મદિવસ	સવાર સવાર	ખોર ખોર	સંજ સંજ	રାତ ରାତ
Assamese	শুভ জন্মদিন শুভ জন্মদিন	পুৱা পুৱা	বিয়লি বিয়লি	সন্ধিয়া সন্ধিয়া	ବାତି ରାତି
Malayalam	ജന്മദിനാശങ്കൾ ജന്മദിനാശങ്കൾ	പ്രഭാതം പ്രഭാതം	ഉച്ചക്കു ഉച്ചകു	വൈകിട്ട് വൈകിട്ട്	രാത്രി രാത്രി
Santali	ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନ ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନ	ଶୁଭାତ ଶୁଭାତ	ଶରୀରିଂଜ ଶରୀରିଂଜ	ଶାତି ଶାତି	ପାତା ନିଂଦା
Sanskrit	जन्मदिनस्य शुभाशयाः जन्मदिनश्च शुभाशयाः	प्रातः प्रాతः	मध्याह्नः మధ్యాహ్నః	सायङ्गालः సాయంత్రాలः	రాత्रिः రాత్రి

కింది భాషలలో సూచించిన భాషను పరిశీలించండి. వాక్యాన్ని పూరించడానికి ఆ భాషలోంచి తగిన పదాన్ని రాయండి.

1. బాలిక పుట్టినరోజున తరగతిలోని వారు _____ తెలిపారు.(బరియా)
2. ఉపాహారాన్ని _____ వేళ తింటారు.(అస్సామీ)
3. సూర్యాస్తమయం _____ లో జరుగుతుంది.(మరాటి)

Evening

సాయంత్రం

సంజ

Gujarati

సాంజ

English	Welcome	Goodbye	Congratulations	How are you	I am fine
Telugu	స్వాగతం	పీడ్చులు	ఆభినందనలు	బాగున్నారా	బాగున్నాను
Hindi	स्वागत न्यौगत	राम राम राम राम	बधाइयाँ बधायिया	तुम कैसे हो तुम्हें हाँ	मैं अच्छा/अच्छी हूँ मैं अच्छा/अच्छी हूँ
Tamil	நல்வரவு நீத்திரவு	போய் வருகிறேன் வேய் வருகிறேன்	வாழ்த்துகள் வாழ்த்துக்கள்	எப்படி இருக்கிறாய் எப்படி இருக்கிறாய்	நன்றாக இருக்கிறேன் நன்றாக இருக்கிறேன்
Bengali	শ্বাগত ন্যৌগতম্ব	বিদায় বিদায়	অভিনন্দন অভিনন্দন	কেবল আছ কেবল আছে	আমি ভাল আমি ভালো
Marathi	स्वागत न्यौगत	बराय, येतो बराय, येतो	अभिनंदन अभिनंदन	कसे आहात कसे आहात	मी ठीक आहे मी ठीक आहे
Kannada	ಸುಸ್ವಾಗತ ಸುನ್ಯಾಗತ	ಘುಭಮಸ್ತ ಘುಭಮಸ್ತ	ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಅಭಿನಂದನಗಳು	ಸೌಖ್ಯವಾಗಿದ್ದೀರಾ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರಾ	ಸೌಖ್ಯವಾಗಿದೇನೆ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿದ್ದೇನೆ
Oriya	ସ୍ବାଗତ ନ୍ୟୌଗତମ୍	ବିଦାୟ ବିଦ୍ୟ	ଶୁଭେଳା ଶୁଭେଳା	ଡ୍ରମେ କିପରି ଥାଇ ତୁମ୍ହି କିପାରିଲାଚ୍ଛ	ମୁଁ ଭଲ ଥାଇ ମୁଁ ଭଲ ଅଚ୍ଛାୟ
Gujarati	આવો ଆવો	આવજો ଆવજો	அபிநଂଦன அபିନଂଦନ	તમେ କେମ ଲା ତମେ କେମ୍ ଚୋ	ତୁ ସାରୀ ତୁ ତୁ ସାରୀ ଚାଂ
Assamese	শ্বাগত ন্যৌগতম্ব	বিদায় বিদায়	অভিনন্দন অভিনন্দন	কি খৰ কি খৰ	মোৰ ভালেই মোৰ ভাৰ্তা
Malayalam	സ്വാഗതം ന്യൌഗതമ്ബ	വിട വിട	അഭിനന്ദനയ്ക്ക് അഭിനന്ദനയ്ക്ക്	സുവമാണോ സുഖമാനോ	എനിക്കു സുഖം ദാനേ എനിക്കു സുഖം ദാനേ
Santali	ଶିଥାଇ କଥାଇ ଅଟାଙ୍ଗ ଦାରାମ୍	ଏକଥାଇ ବିଦା	ଏଥାନାଥ ନୀର୍ଜା	ଯିଛ ଯିବା ପଥାଇ ଚେର ହେବା ମିନେମା	ଦିଲାହାଟି ଗୋଟିଏ ନାପାଯ୍ ଗିଯାନ୍ତି
Sanskrit	स्वागतम् न्यौଗତମ୍	शुभं भवतु घुଭं भବతु	अभिनन्दनानि अभिनन्दनानि	कथम् अस्ति भवान् कथम् अस्ति भବାନ	अहं कुशली अହଂ କୁଶଳୀ

4. వేసవికాలంలో ----- చాలా వేడిగా ఉంటుంది.(కన్డ)

5. చంద్రుడు ----- వేళ ఉదయస్తాదు.(గుజరాతీ)

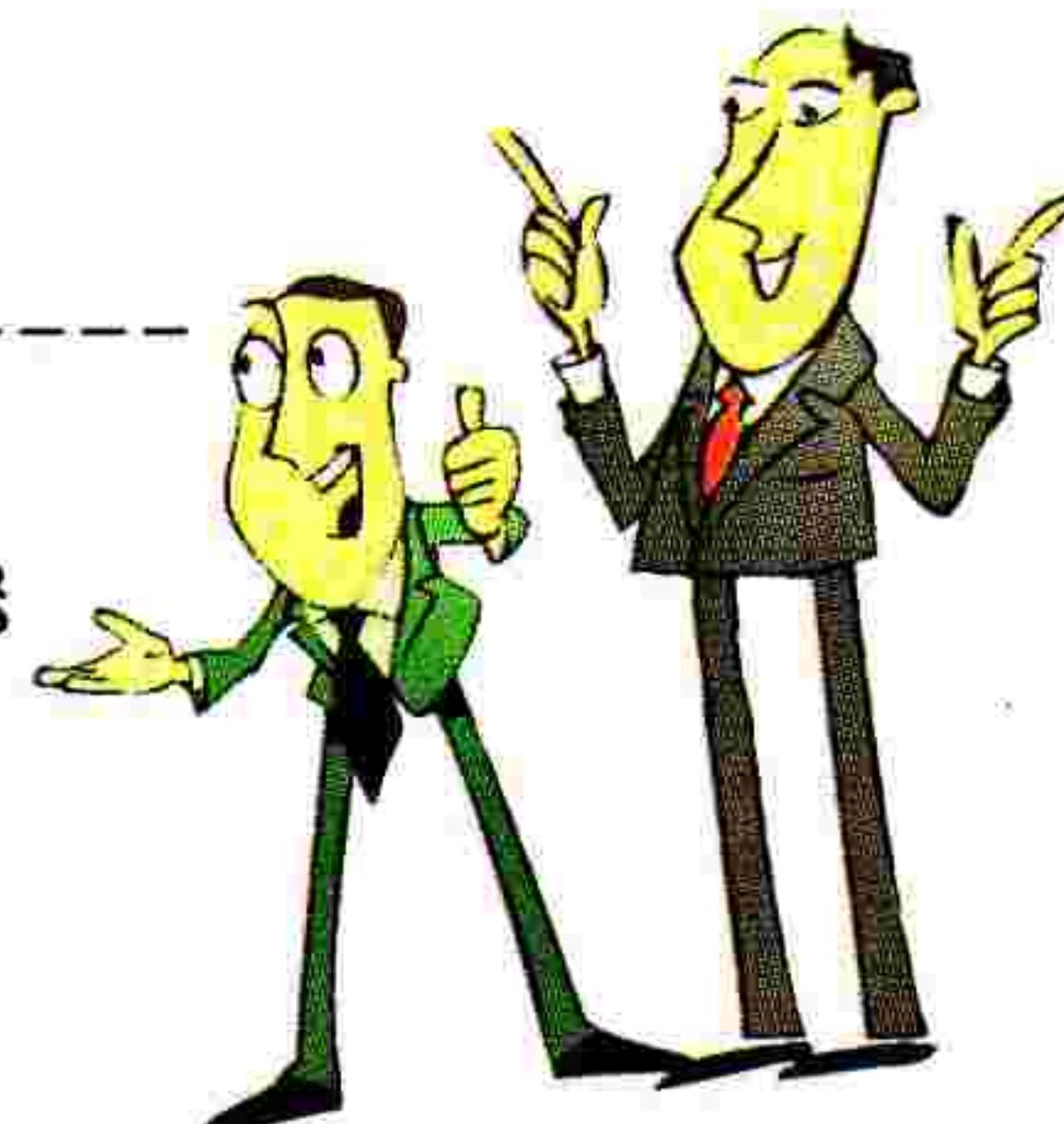
6. అతిధులకు అతిధీయ ----- చెప్పారు.(తమిళం)

7. దినేవ్ తన పర్యటన మొదలు పెట్టడానికి ముందు -----
చెప్పాడు.(సంతాలీ)

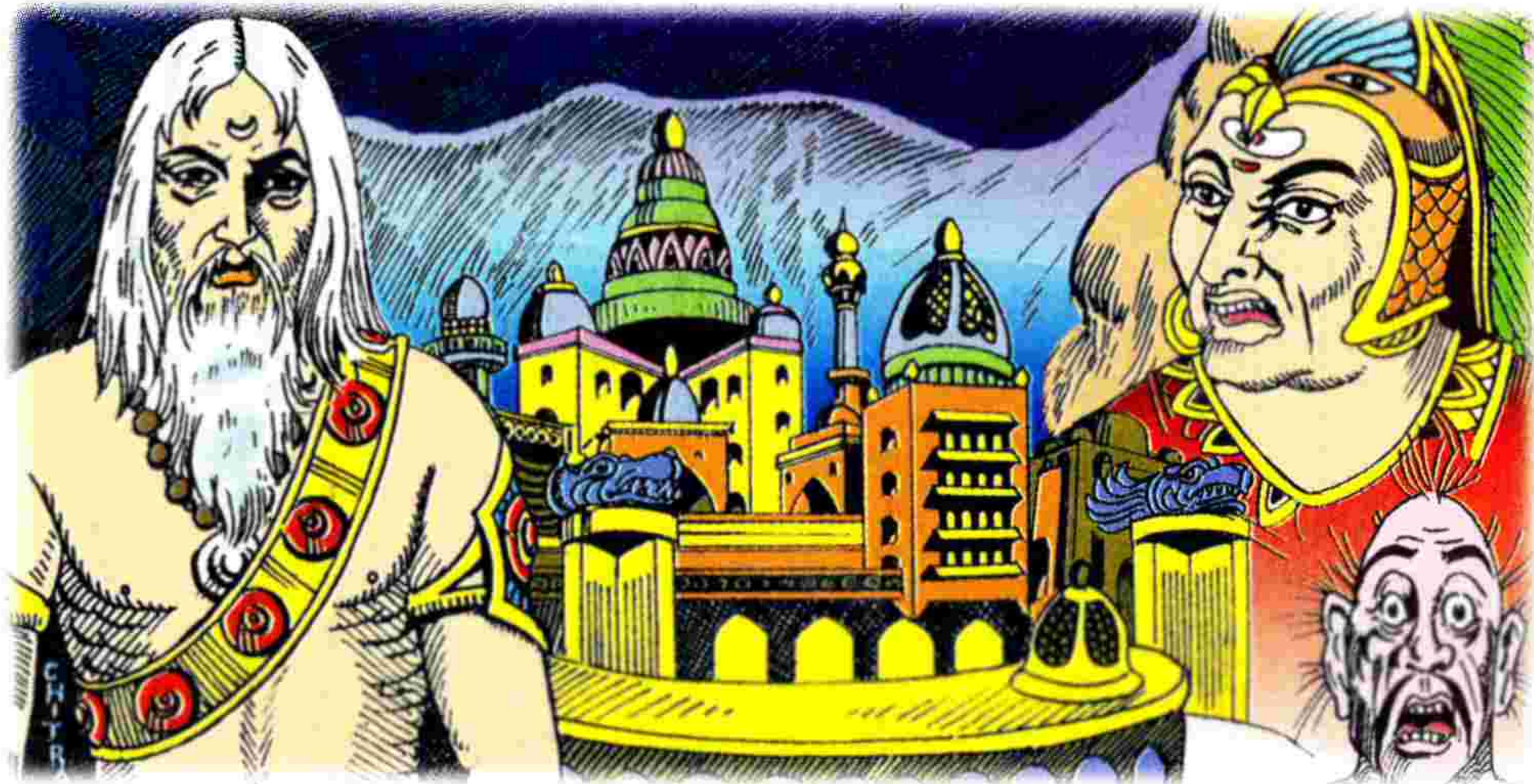
8. రాజుకు కొత్త ఉద్యోగం వచ్చిన సందర్భంగా స్నేహితులు అతడికి
----- తెలిపారు.(మలయాళం)

9. డ్యాక్టర్ రోగిని ----- అని అడిగాడు.(హిందీ)

10. నేను ----- అని రోగి చెప్పాడు.(బెంగାଲీ)

పాతాళదుర్గం - 19

[సూర్యోదయం కాగానే, మాంత్రికుడి అనుచరులు పాతాళదుర్గం మీదికి ఓషధీభస్మాలు ప్రయోగించారు. రాక్షసులు దాని ప్రభావం వల్ల, తాగినమైకంలోనూ కవ్యించుకుని, తన్నుకోసాగారు. మహాకలి ఏనుగుల రథం మీద అక్కడికి వచ్చాడు. విరూపుడు వదిలిన నల్లగరుడుపక్కి, బంగారు మొసలిపిల్లతో పాతాళదుర్గం మీద ఎగరసాగింది. — తరవాత]

రాక్షసులు నల్లగరుడుపక్కిని చూసి అద్భుతం చెంది ప్రాణాచారాలు పడటం గమనించిన మహాకలి, ఏనుగుల రథం ఆపితల ఎత్తి పైకి చూశాడు. అతడి దృష్టిని గరుడుపక్కి కాలిన వేలాడుతున్న మొసలిపిల్ల ఆకర్షించింది. పక్కిలో విశేషం ఏమీలేదు. అలాంటి వాటిని అతడు లోగడ తూర్పుమైపు కొండ ప్రాంతాల్లో చూసి వున్నాడు. కానీ, బంగారంలా మిల మిలా మెరిసిపోతున్న మొసలిపిల్ల పక్కి కాలిన వేళ్ళాడు తుండటం ఏమిటి? బంగారు మొసళ్ళు ఎక్కుడైనా ఉంటవా?

తమ రాజు వాలకం గమనించిన ఒక

మొసలిరాక్షసుడు, “మహాకలి! ఆ పక్కి నీ తండ్రి అయిన ఫోరకలి అని మనవాళ్ళు భక్తితో దణ్ణాలు పెడుతున్నారు. నీవూ అలా చేయటం బావుంటుంది. లేకపోతే, తండ్రి అంటే భక్తిగౌరవాల్మేని కొడుకుగా వాళ్ళు నిన్ను దూషిస్తారు,” అని సలహా ఇచ్చాడు.

“గరుడుపక్కినా తండ్రి ఎలా అవుతుంది? ఇందులో ఏదో మోసం ఉన్నది. వారం రోజులుగా దుర్గం చుట్టూ ఉన్న కొండల మీద మానవాధము లెవరో తచ్చాడుతున్నట్టు ఇంతకు ముందే నాకు వార్త తెలిసింది,” అన్నాడు మహాకలి కోపంగా.

మహాకలి అన్న మాటల్ని ముసలి రాక్షసుడు అందరికీ వినబడేలా ఎత్తుయిన రాతి బండ మీద నిలబడి, పెద్ద గొంతుతో చెప్పా సాగాడు: “అది కొండ శిఖరాల మీద బతికే గుడ్డి గరుడపక్కి, మహాసత్యుడైన ఫూర కలేశ్వరుడు కాదు. ఈ మాట మన దుర్గేం ద్రుదు మహాకలి చెప్పతున్నాడు.”

ఈ మాటలు విన్న రాక్షసుల్లో కొండరు గరుడపక్కి కేసి రాళ్ళు గురిచేశారు, మరి కొండరు, ముసలివాడు తమ రాజును అవ మానిస్తున్నాడన్న కోపంలో అతడి మీదికి చేతికందిన ఆయుధాలను విసరగారు. మహాకలి తన అంగరక్కు లందర్నీ కేకవేసి, వాళ్ళతో సంప్రతింపులు ప్రారంభించాడు.

పైన కొండమీది చెట్లుచాటున నిలబడి ఇదంతా చూస్తున్న కాలశంబర మాంత్రి కుడు తృప్తిగా ఓ సారి నవ్వు, “సరోవరంలో ఉన్న బండరాయిని మనవాళ్ళు ఈపాటికి బయటికిలాగి ఉంటారు. గుహల్లో ఉన్న మనవాళ్ళంతా ఇంకా కొండమీదికి వచ్చినట్టు లేదే? జ్ఞా, శాంభవీ! వేగిరం, వేగిరం!” అంటూ మంత్రదండ్రాన్ని పైకెత్తి గిరికీలు కొట్టసాగాడు.

అంతలో భూకంపం కలిగినట్టుగా కొండ దద్దరిల్లిపోయింది. పాతాళదుర్గం పైపున ఉన్న కొండపాదంలో రెండుమాడు చోట్ల నీరు తాటిచెట్టు ప్రమాణంలో పైకి లేచి, చెవులు చిల్లులు పడేలా ధ్వనిస్తూ దుర్గం ముందున్న మైదానం మీద ధారాపాతంగా పడసాగింది.

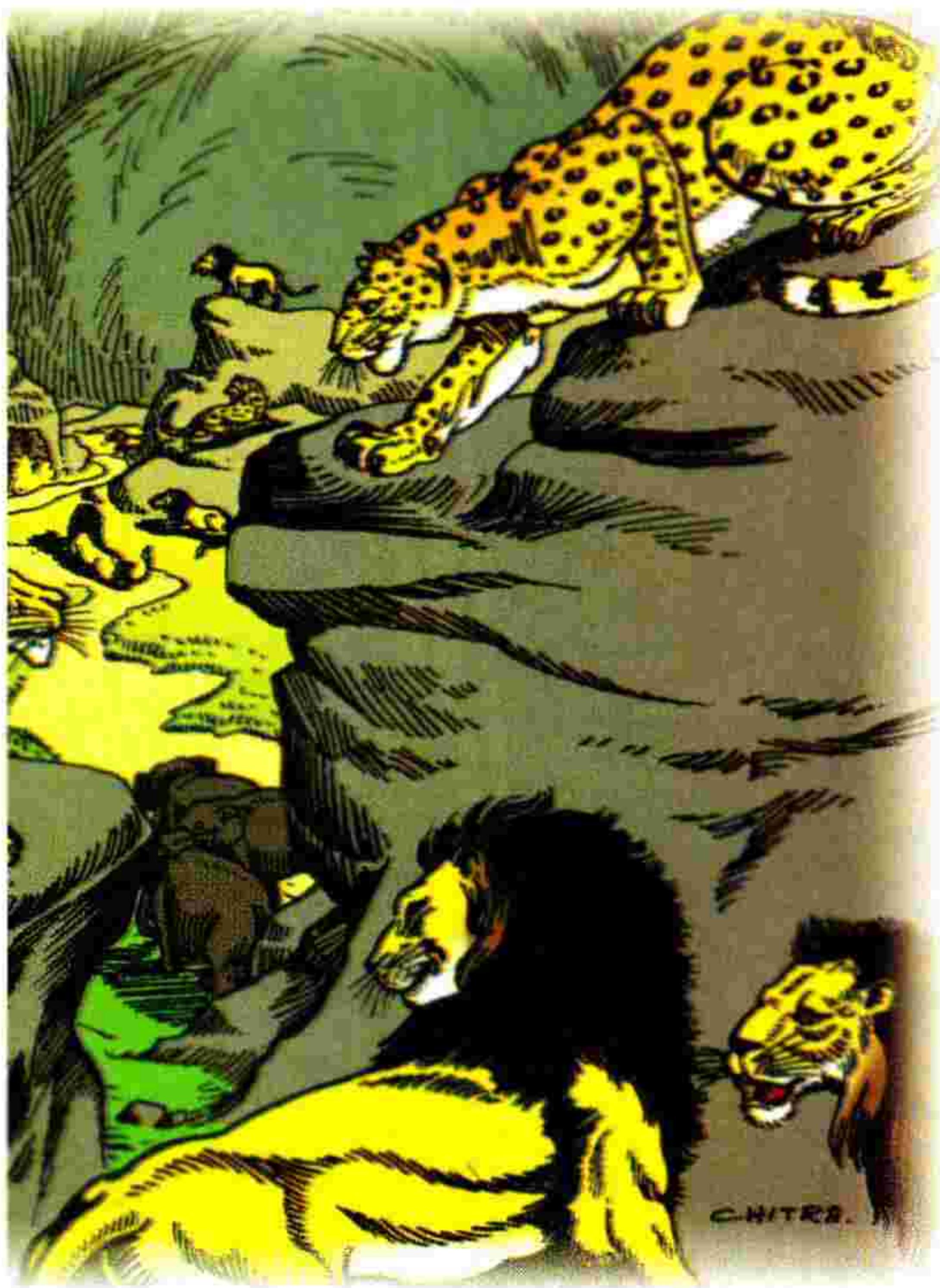
“జలప్రశయం! జలప్రశయం!” అంటూ

కొండరు రాక్షసులు భయంతో కంపించిపోతూ కేకలు పెట్టారు. ముసలి రాక్షసుడు గొంతు మరింత పెద్దది చేసి, “తనను అవమానించి నందుకు ఫూర కలేశ్వరుడు మనందరినీ శిక్షిస్తున్నాడు. దీనికి బాధ్యతంతా మహాకలిదే!” అని ఆరిచాడు.

సరోవరంలోని బండరాయిని మోకుల సాయంతో బయటికి లాగిన మాంత్రికుడి అనుచరులు-భద్రుడూ మొదలైన వాళ్ళు పరుగున అతడి దగ్గిరకు వచ్చారు. భద్రుడు ఎంతో ఉత్సాహంగా, “మహా మాంత్రికా! మనం జయించాం. ఇంత కాలంగా నువ్వు రహస్యంగా దాచి ఉంచిన బండరాయిని బయటికి గుంజగానే, సరోవరం అంతా ఒక్క సారి అల్లకల్లోలమై, భూకంపం వచ్చినట్టుగా కొండ గజగజలాడి పోయింది,” అన్నాడు.

“అది భూకంపమా? కాదు, కాదు మహా ప్రశ్నయం! నేను రోజుల తరబడి జలస్తం భనం చేసి, సరోవరం అడుగు నుంచి కొండ లోని సారంగాల్లోకి దారులు ఏర్పరిచి, కావాలన్నప్పుడు సరోవర జలమంతా పాతాళ మర్గాన్ని ముంచేత్తేదుకు వీలుగా ఆరాయిని అక్కడ తాపదం చేశాను. ఆ రాయికి స్థాన భఘ్ఫత్వం కలిగితే, పాతాళదుర్గం నీట మును గుతుంది. కానీ, రాక్షసుల్లో కొండరైనా ఈ లోపల దుర్గాన్నించి అరణ్యంలోకి ఉన్న కొండదారి వెంట పారిపోయే అవకాశం ఉన్నది. ఆ దుర్మార్గుల్లో ఒక్కగా నొక్కడైనా అలా ప్రాణాలతో బయటపడకుండా ఉండేందుకే, ఇంత కాలం వేచివుండి, ఇన్ని ఏర్పాట్లు చేయవలసి వచ్చింది,” అంటూ కాలశంబరుడు, చెవులకు అరచేతులద్దం పెట్టుకుని

కొంచెం సేపు విని, “‘ఎమిటా అరుపులు? మీకు వినబడటం లేదా?’” అనిపక్కనున్న వాళ్ళను ప్రశ్నించాడు.

“ఎక్కడో దూరంగా పులులూ, సింహాలూ రెచ్చిపోయి మొరుగుతున్నట్టుగా ఉన్నది,” అన్నాడు విరూపుడు. “‘మొరగటమా?’” అంటూ మాంత్రికుడు చిరునవ్య నవ్య, “‘అవి కుంభిరుడి పెంపుడు జంతువులు. ఒకటిరెండు రోజులుగా వాటికి ఆహారం పెట్టుకుండా మాడ్చాడు. ఇప్పుడవి పాతాళదుర్గం నుంచి అరణ్యంలోకి పోయేందుకున్న ఒకే ఒక సన్నని కొండమార్గాన్ని కాపాడేందుకు వస్తున్నవి. ఆ దారివెంట మహాకలి తన అనుచరులతో బయటికి పారిపోలేదు. సాహసించి మనవైపుగా ఉన్న కొండ ఎక్కడలిస్తే మనం వాళ్ళను హతమారుస్తాం. ఆ క్రూరులందరూ నీట మునిగి చావవలిసిందే,’” అన్నాడు.

“శశికాంతుణ్ణీ, కాంతిసేనమా వెంట తీసుకుని సరోవరంకేసి బయలుదేరిన కుంభిరుదేమయ్యాడో తెలియటం లేదు,” అన్నాడు భద్రుడు. “‘నా మిత్రుడూ శత్రువూ కూడా అయిన పులిందుడి పడుచుపెళ్ళాం భామా సింగి కూడా వాళ్ళ వెంట ఉన్నదని చెప్పావు. ఆ గయ్యాళి అందర్నీ తప్పుదారి పట్టించి ఉండదు గదా?’” అన్నాడు విరూపుడు.

“మాకన్నిటికన్న రాజకుమారి ముఖ్యం. ఆమెను తెచ్చి రాణిగా చేస్తామని మా కదంబ ప్రజలందరికీ మాట ఇచ్చి వచ్చాం.’” అన్నాడు ధూమకుడు. సోమకుడు అవునన్నట్లు తలాడించి, విల్లంబుల్ని చేతికి తీసుకున్నాడు.

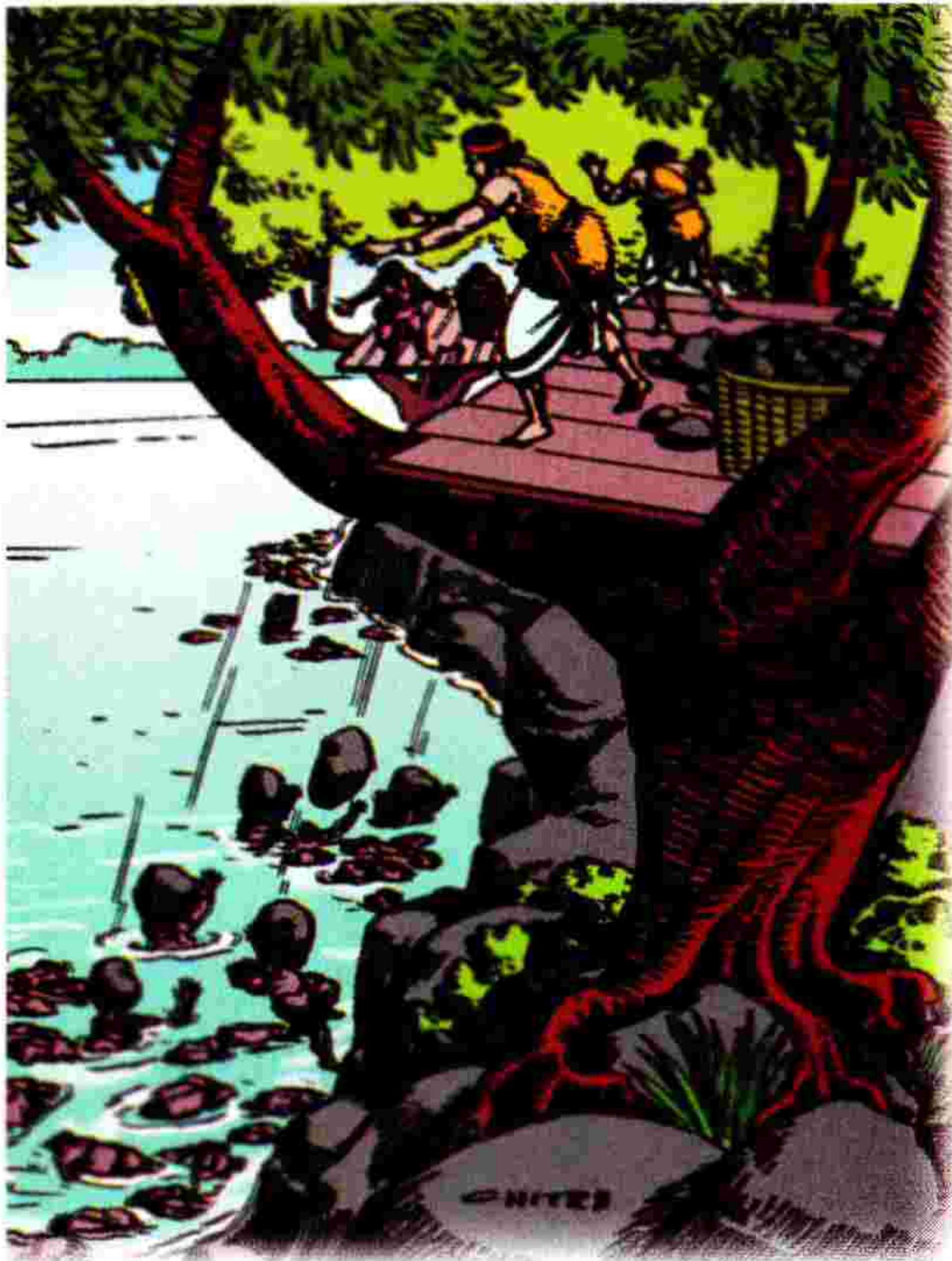
కాలశంబర మాంత్రికుడు అసంతృప్తితో తల పక్కకు తిప్పుకుని, “ఇప్పుడు ఎవరి ప్రయోజనం వాళ్ళు చూసుకోవటం ప్రారం భిస్తే మొదటికే ముప్పు వస్తుంది. నా తండ్రిని క్రూరాతిక్రూరంగా తల నరికి చంపిన మహా కలి రాక్షసుణ్ణి హతమార్చితే నా పగ తీరినట్టే! కానీ, అంతమాత్రాన కలగబోయే మేలేముం టుంది? వాడి అనుచరుల్లో మరొకడు పాతాళ దుర్గాన్ని ఆశ్రయంగా పెట్టుకుని, మహాక లిని మించిన ఫోర కార్యాలు చేయవచ్చి. కనక, ముందీ రాక్షసాధము లందర్ని యమ పురికి పంపితే, ఆ తరవాత రాజకుమారి కాంతిసేనా, మంత్రికొడుకు శశికాంతుడూ అందరి రక్షణా చూడవచ్చి,” అన్నాడు.

ఇంతలో కింద పాతాళదుర్గం వైపు నుంచి భయంకరమైన ధ్వని వినబడింది. మాంత్రి కుడూ అతడి అనుచరులూ ముందుకు

పరిగెత్తి కిందికి చూశారు. పాతాళదుర్గంలోని ఒక భాగం నీటి తాకిడికి పునాదులతో కూడా కదిలి నీట పడిపోయింది. అప్పటి వరకూ దాని మీద నిలబడి ఉన్న రాక్షసులు హాహా కారాలు చేస్తూ నీళ్ళల్లో పడి ఈదుతూ, రొప్పుతూ రోజుతూ మాంత్రికుడున్న కొండ వైపుకు ఈదుకు రావటం కనబడింది.

కాలశంబరుడు మంత్రదండం పైకెత్తి, “భద్రా! ధూమకా! నా మాట వినంది. శచి కాంతుడూ, రాకుమారి క్లేమంగా ఉన్నారని నమ్మండి,” అంటూ మంత్రదండాన్ని వాళ్ళ ముందుకు చాచి, “ఇదుగో, ఆ చెట్టు కింద కనబడుతున్నారు గదా? ఆ పక్కన ఉన్నవాడు కుంభీరుడు!” అంటూ వాళ్ళు అటు వైపు దృష్టి తిప్పక ముందే మంత్రదండాన్ని పైకెత్తి పట్టుకుని, “భద్రా! చెట్లుకొమ్మల్లో దాచి ఉంచిన రాకాని వడిశెలలను, రాక్షసుల మీద ప్రయో

గించటానికి ఇదే మంచి అదను. గురి చూసి, వాళ్ళ మీదికిరాతి గుండ్లను విసరండి,” అని చెప్పాడు. ఆ సరికే చెట్ల మీద ఉన్న వడిశెలల వాళ్ళు, పెద్ద పెద్ద రాతిగుండ్లను వాటిల్లో పెట్టి రాక్షసుల మీద ప్రయోగించటానికి సిద్ధపడి, ఆజ్ఞల కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు.

భద్రుడు వాళ్ళను సమీపించి, “ఇక రాళ్ళవ్వరం కురిపించండి. దెబ్బ కొకరాక్షసుడు పరలోకానికి ప్రయాణం కట్టాలి,” అని హెచ్చరించి, తన వెంట ఉన్న వాళ్ళతో, “మీరు మోయగలిగినంత పెద్ద రాళ్ళను వడిశెలల వాళ్ళ దగ్గరకు తీసుకుపొండి,” అని ఆజ్ఞాపించాడు. ఒక్క క్షణం తరవాత మహావృక్షాల కొమ్మలనున్న వడిశెలలనుంచి పెద్ద పెద్ద రాళ్ళ జూయ్ అని శబ్దం చేస్తూ, నీట ఈదుతున్న రాక్షసుల శరీరాలను తాక

సాగినై. దెబ్బ తగలగానే ఒక్కొక్క రాక్షసుడూ పెద్ద చావుకేక పెట్టి నీట మునిగి గిలగిలా తన్నుకుంటూ పైకి తేలసాగాడు.

ఆసరికి పాతాళదుర్గంలో ఎక్కువభాగాన్ని సరోవర జలం ఆక్రమించింది. దుర్గం తాలూకు కొన్ని శిఖరాలు మాత్రమే నీటి మీద తేలి ఉన్నవి. కొందరు రాక్షసులు ఆ శిఖరాలను ఆసరాగా పట్టుకుని వేళ్ళాడుతు న్నారు. కింద పొంగులు వారుతున్న నీటిని చూసిన బంగారు మొసలి పిల్ల అందులో దూకేందుకు గిజగిజ తన్నుకోసాగింది. ఆ కారణం వల్ల నల్ల గరుడపక్షి ఎంత బలంగా రెక్క లాడించినా ఎత్తుకు పోలేక, వరద నీటికి నాలుగైదు గజాల ఎత్తున ఎగరసాగింది.

“ఘోరకలేంద్రుడు మనను రక్షించేందుకు వస్తున్నాడు!” అంటూ పాతాళదుర్గం శిఖరం పట్టుకు వేళ్ళాడుతున్న ఒక రాక్షసుడు కేక వేశాడు. ఆ వెంటనే చాలా మంది రాక్షసులు, “రక్షించు, ఘోరకలేంద్రా, రక్షించు!” అంటూ హాహోకారాలు ప్రారంభించారు.

కాలశంబర మాంత్రికుడు పొట్ట చెక్కల యేలా నవ్వుతూ, “విరూపా! నీ నల్ల గరుడుడు నువ్వున్నట్టు నిజంగా దేవతాపక్షే. దాని సాయంతో మనం రాక్షసుల్ని బాగా మోసగించగలిగాం. కానీ, మహాకలి ఏమైనట్టు? వాడు జలగండం నుంచి తప్పించుకు పోలేదు గదా?” అన్నాడు, అదుర్దా కనబరుస్తూ.

అందరూ పరవళ్ళ తీస్తున్న నీటి కేని పరీక్షగా చూశారు. హరాత్తుగా రెండు ఏను గులు పాతాళదుర్గ శిఖరం వెనక నుంచి

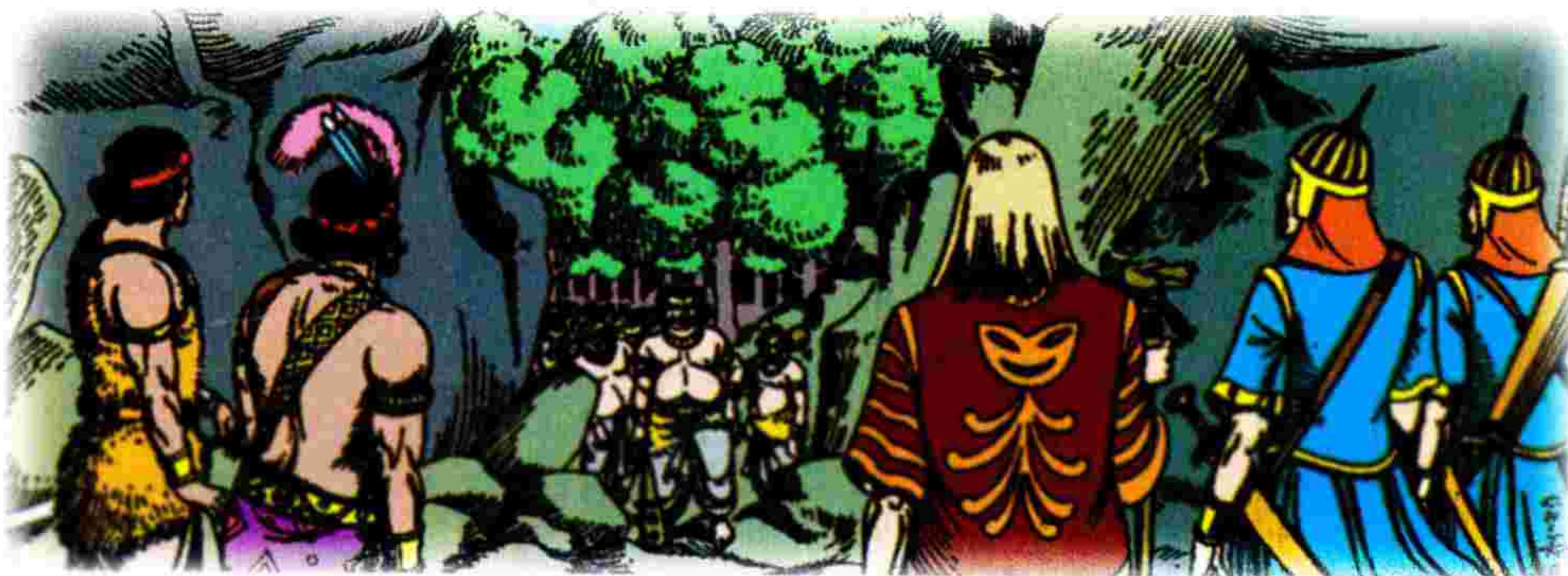
ముందుకు వచ్చినే. వాటిలో ఒక దాని మీద మహాకలి ఉన్నాడు, రెండవ దాని మీద అతడి అంగరక్కు లిధ్దరు కూర్చుని ఉన్నారు. అందరి దుస్తులూ నీళ్ళోదుతున్నవి. మహాకలి తన చేతిలోని గదను పైకెత్తి, “ఆ దిక్కు మాలిన పక్కి, నా తండ్రి అనుకుని ప్రాణాచారాలు పడి, నెత్తిమీదికొస్తున్న ప్రమాదాన్ని గుర్తించక చిక్కుల్లో పడ్డాం. ఇప్పుడు విచారించి లాభం లేదు. అందరూ అరణ్యంలోకి పోయే కొండ సారంగం కేసి ఈదుకురండి. కొండమీదికి చేరాలని ప్రయత్నించే వాళ్ళను, ఆ దుష్ట మాంత్రిక వెధవ కాలశంబరు డెలారాళ్ళు విసిరి చంపిస్తున్నాడో కనబడటం లేదా?” అంటూ పెద్దగా అరవసాగాడు.

మహాకలి అంగరక్కు లిధ్దరూ తాము ఎక్కి ఉన్న ఏనుగును చక్కారంలో వరద నీటి తిప్పుతూ, రాక్షసులను శూలాలతో పాడిచి మహాకలి చెప్పిన కొండ సారంగం కేసి మళ్ళీ వేయసాగారు. మహాకలి అటుకేసి ఏనుగును నడుపుతూ, “తొందరగా రండి! సారంగం దాటి ఒకసారి నేల తాకామో, ఆ మాంత్రికుడు చచ్చిన వాడికిందే లెక్క. నా

కాబోయ్యే పెళ్ళాం కాంతి సేన ఎక్కుడ? బలిపెట్టవలసిన ఆ చచ్చ వెధవ శశికాంతు దేమయ్యాడు? - పిశాచి భామాసింగి నీట కలిసిందా? ఆ అన్నటు కుంభీరా! కుంభీరా!” అంటూ కేకలు పెట్టసాగాడు.

“మహాకలిగాడికి మతిపోయింది! సంధి మంత్రాని కిదా సమయం? సరే, అందరూ కొండ సారంగం కేసి నడవండి. అక్కుడ కుంభీరుడు వన్యమృగాలతో ద్వార రక్షణ చేస్తూ ఉంటాడు. అయినా, రాక్షసులకు సింహాలతో పోట్లాడటం ఏపాటి? మనం కాట్ల కుక్కలతో కలియబడ్డంత తేలిక,” అంటూ కాలశంబరుడు వేగంగా బయలుదేరాడు.

రాక్షసులందరూ తమ రాజు వెనకగా ఈదుతూ సారంగ మార్గం కేసి రాసాగారు. మాంత్రికుడు తన అనుచరులతో కొండ రాళ్ళ ఎక్కి దిగుతూ, సాధ్యమైన చోటు కొండ అంచుల వెంట పాకుతూ, వాళ్ళకన్న కొంచెం ముందుగా సారంగ మార్గం చేరాడు. అతడికి అరణ్యం వైపుకు ఉన్న సారంగద్వారం ముందు కుంభీరుడూ, అతడి వంశం వాళ్ళు కనిపించారు. (వచ్చే సంచికలో ముగింపు)

Night

ରାତ

రాత

Bengali

ରାତ

అనునిర్వ

రహస్యాలు : త్యగం

[అంతరించిపోయిన ప్రాణుల భూమి అనునిర్వలో మరణం అనేది లేదని దోషోలు శివకు వివరిస్తాయి. అతడు చూసిన ప్రాణి రూపాలు భ్రమ మాత్రమే. అవి మారతాయి, పరివర్తన చెందుతాయి. అవి మరణించవు. శివ నిద్రపట్టని రాత్రి గడిపిన తర్వాత, చీనా ఏనుగు వచ్చి లేపుతుంది. యుద్ధమండలి వద్దకు అతడిని తీసుకునిపోవడానికి అది వచ్చింది. —తరవాత]

రహస్యాలు చాలా ప్రత్యేక దినం. చీనా ఏనుగు నన్ను నీటి గుంట వద్దకు తీసుకుపోయింది. నీరు చల్లగా ఉండి నా శరీరానికి హాయి గొలుపు తోంది. నా ముఖాన్ని శుభ్రపర్చుకుని, కాస్త అందంగా కనబడేలా తీర్చిదిద్దుకున్నాను. నా చేతిని నీటిలో ముంచి, నా మనస్సును ఊహాలకు వదిలేశాను... ఆకాశం నుండి సూర్యుడు భూమ్యుద నా జీవితం చివరి రోజుపై తీర్చు ప్రకటిస్తున్న దేవుడిలా ప్రజ్వరిల్లతున్నాడు, తాతయ్యను ఎలాంటి చిక్కుల్లో పెట్టుకుండా బుద్ధిగా మసలుకోమని మా నాన్న నాకు చెబుతున్నాడు: రైల్లో దోషోలు... వాటితోనేను మాట్లా

డకుండా ఉండినట్లుయే పరిణామాలు చాలా తీవ్రంగా ఉండేవని నేనుకున్నాను. తాతయ్య భవంతిలోకి నీరు దూసుకొస్తాంది, నాగరికతల ధూళి, కోల్పోయిన అద్భుత సంపదల లోహ వర్ణాలు, శతాబ్దాల పాపాలతో సముద్రం వాసనే స్థాంది... సముద్రానికి అన్ని తెలుసు. మన బాకీ తీర్చుకోవడానికి అది వచ్చింది. దాని పాప పరిహారలు. నా చేతిలో నీరు శ్యాసిస్తున్నట్లుగా అనుభూతి చెందాను. అది సజీవంగా ఉంది. నేను ఇక్కడ ఉన్నట్లు దానికి తెలుసు. నా చేతిని ఓ గోరు పట్టి ఉంచింది. నా కళ్ళను తెరవలేకపోతున్నాను. అదేంటో నేను చూడలేకపోతున్నాను.

అది నన్ను నీటిలోనికి లాగింది. ఆల్లంత దూరంలో చీనా ఏనుగు అనందంగా ఫ్లింకరిస్తాంది. ఏం జరుగుతోందో దానికి తెలియ కుండా ఉండాలి లేదా ఇదొక అనూహ్యమైన నాటకీయ ప్రదర్శనగా భావించి తన అనుమతిని ఫ్లింకారం రూపంలో తెలుపుతుండ వచ్చు. నా భుజాన్ని ఏదో తడుతోంది... నా కళ్ళను

Night

రాత్రి

రాత్రి

Marathi

రాత్రె

తెరువవలసిందిగా ఏదో నన్ను కోరుతోంది... నా సహజ స్వభావానికి వ్యతిరేకంగా ఘర్షణపడుతూ, నేను కళ్ళు తెరిచి చూశాను. అదుగో మాతాతయ్య!! అతడి పక్కన వందలాది మంది జలమానవులు తేలియాడుతున్నారు. నారింజ పచ్చ కళ్ళతో వారు నాకేసి కన్నార్పకుండా చూస్తున్నారు. సుతారంగా పట్టుకున్న జలకన్య చేతుల్లో లడ్డు చికిత్స వున్నాడు. ఆమె జూత్తును అతడు నములుతున్నాడు. అయితే ఆమె దాన్ని స్వార్థితో తీసుకుంటోందని నేను భావించాను.

నాతో ఏదో చెప్పాలని తాతయ్య ప్రయత్నిస్తున్నాడు. తన చేతిలో రబ్బరు తొడుగును చూశాను. తను చెబుతున్న దాన్ని అర్ధం చేసుకోవడానికి నేనూ ఒకదాన్ని ధరించవలసి వచ్చింది. ఆయన నుంచి దాన్ని తీసుకుని నా తల చుట్టూ కప్పుకున్నాను. నేను బాగానే ఉపిరి పీల్చుకోగలను.

“ఎలా ఉన్నావు” అని అడిగాడు. నా తలను పెద్ద తరంగం తాకింది. “క్కమించు” అని చెప్పి అతడు నా కంట్లోకి మరో తరంగాన్ని పంపాడు!

తాతయ్య తన యవ్వన జీవితంలో మంచి వైద్యుడుగా పేరుపొందాడు. అయితే పర్యావరణ సమస్యలపై స్వచ్ఛందనేనా సంస్థను ఏర్పర్చడానికి వైద్యవృత్తిని వదులుకున్నాడు. తన నిర్ణయంతో కుటుంబంలో చాలా మంది ఆశ్చర్యపడ్డారు. తన నిర్ణయం మార్చుకోవలసిందిగా వారు తనను కోరారు. అయితే తాతయ్య వెనుకడుగు వేయలేదు. మా నాన్న అప్పుడే కళాశాల చదువు పూర్తి చేసి ఉన్నత చదువుల కోసం విదేశాలకు వెళ్ళడానికి చూస్తుండేవాడు. అయితే డబ్బులేక అతడు ఉద్యోగం చూసుకోవలసి వచ్చింది. అందుకే అతడు తాతయ్యను ఇప్పటికీ క్కమించలేదు. “ఈ సహజ సంభాషణ బాగానే ఉంది కాని దానివల్ల ఒరిగే మంచేమటి?” ఈ పునరావృత్తి

కథను అతడు వల్లేవేస్తూ గొఱుకున్నాడు. అలా ఎందుకు చేశారని నేను ఓసారి మాతాతయ్యను అడిగాను. తన పాపాలను కడిగేసుకోవడానికి తనకు ఇదొక మార్గమని అతడు చెప్పాడు. తన ముఖం పాలిపోవడంతో నేను ఈ విషయాన్ని మరికరెట్టించలేక పోయాను.

“మండలికి నువ్వు కూడా వస్తున్నావా?” నేనడిగాను. ఆయన నాతో ఉంటే బాగుంటుందని అనుకున్నాను.

“నేనలా చేయలేను శివా, ఇక్కడ మానవులకు ప్రాతినిధ్యం వహించడానికి ఎంపికైన వ్యక్తివినువేనా అని నాకు భయంగా ఉంది! మనం తలదించుకునేలా చేయకు!” అతడి గొంతులో పరిహసం ధ్వనించింది.

“అలాగా? నాకు అదృష్టం కలగాలని ఆశీర్వదించడానికి ఇక్కడికి వచ్చావా?”

“లేదు” అతడి గొంతులో తీవ్రత ధ్వనించింది.

“మండలీలో ఈ రోజునీ జీవితంపై గురిపెట్టబో తున్నట్లు జలమానవలు నాకు చెప్పారు.” ఒక్కసారిగా నవనాడులూ కుంగిపోయినంత పనయింది నాకు. చరిత్ర పూర్వయుగపు కోరలు కలిగిన క్రూర జంతువుల సేనతో నేను ఎలా ఎదుర్కొవాలి? నా అంత్యక్రియల పాటను నేనే రాసుకోవలసి ఉంటుంది కాబోలు.

“వారికెలా తెలుసు” నేను గొణిగాను.

“వారికి రాబిన్ చెప్పాడు. నువ్వు ఇక్కడ ఉంటున్న విషయం వెల్లడయ్యాంది. నీకు సాయం చేస్తానని మయూరి నీకు వాగ్గానం చేసినప్పటికీ, ఇతర జంతువులు మాత్రం ఇప్పటికీ ఆగ్రహం తోటే ఉండవచ్చు.”

నేనేమీ చెప్పలేదు. నీళ్ళు ఉన్నట్లుండి భారంగానూ, ప్రాణాంతకంగాను కనిపించాయి.

నాకు నేనే నీటిలో కొట్టుకుపోతున్నట్లు భావించాను... కొట్టుకుపోయా... నాకు నేనే చెప్పుకున్నా... నా విషయంలో పొంచుకుని ఉన్న విధిని ఎదుర్కొవడం కంటే ఇదే మంచిది.

“గుర్తుంచుకో, నీ గురించి వారికేమీ తెలియదు. మనములకోసమే నువ్వు నిలబడుతున్నట్లు వారు చూస్తారు. వారి కోపాన్ని అర్థం చేసుకో.”

“అర్థం చేసుకున్న తర్వాత నేను చేయవలసింది ఏమిటి?” వ్యంగ్యంగా అడిగాను. ఇలాంటి ప్రకటనలు చేయడం చాలా సులువే. కానీ నేను ఏం చేయాలి?

“ప్రారంభంలో నీ ఉద్దేశ్యాన్ని కాస్త అదుపులో పెట్టుకో.” తాతయ్య “సూచించాడు. ఇంకా కొనసాగించాడు. “నిన్న చంపాలని వారు ప్రతిపాదించవచ్చు. దానికి తిరుగు సమాధానం ఇవ్వకు.”

“అలాగా? తర్వాత మరి? ప్రదర్శన తర్వాత అందరూ ఇంటికి వెళ్ళి టీవీ చూస్తారనుకుంటాను.” రెచ్చిపోయాను. తాతయ్య ఏమాలోచిస్తున్నట్లు?!“

“అవును, చాలా మంచి ఆలోచనే” అతడు నువ్వుటం కొనసాగించాడు. అతడికి మతి పోయిందా అని నేను ఆశ్చర్యపడ్డాను.

“నా బుర్ర ఇంకా పని చేస్తానే ఉంది, భయపడకు.” తాతయ్య నవ్వాడు. సాధారణంగానే అతడు నా మనస్సును చదవగలిగాడు. “ప్రదర్శన, శివా అది ప్రదర్శన మాత్రమే. నిజమైనది కాదు.”

“హల్సా?”

“మయూరి నీ గురించి అందరికీ సర్ది చెబుతుంది. తమ కోపం చల్లార్చుకోవడానికి ఆమె ప్రతి ఒక్కరికీ అవకాశమిస్తుంది. భయపడకు,

Night

ରାତ୍ରି

ରାତ୍ରି

Oriya

ରାତ୍ରି

వారు శారీరకంగా నీకు హాని కలిగించరు. రక్తం చిందించడం మానవ చర్యగా ఇక్కడ వర్గీకరించారు.... వారు అలాంటి చర్యకు పాల్పడాలని కోరుకోరు.”

“ప్రదర్శన అంటే నువ్వు ఏమనుకుంటున్నావు?”
అడిగాను.

“అదంతా ఓ నటున.
నీటిలో ముంచి వేయడం ద్వారా
నిన్న హతమార్చాలని వారు నీపై తీర్చు చెప్పి
వచ్చు. చావడానికి సహజమైన మార్గం.”
“చావడానికి అది సహజమైన మార్గం ఎలా
అవుతుంది?”
“ఎందుకంటే మనం నీటినుంచే వచ్చాము.
నీటిలోనే మనం తప్పక చస్తాము”

“వాళ్ళు నిన్న నీటిలోకి లాగేటప్పుడు నువ్వు
చేసిన నేరాన్ని తప్పక అంగీకరించు. అప్పుడు
వారు నిన్న సముద్రంలో వదిలివేస్తారు...”

“అప్పుడు నువ్వు నన్న కాపాడతావా?”
“కాపాడతాను. నేనిక్కడ ఉన్నట్లు నేలమీద
ఉన్న ప్రాణులకు తెలీదు. జలమానవుల మద్దతు
కూడా మనకుండని వారికి అస్సులు తెలీదు.”

“అదెలా జరుగుతుంది?”
“ఏమిటి?”
“జలమానవుల సహాయం. వారు మిత్ర
జాతిగా కనిపించడం లేదు!” వారి మధ్యమేము
ఉన్నామనే విషయం మర్చిపోయి అరిచాను.

“జలమానవులు దేనికి బాగా విలువ ఇస్తారో
తెలుసా, శివా”

“తెలీదు.. చెప్పు మరి.”
“రహస్యాలు.”

“హాళ్ళా?”

“ప్రపంచంలోని అన్ని రహస్యాలను వారు
సేకరించారు. మానవుల నుండి, జంతువుల
నుండి, పక్కల నుండి సముద్రంలోకి వచ్చిన
రహస్యాలు... ఎందుకంటే అంత్యదశలో ప్రతిది
సముద్రం వద్దకే వస్తుంది మరి.”

“రహస్యాలతో... వారేం చేయబోతారు.”

“వాటిని భద్రపరుస్తారు.”

“అలా చేయడం వల్ల వారికి ఒరిగేదేమిటి?”

అర్థంకాక అడిగాను.

“వారికి సత్యం తెలుసు శివా. మానవులు
కాలం వెనుకే పరుగెడుతున్నారన్నది నిజం.
దాన్ని ఎప్పుడు చూస్తారో తెలియదు గానీ, మనల్ని
దేవుడి నుండి వేరుచేస్తున్న అంతు చిక్కని విష
యాన్ని శోధించడంలో వారు మునిగిపోయారు.
సైన్స్, గణితం, సాహిత్యం, తత్వశాస్త్రం... ఇవన్నీ
సత్యం కోసం జరుగుతున్న అన్యేషణలు కావా?”

నేను మౌనం వహించాను. ప్లాటో రూపాల
సిద్ధాంతం గురించి నాకు గతంలో ఓమెన్ చెప్పిన
విషయాలపైకి నా ఆలోచనలు మళ్ళాయి.

“తర్వాత?”

“తర్వాత వారు విశ్వానికి చెందిన కథలను

Night

రాత్రి

રాત

Gujarati

రాత్

సురక్షితంగా భద్రపర్చారు. వారికి సంబంధిం చినంత వరకు తెలుసుకోవడం అన్నది సజీవంగా ఉంటుంది.”

నేను తలూపాను. “వారికి నువ్వు ఏం చెప్పావు?”

“ఆ విషయం చెప్పలేకపోతున్నందుకు నేను భయపడుతున్నా... ఇంతవరకూ ఎవ్వరూ తెలు సుకోలేని లేదా ఇక్కె తెలుసుకోలేని రహస్యం గురించి వారు నన్ను అడిగారు. వారికి నేను చెప్పేళాను.”

నా చూపులకు దొరక్కుండా తాతయ్య ముఖం తిప్పుకున్నాడు. సముద్ర మొక్క వైపు చూస్తున్నాడు. ఈ విషయాన్ని ఇంతటితో వదిలి వేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ఇంతకు మించిన సంక్లిష్ట విషయాలు పాంచుకుని ఉన్నాయి.

“ఇది సరైన సమయం,” ఉన్నట్టుండి నా మోచేతికి సమీపంగా పెద్ద శబ్దం వినిపించింది. ఒక్కసారిగా కలవరపడ్డాను. జలమానవుల నేత అక్కడ నిలబడి నాకేసి తీక్కణంగా చూస్తూ ఉన్నాడు.

“నువ్వు ఇప్పుడు వెళ్లవలసి ఉంది శివా,” తాతయ్యచెప్పాడు. “మనం గర్వపడేలా చెయ్య.”

మాటరాకపోవడంతో నేను ఊరికి తలూపాను.

నేనింత వరకు నా పారశాలకు కూడా ప్రాతినిధ్యం వహించలేదు, అలాంటిది ఇక్కడ మానవజాతి మొత్తానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాను!

నేను తొడుగును తీసివేసి, తాతయ్యకు అప్పి గించాను. ఇద్దరు జలమానవులు నా రెండు చేతులను పట్టుకుని మెల్లగా ముందుకు తోశారు. నీటిగుంట ఉపరితలాన్ని శ్వాసించే ముందు కాస్త ప్రశాంతంగా గడిపేందుకోసం నా కళ్ళను మరోసారి మూసుకున్నాను.

“మిత్రమా! నాలో భయం ప్రారంభమవుతోంది” చీనా ఏనుగు నా చెవిలో గొణిగింది.

“ఏం జరుగుతుందో నువ్వు ఎప్పటికీ నమ్ములేవు” పెద్ద గొంతుతో చెప్పాను.

“మీ తాతయ్య అంగీకరించాడా?” స్వరంలో సానుభూతి ధ్వనిస్తుండగా అడిగింది.

“ఆ..! నీకెలా తెలుసు?”

“మండలికి వెళ్లడానికి ముందుగా.... అతడిని కలుసుకుంటావని నీకు తెలుసు... నేను నీకు చెప్పలేదూ?”

“లేదు!” గట్టిగా అరిచాను.

“సరేలే. ఆకస్మిక విషయాలు జీవితంలో సంతోషాన్ని కొనితెస్తాయి, కావా?” చీనా ఏనుగు ఇకిలించింది. నేను తిప్పికొట్టాను... కోరనన్ను లాగినప్పుడు నేను దిగ్రాంతి చెందాను.... అయితే తాతయ్య, లడ్డు

లను చూడటం మాత్రం కాస్త
ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించిన మాట
వాస్తవం.

“బణ్ణ కాస్త వెచ్చబర్చుకో
అబ్బాయి,” పాడూటి ఆకులు
కలిగిన చెట్టుకేసి చూపిస్తూ చీనా
ఎనుగు చెప్పింది. నేనోక ఆకును
తెంపి దాంతో నా శరీరాన్ని రుద్దు
కున్నాను. తక్కణం నా దుస్తులు
తడారిపోయాయి.

“మరో ఆశ్చర్యం!” చీనా
ఎనుగు నవ్వింది. నా కళ్ళను అటూ ఇటూ
తిప్పాను. “సిద్ధమేనా?” ఎనుగు అడిగింది.
నేను తలూపాను.

ఎనుగు నా ముందు నడుస్తుండగా నేను
దాన్ని అనుసరించాను. పక్కపక్కనే మెల్లగా
నడుస్తూ, మౌనంగా కవితాపాదాలను ఉచ్చ
రిస్తూ, పీలగా పాడుకుంటూ నడిచాను.

అనునిర్వను పగటిపూట చూడటం ఇదే
మొదటిసారి. సాందర్భం ఉట్టిపడుతున్న ప్రాంతం
గుండా నన్ను తీసుకెళ్ళింది. అది పచ్చిగా,
సంపద్వంతంగా ఉంది. నా ముక్కు పీలుస్తున్న
పరిమళాలు కొత్తగాను, ఉత్తేజకరంగాను
ఉన్నాయి. కీటకాల ధ్వనులను విన్నాను. అవి
తేనెటీగలేనా? వాటి రొద ఒకమోతలాగా ఉంది.
చుంబా.. వాంబా.. చుంపా.. వంపా.. నేను ఆ
లయను అనుకరించడం మొదలెట్టాను.

“మౌనంగా ఉండు. ఉండలేవూ?” చీనా
ఎనుగు నవ్వింది. “ఉంపూ” నడుము కదిలించ
డాన్ని ఆపివేయడం ఇష్టం లేనివాడిలా చెప్పాను.

“నీన్ను మండలిలో ప్రవేశపెట్టడానికి అది
సంకేత ధ్వని” కమ్మగా చెప్పింది.

నేను ఆగిపోయాను. నీ అంత్యక్రియల వద్ద

నువ్వే నృత్యం చేయడం గురించి మాట్లాడుతున్న
ట్లుగా ఉంది.

“అప్పుడే వచ్చేశామా?” ఆశ్చర్యపోయాను.

దాదాపుగా: “అతడు చెప్పాడు. నువ్వు
చూడాలను కుంటున్నావా?”

“నేను తలూపాను.” చీనా ఎనుగు కాస్త
వంగి, ఉన్నట్లుండి తన తొండంతో నా శరీరాన్ని
పెనవేసింది. “‘ఏయ్’ గాభరాగా అరిచాను.

“ఉరకుండు” అని చెప్పి ఎనుగు నన్ను
ఓ పెద్ద చెట్టు కొమ్ముమీద ఉంచింది.

“సూటిగా ముందుకు చూడు” మృదు
వుగా చెప్పింది.

అసాధ్యమనిపించే రీతిలో సకల వర్ష శోభిత
సముద్రం నా కళ్ళ ముందు నిలిచింది. ఎటు
చూసినా తలలు, తోకలు, కాళ్ళ, పశ్చు, అంతం
లోని క్రమరాహిత్యం. కళ్ళు... వేలాది జంతు
వుల కళ్ళు. సూర్యుడి వెలుతురులో మెరుస్తు
న్నాయి. వేచి చూస్తున్నాయి. పట్టి పట్టి చూస్తు
న్నాయి.

నా కొసం వేచి చూస్తున్నాయి.

- (ఇంకావుంది)

- సామ్యరాజేంద్రన్

ఉదయ తారలు

గెలుపాందిన అవార్డులు:

- సాధించిన
అంతర్జాతీయ
పతకాలు: 2
- జాతీయ పతకాలు: 4
- సాధించిన ప్రాంతీయ
పతకాలు: 27
- ఆష్టేలియాలోని సిద్ధీ
నగరంలో శిక్షణ
మరియు పోటీల
కొసం భారతీయ జట్టు
(జూనియర్ విభాగం)
ప్రతినిధిగా ఎంపిక.
- జూనియర్ జాతీయ
ఈక్యఫ్రైయన్
ఛాంపియన్షిప్
(2006-07)
మరియు
(2008-09)లో
ఉత్తమ రైటర్గా
ఎంపిక.
- ధిల్లీ అశ్వ క్రీడా పోటీల్లో
వరుసగా
మూడుసార్లు:
(2006-07),
(2007-08),
(2008-09)లలో
ఉత్తమ రైటర్గా
రికార్డు.

యుష్టీస్ అహావట్

మీరటకి చెందిన యుష్టీస్ అహావట్ ఈ గుర్రపుస్వరీ పట్ల తన ఆసక్తిని మనతో పంచుకుంటున్నాడు. పదేళ్ళ వయసులోనే ఈక్యఫ్రైయన్ క్రీడలో పాలు పంచుకున్నట్లు చెప్పాడు. తన తండ్రి, అర్జున అవార్డు గ్రహీత అయిన లెప్పినెంట్ కల్పల్ దీప్ అహావట్ తనకు స్వార్థిని కలిగిస్తుంటారట. ధైర్యసాహసాలు, కార్యాచరణ వంటి అన్ని గుణాలనూ ఈ క్రీడలో కనుగొన్నాడు. అత్యాత్మా హంతో ఈ క్రీడలో అడుగుపెట్టడానికి ఇవే కారణమయ్యాయట.

దేవన్ పబ్లిక్ స్కూల్కు చెందిన ఈ తొమ్మిదవ తరగతి విద్యార్థి రోజు 90 నిమిషాల పాటు గుర్రపుస్వరీని అభ్యసిస్తుంటాడు. పరీక్షల సమయంలో మాత్రం మినహాయింపు ఉంటుంది. ఆట ప్రణాళికను రూపొందించుకోవడంలో తల్లి తనకు సహాయపడు తుందట, ఈ క్రీడలో సాధించిన విజయాల గురించి తను చదివే పారశాలలో ఓ కథనం ప్రచురించారు. అన్ని వైపుల నుండి లభిస్తున్న ఈ ప్రోత్సాహం యుష్టీస్ కు ఆనందాన్ని కలిగిస్తూ ఉంటుందట.

డ్రెస్జెజ్, షో జంపింగ్ క్రీడలలో కూడా యుష్ పాలు పంచుకుంటూ ఉంటాడు. తను ఆడే ఆట నుంచి ఎన్నో జీవిత పాఠాలను నేర్చుకున్నాడు. క్లిష్టు సమయాలలో ప్రశాంతంగా ఉండటం, జీవితంలో మంచి చేయడానికి ఎల్లప్పుడూ ప్రయత్నించడం, సత్వర నిర్ణయాలు తీసుకోవడం, జంతువుల పై

ప్రేమను పెంచుకోవడం వంటివి తను నేర్చుకున్న పాఠాల్లో కొన్ని. ఈ గుర్రపుస్వరీ ఛాంపియన్షిప్ కు చందమామ శుభాకాంక్షలు తెలుపుతోంది. తను చేసే అన్ని ప్రయత్నాలలో నెగ్గుకురావాలని ఆకాంక్షిస్తోంది.

Night

రాత్రి

వాళ్ళా

Santali

నిండా

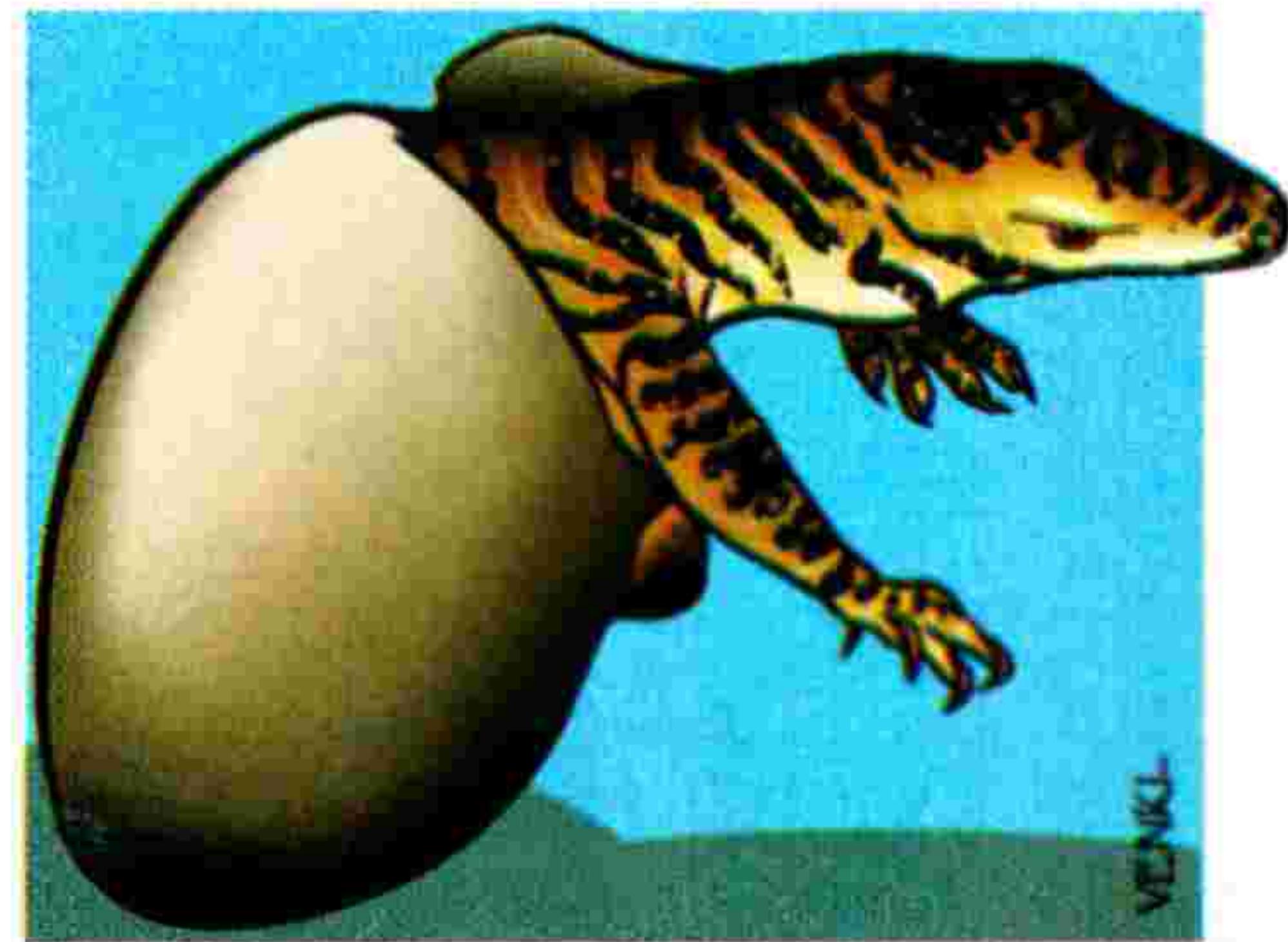

చందమామ కబుర్లు

నూతన కొమాడో డ్రాగన్ జననం

దాదపు 34 ఏళ్ళ నిర్విరామ కృషి తర్వాత, కొమాడో డ్రాగన్కు జన్మించిన వ్యాధింలో సింగపూర్ జూ విజయం సాధించింది. 16 అంగుళాల పొడవుండే ఈ పిల్ల కొమాడో ప్రపంచంలో అతి పెద్ద బల్లి జాతులకు నిలయమైన ఇండోనేషియా వెలుపలి ఆసియా ప్రాంత జూలో జన్మించిన మొట్టమొదటి కొమాడో డ్రాగన్ అని జూ ప్రతినిధి చెప్పారు.

సహాయ డైరెక్టర్ విశ్వజిత్ గుహ ప్రకారం “కొమాడో డ్రాగన్కు జన్మించిన వ్యాధిం ఈ జూ చరిత్రలో గొప్ప ఘటన. కొమాడో జంటల మధ్య పొందికసరిగా లేకపోవడం, గుడ్డను పాదిగించడంలో అనుభవ లేమి, జూలో మగకొమాడోలే ఎక్కువగా ఉండటం వల్ల ఇక్కడ కొమాడోను పుట్టించే ప్రక్రియ సంకీర్ణంగా మారింది.” అంతరించి పోతున్న ప్రాణులకు సంబంధించి అంతర్జాతీయ ప్రకృతి పరిరక్షణ సమితి రెడ్ లిస్ట్లో కొమాడో డ్రాగన్నను ‘ప్రమాదకర స్థితిలో ఉన్నవి’గా గుర్తించారు.

ముసత్సులో బాలిక స్నేహం

రీటా అనే నాలుగేళ్ళ బాలిక పుట్టినప్పటి నుంచి మొసత్సులో వాటి బోనులోనే జీవిస్తాంది. ఆమె తల్లిదండ్రులు మార్గరీటా తరంటినా, సెర్గీ తారాంటినాలు ప్రాథమికంగా జంతు శిక్షకులు. రీటా పుట్టిడానికి కాస్త ముందుగా మిషా, మిషా అనే రెండు మొసత్సును చేరదేశారు. వాటిని తమ బిడ్డతోట పెంచాలని నిర్ణయించుకున్నారు. దాంట్లో వారు విజయం పొందారు కూడా!

పుట్టినప్పటి నుంచి రీటా, రెండు మొసత్సుల్లా కలిసి ఉండటం చేత, ఆమెను తమ పంటికింద ముక్కలా అవి భావించలేదు. ఇప్పుడు ఏళ్ళలో ఎవరూ ఏ ఒక్కరినీ విడిచి ఉండలేరు.

మొసత్సుకూర జంతువులే కానీ వాటికి కూడా విచక్షణ ఉంటుందని రీటా తండ్రి అంటారు. రీటా పసిపాప కాబట్టి తనకు ఏ హని చేయరాదని మొసత్సు అర్థం చేసుకున్నాయి. ఈ నాలుగేళ్ళలో అవి ఎన్నడూ ఆమెకు హని చేయలేదు మరి.

Night

రాత్రి

రాత్రి:

Sanskrit

రాత్రి:

నమ్మల పుష్టులు

టీచర్: నీ చేతి ప్రాత
భయంకరంగా
ఉంది రమణా.
బాగా రాయడం
నువ్వు నేర్చుకో
వాలి మరి.

రమణ: నేను బాగా
రాస్తే, నా అక్షరాలు భయంకరంగా ఉన్న
విషయం బయటపడుతుంది కదండీ!

తాత: ఎందుకురా
బకచేతికి మాత్రమే
తొడుగు తొడుకున్ని
ఉన్నావు.

రోషన్: “ఎందు
కంటే వాతావరణ
శాఖ చెప్పింది. వాతావరణం చల్లగానూ
ఉండవచ్చు, మరో వైపున వేడిగానూ
ఉండవచ్చు!”

రాణి: నేను ఒకప్పుడు రోడ్స్ మీద ఆడుకుంటూ
ఉండగా, వేగంగా వస్తున్న కారు నన్న బలంగా
తాకింది. వెంటనే స్ఫూర్హ తప్పి పడిపోయాను.

వాణి: ఓ మై గాడ్! ఆ ప్రమాదం నుంచి బయట
పడ్డావా లేదా చనిపోయావా?

రాణి: ఖచ్చితంగా నాకు
గుర్తు లేదు. ఎందు
కంటే అప్పుడు నా
వయసు నాలుగేళ్ళే.

మనీష: నాన్నా నాకో చిన్న సందేహం.

నాన్న: సందేహమా? అడుగు మరి!

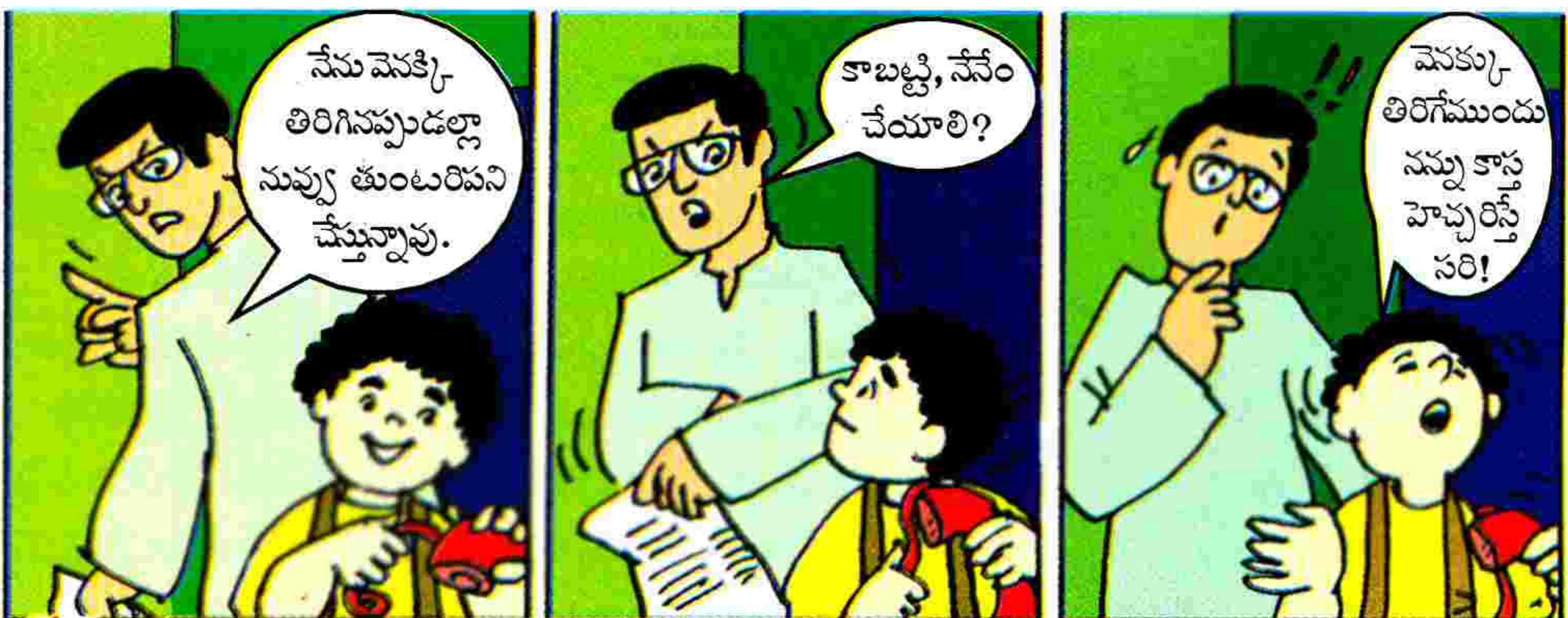
మనీష: ఇంకు ధర మరీ ఎక్కువా నాన్నా?

నాన్న: లేదు నాన్నా, ఎందు
కలా అడుగుతున్నావు?

మనీష: ఏంలేదు. కాసింత
ఇంకు సోఫాపైన విదిల్చాను.
అంతే అమ్మ ఒక్కసారిగా
ఢీలాపడిపోయింది మరి!

అల్లరి దత్తు

హాస్యకథ

దర్జీ మేలువస్తుం

ఓసారి అక్కర్ ఆస్థానానికి అతి సుందరంగా రూపాందించబడిన పెట్టె ఒకటి చైనా నుండి బహుమతిగా వచ్చింది. దర్శరులో ఉన్న వారు మునుపెన్నదూ చూడనంత నాణ్యమైన, అతి మృదువైన పట్టుతో తయారు చేసిన మేలివస్తుం ఆ పెట్టెలో ఉంది. అక్కర్ సతీమణి దాన్ని చూసి ముచ్చటపడింది. నగరంలో భాగా పేరున్న దర్జీకి ఇచ్చి దాంతో చక్కటి బట్టను కుట్టించుకోవాలని బేగం నిర్ణయించుకుంది. ఆమె ఆ మేలి వస్తాన్ని బీర్చులకు చూపించింది. ఆ పట్టు మృదుత్వాన్ని చూసి బీర్చుల్ ప్రశంసించాడు. “మా ప్రియమైన బేగంగారికి సరిగ్గా సరి పోయే మేలివస్తుం ఇది” అని చెప్పాడు.

“బీర్చుల్, మనం కుట్టడానికి పంపించే ప్రతి గుడ్డ ముక్కలోనూ కొంత భాగాన్ని దర్జీలు కొట్టేస్తారని విన్నాము. నిజమేనా?” బేగం అడి గింది. “అవును బేగు సాపొబా!” చెప్పాడు బీర్చుల్.

“అయితే నేను పంపిన మేలివస్తుం నుంచి తయారైన దుస్తులను మరెవరూ ధరించకూడదని అనుకుంటున్నా” బేగం చెప్పింది.

“అలా కుదరకపోవచ్చు. ఏదేమైనప్పటికీ మీ మేలివస్తుం నుంచి కొంత భాగాన్ని దర్జీ ఖచ్చి తంగా తీసేసుకుంటాడు.” బీర్చుల్ చెప్పాడు.

బేగం తల అడ్డంగా ఉపింది. “అంత ఖచ్చి తంగా ఎలా చెప్పగలవ బీర్చుల్? నా కోసం బట్ట కుట్టతున్నప్పుడు దర్జీ పక్కన భట్టులను కాపలా పెడితే ఎలా ఉంటుంది?” అన్నది.

బీర్చుల్ చిరునమ్మ నవ్వాడు. “బేగం

సాపొబా, అలాగే కానివ్వండి. అయితే మీరెన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా, మీ మేలివస్తుంలో కొంత భాగాన్ని కొట్టేయడానికి దర్జీ తప్పక మార్గం కనిపెట్టితీరతాడు” అన్నాడు.

బేగం తల అడ్డంగా ఉపింది. “రాజు దర్జీని పిలిపించండి. అంతఃపురంలోనే బట్టలు కుట్ట మని అతడికి చెప్పండి. అతడి చుట్టూ భట్టులను కాపలాగా ఉంచండి” ఆదేశించింది.

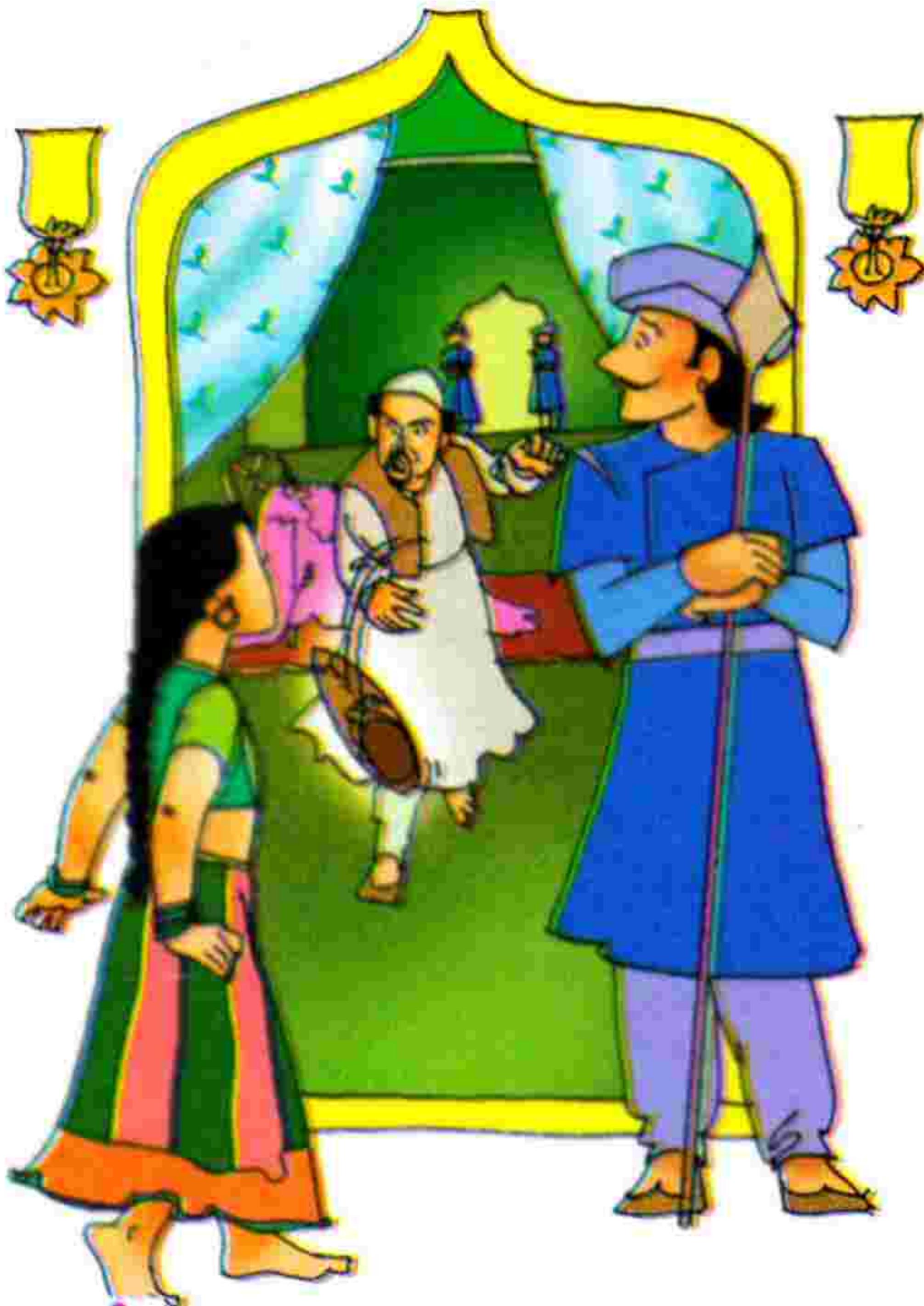
“వెంటనే ఆ ఏర్పాట్లు చేయస్తాను బేగం సాపొబా” చెప్పాడు బీర్చుల్.

ఆ మరుసటి దినం, రాజు దర్జీని అంతఃపురంలోకి తీసుకువచ్చారు. బేగం అతడికి

అన్ని పురతులూ వివరించింది. తర్వాత నలుగురు సైనికులు అతడిని ఓ గదిలోకి తీసుకుపోయారు. గది నాలుగు మూలల్లో నిలబడి అతడిపై ఓ కన్సేసి ఉంచారు. అతడు అక్కడే అన్నపాసీయాలు తీసుకునేలా చేశారు. కుట్టడం ముగించిన తరవాత అతడు ఆ గదిలోనే నిద్ర పోయేవాడు. గది బయటకు రావడానికి, ఒంటరిగా ఇంటికి వెళ్ళడానికి కూడా దర్జీని అనుమతించలేదు!

అలా ఓ వారం గడిచింది. దర్జీ చేతుల్లో ముఖ్యమైన పని ఉండటం చేత అతడు సహానంతో పనిచేశాడు. బేగం సాపోబా దుస్తులు చాలా బాగా కుదిరాయి! ఓ రోజు ఓ చిన్న అమ్మాయి అంతఃపురానికి వచ్చింది. ఆమె దర్జీ కూతురు. ఆమె విషాదంగా కనిపించింది. తన తండ్రిని చూడాలని ఆమె కోరిక.

తన తండ్రి బట్టలు కుడుతున్న గది ప్రవేశ ద్వారం వద్దకు అమ్మాయి చేరుకుంది. తండ్రిని చూడగానే షట్టరాని సంతోషంతో అతడి వద్దకు పరుగెత్తాలని చూసింది. అయితే భటులు ఆమెను అడ్డుకున్నారు.

“లోపలకు పోవడానికి ఎవరికి ప్రవేశం లేదు.” చెప్పారు. “మా అమ్మ వద్దనుండి ముఖ్యమైన సమాచారం తీసుకుని ఇక్కడికి వచ్చాను.” చెప్పిందా అమ్మాయి.

“ఎంత ముఖ్యమైనదైనా సరే, నీవు నిల బడ్డచోటి నుంచే ఆ విషయాన్ని చెప్పు” వారిలో ఒక భటుడు చెప్పాడు.

“నాయనా, నీకు దూరమైపోయాము. త్వరగా ఇంటికిరా, ఇప్పుడే పోదాం పద!” అమ్మాయి ప్రాధేయపడింది.

“లేదమ్మా! నీతో రావడం కుదరదు.” అని చెప్పి అందుకు కారణం వివరించాడు. అయితే ఇంటికి రావాలని అమ్మాయి పదేపదే అతడిని బలవంతపెట్టింది.

రోజుల తరబడి ఆ గదిలోనే కూర్చుని ఉండటంతో అతడికి పరమ చికాకుగా ఉంది. అతడి కళ్ళు ఎప్రబడి, ఆగ్రహంతో కనిపించాడు.

“వెళ్ళిపో, పని పూర్తయిన తరవాతే ఇంటికి వస్తానని అమ్మకు చెప్పు.” దర్జీ ఆగ్రహంతో కొనిరాడు.

“నాయనా, నాతో రా” ఆ అమ్మాయి ప్రాధేయపడింది.

దర్జీ దీంతో మండిపడ్డాడు. “మతిలేని దానా, చెప్పిన విషయాన్నే ఎన్నిసార్లు వల్ల వేస్తావు నువ్వు” ముఖం కండగడ్డలా పెట్టుకుని అరిచాడు.

తండ్రి అలా గావుకేకలు వేయదం
కూతురుకు తమాషాగా అనిపించింది.
ఆమె ఒక్కసారిగా నవ్వేసింది.

దర్జీ ఉగ్రుడుయ్యాడు. తన చెప్పును
తీసుకుని ద్వారంలోంచి బయటకు విసిరి
వేశాడు. ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ పకుపకా
నవ్వుతూ, ఆ చెప్పును తీసుకుని పరు
గెత్తింది. దర్జీ చికాకుగా తలను విదిలిం
చాడు. “ఈ కాలం పిల్లలు బొత్తిగా
చెప్పింది వినరు,” అతడిలా గొఱు
కుంటూ మళ్ళీ పనిలో మునిగిపోయాడు.

రెండు వారాలు తీవ్రంగా శ్రమించిన తర
వాత బేగం దుస్తులు సిద్ధమయ్యాయి. ఈ
పనికి గాను అతడు వెచ్చించిన ప్రతి క్షణమూ
విలువైనదే మరి. ఎందుకంటే, ఆ దర్జీ ఇంత
సుందరమైన దుస్తులను గతంలో ఎన్నడూ
కుట్టి ఎరగడు. పొందికగా కుదిరిన తన కొత్త
దుస్తులను చూసి బేగం సంతోషం పట్టలేక
పోయింది. దర్జీని ఘనంగా సత్కరించింది. ఆ
సుందరమైన పట్టు వస్తుం నుంచి అంత చక్కటి
దుస్తులను కలిగి ఉన్న ఏకైక వ్యక్తి తానే అయి
నందుకు చాలా సంతోషించింది. విజయ
గర్వంతో ఆమె బీర్చుల్కేసి చూసింది.

ఒక రోజు, బేగం నగరం సందర్శనకు
బయలుదేరింది. ఒక్కసారిగా ఆమెకు దిగ్రాంతి
కలిగింది. ఆమె ధరించిన కంచుకమును పోలిన
దుస్తులను మరొక మహిళ ధరించి ఉంది.
బేగం తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోయింది.
ఆ మహిళను వెంటనే పట్టి తెమ్మని ఆమె
భటులను ఆదేశించింది. తరవాత ఆ దుస్తులు
తనకు ఎక్కడినుంచి వచ్చాయో చెప్పమని
నిలదీసింది. వణికి పోయన ఆ మహిళ, దర్జీ

వాడైన తన భర్త ఆ రవికను తనకోసం కుట్టించి
ఇచ్చాడని సమాధానమిచ్చింది.

బేగం ఆశ్చర్యంతో తలమునకలైంది. దర్జీ
చుట్టూ భటులను కాపలా పెట్టినపుటికీ అతడు
తన మేలివస్తాన్ని దొంగిలించగలిగాడు. ఆమె
బీర్చులని పిలిపించి మాటల్లాడుతూ ఆ దర్జీని
పట్టితెమ్మని కోరింది. మళ్ళీ మందిరానికి
వచ్చిన దర్జీ వణికిపోయాడు.

“భయపడకు, భటులు కాపలా కాస్తున్న
పుటికీ నా వస్తాన్ని నువ్వు ఎలా బయటకు
తరలించావో చెబితే నిన్న క్షమిస్తాను.” బేగం
అసక్తిగా అడిగింది.

“బేగం సాహేబా! గది నుంచి చెప్పును
బయటకు విసిరినప్పుడు మేలివస్తుం లోంచి
ఓ ముక్కను దానిలో ఉంచాను. దీనికి నేను
ముందుగానే పథకం వేశాను. నేను చెప్పినట్టే
నా కూతురు ఆ చెప్పును ఇంటికి పట్టుకు
పోయింది.” అని దర్జీ చెప్పాడు. ఆసక్తిగా
వింటున్న బేగం దీంతో పక్కన నవ్వేసింది.

“యథాప్రకారంగా నీవు చెప్పిందే నిజ
మైంది బీర్చుల్” బేగం వ్యాఖ్యానించింది.

పాదుపు

కామరాజు డబ్బు దుబారా మనిషి. అతడికి హరాత్తగా పాదుపు చేయాలన్న ఆలోచన కలిగి, మిత్రుడు రంగనాథాన్ని సలహా అడిగాడు. రంగనాథం అతడికి మట్టితో చేసిన ఒక హుండీ ఇచ్చి, ఇక ఆ పాదుపేదో ప్రారంభించమన్నాడు.

కామరాజు హుండీలో కొంత డబ్బు వేసి, వారం తిరిగేసరికి, ఏదో అవసరం కోసం, దాన్ని పగలగొట్టి డబ్బు వాడుకున్నాడు. ఈ సంగతి విన్న రంగనాథం అతడికి ఇనుముతో చేసిన హుండీ ఇచ్చి, దాని తాళపు చెవిని, కామరాజు ఇంటి ముందున్న పాదల్లోకి విసిరివేశాడు. మళ్ళీ వారం రోజుల పాటు కామరాజుకు డబ్బు అవసరం రాలేదు.

అయితే, వారం రోజులు గడిచాక రంగనాథం, కామరాజు ఇంటికేసి వచ్చినప్పుడు, అతడు పాదల్లో దేనికోసమౌవెదుకుతూండడం కనిపించింది. సంగతేమని రంగనాథం అడగగా, డబ్బు అవసరం వచ్చిందనీ, రెండు రోజులుగా హుండీతాళపు చెవి కోసం వెతుకుతున్నాననీ, కామరాజు చెప్పాడు.

అందుకు రంగనాథం నవ్వి, “ఈ రెండు రోజుల్లో, ఆ డబ్బు అవసరం తీరే ఉంటుంది. నీలో ఉన్న పెద్ద లోపం ఏమంటే, కొద్దిపాటి అవసరం కలిగినా, దాచిన డబ్బు తీసి ఖర్చు పెట్టేస్తాంటావు. ఈ పాదల్లో, నీకా చిన్న తాళపుచెవి ఎలానూ కనిపించదు. ఇక శ్రమపడకు,” అని సలహా ఇచ్చాడు.

కామరాజు అవునన్నట్టు నిట్టూర్చి, “ఎలానైతేనేం, నన్న పాదుపరిని చేశావు,” అన్నాడు.

-దాసరి వెంకటరమణ

Your Chandamama is available in many avatars!

Regional Chandamama

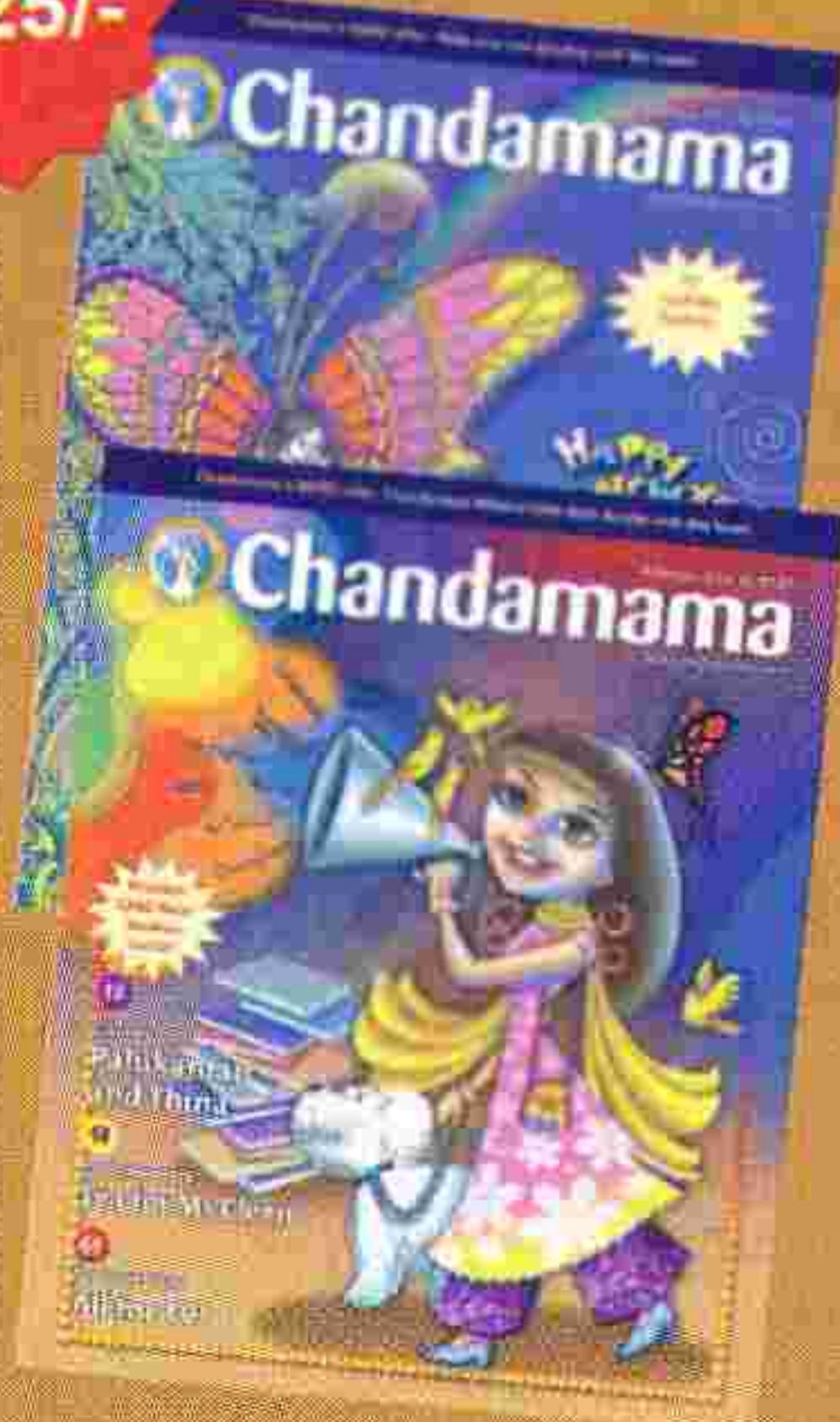
(9+ age group):

Read your favourite stories in your own language! Chandamama takes you closer home even as your imagination soars!

Your Language, Your Chandamama.

- * Ramayana
- * Vikram-Vetal
- * Panchatantra
- * Arya

Available in 12 Languages:
Telugu, Hindi, Marathi, Oriya,
Kannada, Bengali, Tamil,
Malayalam, Gujarati, Assamese,
Sanskrit, Santali

Chandamama English

(9+ age group):

A children's magazine that has adapted itself to the changing needs of children across decades.

Chandamama English offers you a delectable mix of the classic and the contemporary in 72 pages that value fun!

* Sports * Technology * Contemporary stories * Classics

Revamped. Redesigned. Relevant. Read it!

Junior Chandamama

(4+ age group):

A magazine for the little ones peppered with activities, pictures, and stories that will grip their imagination.

Make friends with Mintoo, Gooba, and a host of other whacky characters!

- * Picture story
- * Puzzles & Crosswords
- * Colouring
- * Rebus

You name it and it's got it!

బుబ్బా జియ్యు సౌఖ్యాలు

ముగ్గురు యువతీయువకులు ఓటోలో విహానికి వచ్చారు.

పీక్‌నిక్‌కు ఇదో చక్కటి దినం. మీకు లంగీకారమే కదూ?

తప్పకుండా.

హేయ, అక్కడున్న ఆ పొడవాటి యువకులు ఎవరు? వాళ్ళందుకు మనకేసి కళ్ళపుగించి చూసున్నారు?

వీళ్ళు అటుకేసి చూశారు, ముగ్గురు యువకులు తమపద్ధతు పస్తుండటం చూశారు.

మీరు మా చేయలో ఉన్నారు.

ముందు మేమే వచ్చాం మరి. ఈ తోట చాలా పెద్దది, దీంట్లో ఏదో ఒక చేయను మీరు ఎంచుకోవచ్చు కదా?

మేం చెప్పేది మీకు విసబడటం లేదా?
ఇది మా చేయ.

మరో
చేయకు పోరా
శాయనా?

ఆ పొడవాటి యువకులలో ఒకరు కాలు అడ్డంగా చాపి, నడుస్తున్న జోను పడగొట్టాడు. జో బొక్కబోల్లా పడ్డాడు.

జో రఘ్యంగా ఓ
బుబ్బాలూ బ్లూబెర్రీని
నోట్లో వేసుకున్నాడు.

హేయ, సువ్వేం చేశావో చూడు. అందు
గాయపడ్డాడు! మనం అంబ్యులెన్సు,
పోలీసులను పిలవాల్సి ఉంది.

ఇది పోలీస్ కేసే లపుతుంది.
సుప్పు మా స్నేహితుడిని
గాయపర్చావు.

భ్రమించాలి. పీల్లలూ... మిమ్మల్ని ఉఱకే
అటపట్టించామంతే... దయచేసి
పోలీసులను పిలపడ్డు.

ఉన్నట్లుండి, జో ఎగిరి దుమికి,
భీతిగొల్పే కళ్ళతో వారికేసి చూస్తూ
తన నీలి నాలుకను చాచాడు.

ఓహో... పద్ధు!

అహాహాహాహా...

ఇప్పుడు మీ నాలికకు బుబ్బాలూ
బ్లూబెర్రీతో రంగులడ్డండి.
మీ స్నేహితులను ఆటాడించండి!